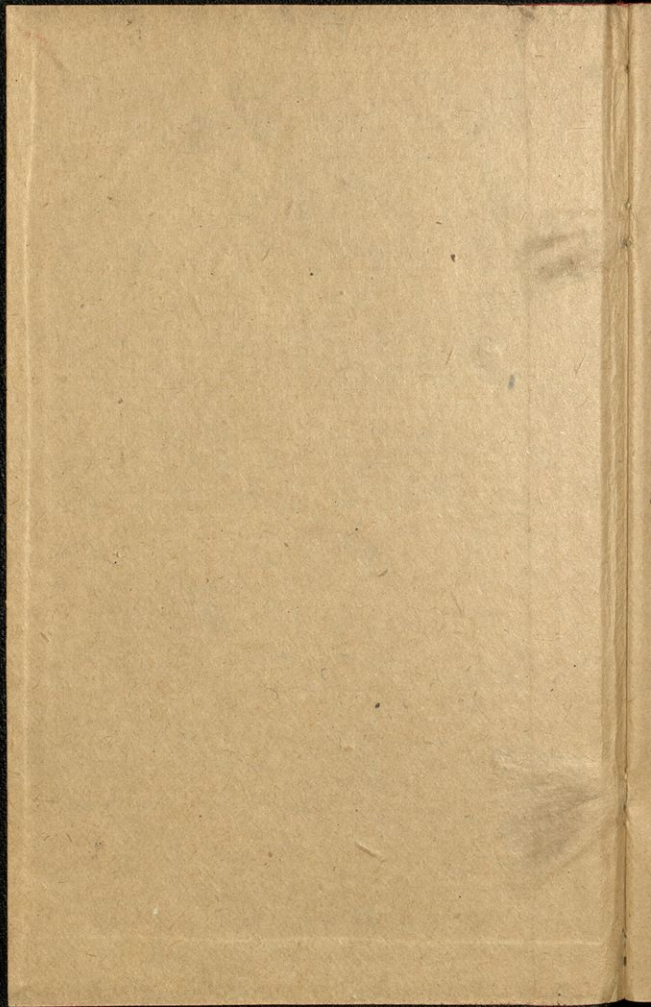
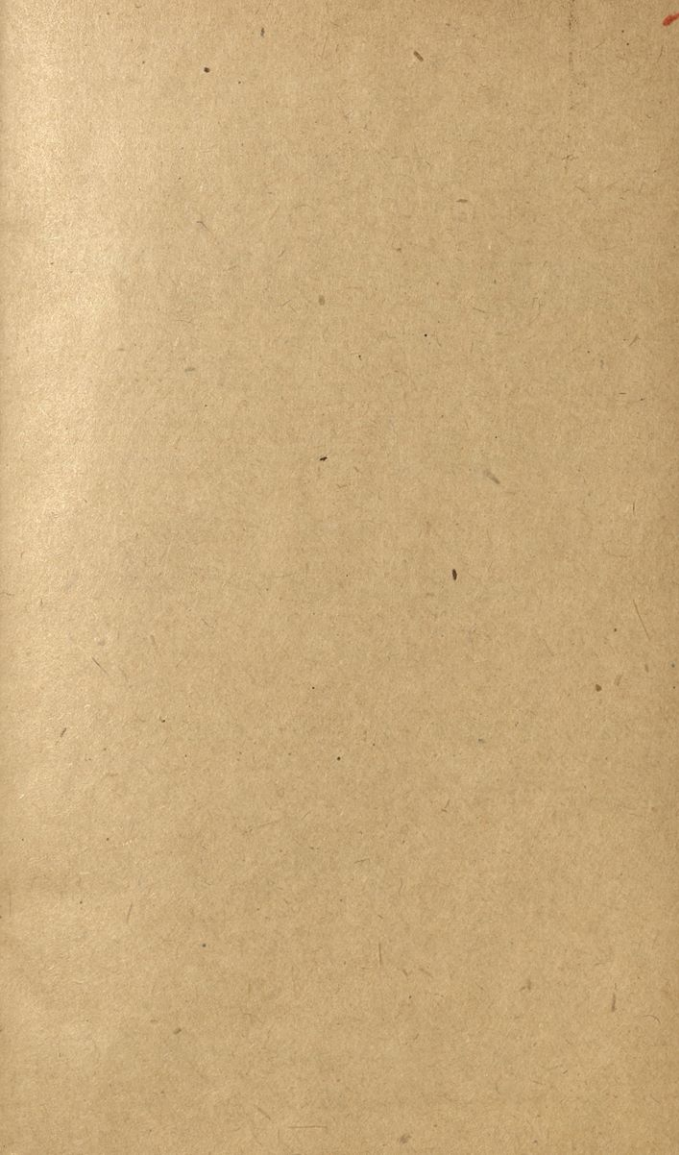

54409

Szvéti

Evangelioni

za

nedele i szvétke celoga leta.

Z nisterami molitvami.

Z dovoljenyom cirkvenoga poglavarsztva.

Izdao

Semlics Ferenc v-Radgoni

1906.

54409

030034962

3 dovoljenjom m. püspöka Sekovszkoga v Gradci
dn. 11. Novembra 1906, n. 7008.

I. Tao.

Nedelni Evangeliumi.

Prva Nedela v Adventi.

Evangelium Sz. Lükácsa vu XXI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm: Bodo znaménja vu szunci, i meszeci, izvezdaj; i na zemli mantránje národov od morszkoga sümlenja, in válov: gda lüdje szehnoli bodo od sztráha, i csákanja onih, stera prídejo na vez szvejt. Ár jákoszti Nebeszke bodo sze gíbale: I teda bodo vidili Szina cslovecsega pridocsega vu obláki z velikov zmožnosztjov, i díkov. Gda sze pa eta zacsnejo goditi, preglednite, i prizdignite glavé vase: ár sze približáva odküplenje vase. I pravo je njim

szpodobnoszt: glédajte figovo drevo, i vsze drevje: gda szpüscsáva že z-szébe szád, znáte, ka je blüzi leto. Tak i ví, gda te i vidili eta sze goditi, znájte, ka je blüzi králesztvo Bože. Zasztimo velím vám, ka ne prejde národ, dokecs eta vsza ne bodo vcsinjena. Néba, i zemla prejde; recsi pa moje ne prejdejo.

Drüga Nedela v Adventi.

Evangeliom St. Mátaja vu XI. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi Ivan csüo vu vozi dela Krisztusova, poszlávsi dvá z-szvojih Vucseníkov, pravo je njemi: Tí szí té pridocsi, ali drügoga csákamo? I odgovorécsi Jezus velí njima: Idocsiva nazvejsztita Ivani, stera szta csüla, i vidila. Szlepi vídijo, plantavi hodijo, gobavci sze ocsis-csávajo, glühi csüjejo, mrtvi gori sztanüjejo, nevolnim sze Evangeliom nazvescsáva. I blaženi je, kí sze ne szpácsi v-meni. Gda bi pa nyidva odísła, zácsao je Jezus praviti vnožini od Ivana: ka szte vö sli vu püszтино glédat? jeli rozgo od vötra gibajocso?

ali ka szte vö sli glédat? csloveká v mehkóm gvanti oblecsenoga? ovo, kí sze z-mehkim gvantom oblácsijo, vu králeszki hižaj szo. Ali ka szte vö sli glédat? Proroka? escse velim vám, i vecs od Proroka. Ár je té, od steroga je pizano: ovo jasz posilam Angela mojega pred lícom tvojim, steri pri-právi pot tvojo pred tebom.

Trétja Nedela v Adventi.

Evangeliom Sz. Jánosa vu I. táli.

Vu onom vremeni: Poszlali szo Židovje z-Jeruzálema dühovne, i Levite k-lvani, da bi ga pitali: Tí sto szí? I vadlúvao je, i ne je tajio: i vadlúvao je: szam ne jasz Krisztus. I pitali szo ga: ka szí tak? Eliás szí ti? i odgovoro je: ne szam. Prorok szí ti? I odgovoro je: ne. Pravili szo záto njemi: tak sto szí? naj odgovor dámo onim, ki szo poszlali nász; ka právis od tébe? Velí: jasz szam glász kricsécsega vu püszttíni: Ravnajte pot Goszpodno, kak je velo Izaiás Prorok. I kí szo poszlani, bili szo z-Farizeusov. I pitali szo ga, i pravili szo njemi: zakaj tak

krsztis csi szi ne Krisztus, niti Eliás, niti Prorok? Odgovoro je njim Ivan govorecsi: jasz krsztim vu vodi, na szrejdi je pa med vami sztáo, steroga ví neznate. On je, kí za menom pride, steri je pred menom vcsinjeni! komi szam jasz ne-vrejden odvézati reménje obüteli njegove. Eta szo vu Bethánii vcsinjena prejk Jordána, gde je Ivan krszto.

Sírta Nedela v Ādventi.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu III. táli.

V petnájšzetom leti ládanja Tiberius Caszara bio je Pontius Pilátus poglavnik Judaeae, i Heródes poglavár Galilaeae, Filip pa brat njegov ládavec Iturie, i Trachonitiskoga držánja, i Lyzániás Abilíne poglavár, za dühovszki poglavníkov Annása, i Kajfása: vcsinjena je rejcs Goszpodnova nad Ivanom Zakariásovim szinom vu püsztéri: i priso je vu vsze Jordánszko držánje predgajocsi krszt pokore na odpücsanje grehov, liki je pizano vu knigaj Izaiás Proroka: glász kricsé-csega vu püsztéri: priprávlajte pot Goszpodново: rávne csinte szteze njegove: vszáki dol naj sze napuni,

i vszáki breg, i gumila na sze ponizi:
i kriva bodo rávna, i osztra glatke
poti. I vidilo bode vszáko telo Božega
Zvelicsitela.

Na Szvéto Nócs.

(Pri polnocsnici.)

Evangeliom Sz. Lükácsa vu II. táli.

Vu onom vremeni: Zisla je vö zapovid
od Augustus Caszara, da bi sze po-
piszao vesz szvejt. (Eto popisüvanje
prvo vcsinjeno je po Czyrinusi,
Szyriániszkom poglavári.) I sli szo
vszi, da bi sze vadlúvali, vszáki vu
szvoje meszto. Gori je pa so i Jožef
z-Galilae z-Názareth Varasa v-Judaeo
vu Dávidov Váras, ki sze zové Beth-
lehem: záto, ár je i on bio z-hiže i
roda Davidovoga, ka bi sze vadlúvao
z-Mariov zarocsenov szebi ženov,
stera je noszecsá bíla. Vcsinjeno je
pa, gda bi tam bíla: szpunili szo sze
dnévi, da bi rodíla. I porodíla je Sziná
szvojega prvorodjenoga, i vplenice
ga je povila, i položila je njega
vjaszli; ar szo nej meli oni meszta
vu ostariji. I pasztirje szo bili v-tisztom

držánji verusztüvajocsi, i csuvajocsi
nocsna verüsztüvanja nad csrejdov
szvojov. I ovo Angeo Goszpodnov
je sztano poleg njih, i szvetloszt
Boža je okoli vzéla njé, i zbojali
szo sze zvelikov bojazosztjov. Ipravo
je njim Angeo: ne bojte sze; ár ovo
nazvescsávam vám veliko radoszt,
stera bode vszemi lüsztví: ár sze je
narodo vám dnesz Zvelicsiteo, ki je
Goszpon Krisztus vu Dávidovom
Várasí. I to je vám znaménje: Najdete
Dete vplenice povíto, i položeno vu
jaszli. I preci je posztanolo z-Angelom
vnožino vojszké Nebeszke hvalécse
Boga, i govorecsi: Dika na viszini Bogi,
i ná zemli mir lüdém dobre vole.

Na Szvétí Dén Prví.

(Pri zorníci.)

Evangeliom Sz. Lükácsa vu II. táli.

Vu onom vremeni: Pasztirje szo
pravili eden drügomi: Pojdmó do
Bethlehema, i poglednimo to rejcs,
stera je vcsinjena, stero nam je
Goszpod pokázao. I sli szo setüvajocsi:
i najsli szo Mario, i Jožefa, i Dete

položeno v-jaszlaj. Vidi vsi pa szpoznali szo recs, stera je povedana njim od toga Deteta. I vszi, ki szo csüli, csüdivali szo sze: I nad onimi, stera szo povedana njim od pasztirov Maria je pa zdržávala vsze ete recsi premislávajocsa njé vu szrci szvojem. I povrnoli szo sze pasztirje dicsécsi i hvalécsi Boga vu vszeh, stera szo csüli i vidili, liki je njim povedano bilo.

Na Szvéti Dén Drügi.

(Pri velikoj mesi.)

Evangeliom Sz. Jánosa vu I. táli.

Vu zacsétki je bila Recs, i Recs je bila pri Bogi, i Bog je bila Recs. Eta je bila vu zacsétki pri Bogi. Vsza szo po njej vcsinjena: i brezi njé je nikaj nej vcsinjeno, stero je vcsinjeno. Vu njej je bio žitek, i žitek je bio szvetloszt lüdihi: i szvetloszt sze v-tmici szveti; i tmica je njé nej zapopádnola. Bio je Cslovik poszlani od Bogá, komi je imé bilo Ivan. Ete je priso na szvedocsánsztvo, ka bi szvedocso od szvetloszti; da bi vszi

vervali po njem. Ne je on bio szvetloszt; nego da bi Szvedocsánsztvo csinio od szvetloszti. Bila je szvetloszt prava; stera preszvejtí vszákoga Csloveka pridocsega na ete szvejt. Na tom szvejtí je bio, i te szvejt je po njem vcsinjéni, i szvejt je njega nej poznao. Vu lasztivna je priso; i njegovi szo ga gori nej prijali. Steri szo ga pa gori prijali, dào je njim oblászt za Bozse szini posztànóti, ki verjejo v-njegovom iméni: ki nej z-krvi, niti z-vole tejla niti z-vole moža; nego szo z-Bogà rodjéni. I Recs je telo vcsinjéna, i prebivala je med nami (i vidili szmo njé diko, diko, kakti jedinorodjénoga od Ocsé) kije pun miloscse i pravice.

Na Dén Sz. Stevana prvoga Manterníka.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Piszàcsom, i Farizeusom: Ovo jasz posilam k-vàm Proroke, i modre, i piszàcse; i ž-njih nike vmorite i raszpite, i ž-njih nike te bicsüvali vu

sinagogaj vasi, i preganjali te je odvárasa do várasa. Naj pride na vász vsza krv pravicsna, stera je prelijàna na zemlo od krvi pravicsnoga Abela, do krvi Zakariàsa szina Barakiàsovoga: sterogasztemorilimed cérkeviov in oltárom. Zaisztino velim vám: pridejo vsza eta na té národ. Jeruzálem, Jeruzálem, ki vmárjas Pro-roke, i kamenüjes one, steri szo k-tebi poszlani: kelikokrát szam steo vküp szpraviti szine tvoje, kak kokos vküp szprávla picsence szvoje pod peroti, i nej szí steo? Ovo osztávi sze vám hiža vasa püsztna ár velim vám: ne te me vidili od eti máo, do kecs ne bodete pravili: Blagoszlovleni, ki je priso vu iméni Goszpodnovom.

Na Dén Sz. Jánosa Āp. i Evang.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XXI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Petri: Naszledüj mené. Obrnovsi sze pa Peter, vido je onoga vucsenika, steroga je lübo Jezus naszledüvajo-csega ki je i ležao pri vecsérji na njegovi prszáj, i pravo je: Goszpodne,

sto je ki tébe odá? Toga záto gda bi vido Peter, pravo je Jezusi: Goszpodne, ka pa ete? Veli njemi Jezus: tak scsém, naj on osztáne, dokecs pridem, ka je tebi záto? ti mené naszledüj. Vö je zisla záto eta recs med brate; ka vucsenik on ne merjé. I ne je pravo njemi Jezus; ka ne merje: nego, tak scsém, naj osztáne, dokecs pridem, ka je tebi záto? Eto je on vucsenik, steri szvedocsi eta, i ta ja pizao: i známo, ka je pravicsno njegovo szvedocsánsztvo.

Na Dén neduzsne Decé.

Evangeliom Sz. Mátaja vu II. táli.

Vu onom vremeni: Angeo Goszpodnov sze je szkázao vu szneh Jožefi, govorécsi: gori sztani, i vzemi Dete i Mater njegovo, i bejži v-Egip-tom, i boj tam, dokecs ti povem. Ar de Heródes iszkao to Dejte pogübiti. Steri gori sztánovsi, vzéo je Dejte i Mater njegovo vnocsi i odisi je v-Egip-tom: i bio je tam do szmrty Heródesove: da bi sze szpunilo, ka je povedano od Goszpodna po Proroki govorécsem:

z-Egiptoma szam zváo szina mojega. Teda Heródes vidévsi, ka je vkanjen od modri, raszrdo sze je jáko, i poszlavsi szpomoro je vszo deco, stera je bila v-Bethlehemu, i vu vszeh njegovi krajinaj od dveh lejt, i niže, poleg vremena, stero je zvedo od modri. Teda sze je szpunilo, ka je povedano po Jeremiás Proroki govórecsem: glász je v-Ràmi szlisani, jocs, i krics vnogi. Rachel je jokala szini szvoje, i ne sze je stela oveszeliti; ár jih nega vecs.

Nedela pred Novim Letom.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu II. táli.

Vu onom vremeni: Jóžef, i Maria Mati Jezusova szta sze csüdivala nad onimi, stera szo povedana od njega. I blagoszlovo je njé Simeon, i pravo je Marii Materi njegovej: ovo položenje je ete na pogüblenje, i na gori sztanenje, vnogim vu Izraeli: i na znaménje, komi de sze proti gúcsalo, i tvojo düso prebodne mecs; naj sze odkrijejo vnogi szrc mislejnja. I bila je Anna prorokica, csi Fánuelova,

z-Azerovoga pokolejnja; tá je živela vnogo dnévov, i živela je szvojom možom szedem let od divojsztva szvojega. I tá je dovica bila do oszemdeszétoga, i strtoga leta: stera je ne odsztopila od czérkvi, zposztmi, i zmolitvami szlůžécsa nocs i den. I ona je vu tisztoj vőri prisztopila i hválila je Goszpodna! i pripovidávala je od njega szvejm, ki szo csakali odküplénje Izraela. I gda szo szpunili vsza poleg právde Goszpodnove, povrnoli szo sze v-Galilaeo, vu szvoj Váras Názareth. Dete je pa raszlo, i krejpilo sze je, puno modroszti, i miloscsa Boža je v-njem bila.

Na novo Leto.

Evangeliom Sz. Lukácsa vu II. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi sze szpunilo oszem dnévov, ka bi sze obrezalo tó Dete: zvánó je Imé njegovo Jezus, kak je zvánó od Angela prvle, nego sze je vu utrobi proprijalo.

Nedala po novom Leti.

Evangeliom Sz. Mátaja vu II. táli.

Vu onom vremeni: Po Heródesovoj szmrti ovo Angeo Goszpodnov sze je szkázao vu szneh Jožefi v-Egiptomi, govorécsi: sztani gori, i vzemi Dete, i Mater njegovo, ino idi vu zemlo Izraelszko: ár szo szpomrli, ki szo iszkali düso Deteta. Steri gori sztánovsi, vzéo je tó Dete, i Mater njegovo, i prisao je v-Izraelszko zemlo. Szlisavsi pa, ka bi Archelaus kralüvao v-Judaei meszto Heródesa ocsé szvojega, bojao sze tá idti i opominjeni vu szneh odisao je na sztráni Galilae. I pridocsi prebivao je vu várasi, ki sze zové Názaireth: da bi sze szpunilo, ka je povedano po Prorokaj; ka de sze Názairenszki zváo.

Na Dén Sz. Treh Králov.

Evangeliom Sz. Mátaja vu II. táli.

Gda bi sze narodo Jezus v-Bethlehemu Jude vu dnévi Heródes Krála; ovo modri szo prisli od szuncsenoga

izhoda v-Jeruzálem, govorecsi: Gde je, ki sze je narodo Kráo Židovszki? ár szmo vidili zvezdo njegovo na szuncsenom izhodi, i prisli szmo molit njega. Szlisavsi pa Heródes Kráo, sztraso sze je, i žnjim vesz Jeruzsálem, I vküp szpravivsi vsze poglavnike dühovszke, i pizácse lüsztvá, szpitávao je od njih, gde bi sze Krisztus meo naroditi? oni szo pa odgovorili njemi: v-Bethlehemí Júde: ár je tak pizano po Proroki: I ti Bethlehem zemla Júde, znikaksim tálom szí nej náj ménsa med poglavniki Júde: ár sz-tébe zide voj, steri bode ravnao lüsztvo moje Izraelszko. Teda Heródes szkrivoma prizvávsi te modre, szkrblivo je zvedavao od njih vremen zvezde, stera sze je njim szkázala: I poszlavsi njé v-Bethlehem, pravo je: idte, i szkrblivo zvedávajte od Deteta: i gda je nájdete, nazvestite meni, naj i jasz ta idocsi njé molim. Steri gda bi poszlühnoli Krála, odisli szo: i ovo zvezda stero szo vidili na szuncsenom izhodi, pred njimi je sla; dokecs je pridocsa sztánola od zgora, gde je bilo tó Dete. Vidévsi pa zvezdo radüvali szo sze zradosztjom jáko velikom. In idocsi vu hižo najšli

szo Dete z-Mariov, njegovov Materjov: i doli pokleknovski molili szo je; i odprili szo kincse szvoje, i prikázali szo njemi dáre: zláto, kadilo, i mirho. I vzevsi odgovor vu szneh, ka sze ne bi povrnoli k-Heródesi, po drügoj poti szo sze nazáj obrnoli vu szvoje držanje.

Nedela po Treh Králi Prva.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu II. táli.

Gda bi Jezus bio dvanájszet lejt sztar, gori idocsi oni v-Jeruzálem poleg návade szvétesnjega dnéva, i szpunivsi sze dnévi, gda bi sze nazáj povrnoli, osztanolo je tó Dete Jezus v-Jeruzálemi, i nej szo vpamet vzéli roditelje njegovi. Stimajocsi pa, ka bi on bio med potnimi tivárisi, sli szo eden dén poti, in iszkali szo ga med rodbinov, i med znánimi. I gda bi ga ne najšli, povrnoli szo sze v-Jeruzálem, iszkajocsi njega. I vcsinjeno je: po trétjem dnévi szo najšli njega vu cérkvi szedécsega na szredi med vucsenimi poszlüsajocsega, i szpitávajocsega njé. Csüdivali szo sze pa vszi, ki szo ga poszlüsali nad rázu-

mom, i njegovim odgovárjanjem. I vidévsí csüdivali szo sze. I právilla je njemi Mati njegova: Szinek, ka szí nama tak vcsino? ovo ocsa tvoj, i jasz žalosztíva szva iszkala tebé. I veli njima: ka je, ka szta me iszkala? nej szta znala, ka je vu oni, stera szo Ocsé mojega, potrebno meni biti? i njidva szta ne razumela té recsi, stero je njima pravo. I doli je so žnjima, i prisao je v-Názareth; i bio je podložén njima. I Mati njegova je zdržávala vsze ete recsi vu szrci szvojem. I Jezus sze je povéksávaeo v-modroszti, vu vrszti, i vu miloscsi pri Bogi, i lüdmí.

Nedela po Treh Králi Drüga.

Evangelíom Sz. Jánosa vu II. táli.

Vu onom vremeni: Szvádba je vcsi-njena v-Galílaeánszkoj Káni: i bila je tam Mati Jezusova. Zváni je pa bio i Jezus, i Vucsenicke njegovi na szvádbo. I gda bi sze zmenkalo vino, pravi Mati Jezusova njemi: vina nemajo. I veli njej Jezus: Ka je meni, i tebi ženszka? escse je nej prisla

vöra moja. Veli Mati njegova szlugom: kajkoli bode velo vám, vcsinte. Bilo je pa tam sészt kameni veder polo-
ženi poleg ocsiscsávanja zsidovsz-
koga, držécse vszáko dve, ali tri me-
rice. Právi njim Jezus: napunte ta
vedra z vodov, i napunili szo je do
strihoma. I veli njim Jezus: zájmlite
zdaj, i neszte sztarisini. I neszli szo.
Gda bi pa kostao sztarisina vodo na
vino obrnjeno, i ne je znao odket bi
bilo; szlugi szo pa znali, ki szo
zajimali vodo: zové zárocsnika szta-
risina, i právi njemi: vszáki cslovik
oprvm dobro vino dá; i gda sze že
napojijo, teda ono, stero je lagoonse:
ti szí pa zadržao dobro vino do eti
máo. Ete zácsétek je vcsino csüdni
del Jezus v-Galilaeánszkoj Káni; i
pokázao je diko szvojo, i vervali szo
v-njem Vucsenicke njegovi.

Nedela po Treh Králi Trétja.

Evangeliom Sz. Mátaja vu VIII. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi doli so
Jezus z-goré, naszledüvalo je njega
vnogo lüsztvá; i ovo gobavec pri-

docsí, molo ga je, govorécsi: Goszpodne, csi scsés, mogocsen szí me ocsisztí. I vö vtégnovcsi Jezus roko dotekno sze ga je, govorécsi: Scsém, ocsiszi sze. I taki je ocsiscsena goba njegova. I veli njemi Jezus: pazi, níkomi ne povej: nego ídi, pokáži sze popi, i dáj dár, steroga je zapovedao Moyžes, na szvedocsánsztvo njim. Gda bí pa notrí so v-Kafarnaum, prisztopo je k-njemi sztotník, pro-szécsi ga, i govorécsi: Goszpodne, szluga moj leži v-híži slakom vdár-jeni, i krotó sze mantrá. I veli njemi Jezus: Jasz prídém, i zvrácsím njega. I odgovorécsi sztotník, právi: Goszpodne, ne szam vreden, ka bí so pod sztreho mojó, nego povej szamo recs, in ozdrávi szluga moj. Ár szam i jasz cslovík pod oblásztjom posztávleni, imajocsi pod menom junáke, í velím etomi: ídi, i ide; i drügomi: prídí, i prídé; i szlugi mojemi: vcsíní etó, i vcsíní. Szlisavsi pa Jezus, csüdivao sze je, i naszledüvájocsim pravo je: zaisztino velím vám, nej szam najsao telíko vere vu Izraeli. Velím pa vám; ka vnogi od szuncsenoga íszhoda, i záhoda prídó, i szedeli bodo z-Ábrahámom, z-Ižaákom, i z-Jáko-

bom vu Králesztvi nebeszkom: szinovje pa Králesztva sze vö vržejo vu vönejsnio tmíco: tam bode jokanje, i zobno skripanje. I velo je Jezus szotniki: idi, i kak szí vervao, tak ti naj bode. I ozdravo je szluga vu onoj vöri.

Nedela po Treh Králi Strta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu VIII. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi Jezus sztopo vu ladjico, naszledüvali szo ga Vucsenicke njegovi: i ovo veliko gibanje je posztanolo na morji, tak, da bi sze ladjica pokrivala zválmi: on je pa szpáo. I prisztopili szo k-njemi Vucsenicke njegovi, i obüdili szo ga govorécsi: Goszpodne, zdrži nász, ár prejdemo. I veli njim Jezus: ka sze bojite, mále vere? teda gori sztánovsi, zapovedo je vötrom, i morji; i vcsinjeno je veliko ftisanje. Lüsztvo sze je pa csüdivalo, govorécse: káksi je ete? ka szo vötrovje, i morje njemi pokorna.

Nedela po Treh Králi Péta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XIII. táli. 24. v.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vnožini priliko eto: Szpodobno je vcsin-

jeno Kràlesztvo nebeszko k-csloveki, ki je poszejao dobro szemen vu szvojo njivo. Gda bi pa szpàli lüdjé, prisao je nepriàteo njegov, i poszejao je kokol med psenico, in odiso je. Gda je pa zràszla szetva, i szàd je prineszla; teda sze je szkàzo i kokol. Priszto-pivsi pa szlugi hižnoga Goszpodàra, pravili szo njemi: Goszpodne, nej li szì dobro szemen poszejo v-tvojo njivo? odket tak mà kokol? I veli njim: nepriàteo cslovik je to vcsino. Szlugi szo pa pravili njemi: Scsés, da idemo, i vö ga szplevémo? I veli: ne; naj kak, pobérajocsi kokol, ne poszkübéte vö žnjim navküpe i psenico. Nihàjte oboje ràszti do žétve; i vu vremeni žétve povem žnjecom: poberte oprvim kokol, i zveste ga vu sznopje na požganjé, psenico pa szpravte vu moj skegen.

Nedela po Treh Králi Sészta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vnožini priliko eto: Szpodobno je Kràlesztvo nebeszko k-mustàrszkomi zrni; stero je vzéo cslovik, i poszejao je vu

szvojo njivo: stero je toti naj ménse med vszem szeménjem; gda pa gori zraszté, vékse je od vszega zelenjá, i drevo bode, tak da ftice nebeszke prihàjajo, i prebivajo na njegovi vekaj. Drügo priliko je njim pravo: Szpodobno je Kràlesztvo nebeszko k-kvàszi, steroga je vzéla ženszka, i zmeszila ga je vu tri drevenke mele, dokecs sze je celo szkvaszilo. Eta je vsza gúcsao Jezus vu prilikaj vnožini; i brezi prilik je ne gúcsao njim: da bi sze szpunilo, ka je povedano po Proroki govorécsem: odprém vu prilikaj vüsztá moja, vö povem szkrita ed zacsétka szveta.

Nedela szedemdeszetnica (Septuagesima)

Evangeliom Sz. Mátaja vu XX. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim priliko eto: Szpodobno je Kràlesztvo nebeszko k-csloveki hižnomi Goszpodàri, ki je vö so vgojdno rano najimat delavce vu gorice szvoje Pogodo sze je pa z-delavci za eden szod na dén, i poszlao je nje vu gorice szvoje. I vön idocsi okoli trétje vöre, vido je drüge sztojécse manjúki-

vajocse, i velo je njim: Idte i vi vu gorice moje, i ka bode pravicsno, dàm vàm. Oni szo pa odisli. Pàli je pa vö so okoli sészte, i devéte vöre, i vcsino je szpodobnim talom. Okoli edenàjszete je pa vö so, i najso je drüge sztojécse, i veli njim: ka eti sztojite cejli dén manjüktivajocsi? velijo njemi: da nàsz je niscse ne nàjao. Veli njim: Idte i vi vu gorice moje. Gda bi pa vecser gràtao, veli Goszpod ti goric vancari szvojemi: zovi delavce, i dàj njim nàjem, zacsévsi od szlednji do prvi. Gda bi prisli zàto, ki szo okoli edenàjszete vöre prisli, vzéli szo po ednom szodi. Pridocsi pa i ti prvi, stimali szo, ka vecs vzemejo: vzéli szo pa i oni po ednom szodi. I gda bi vzéli, mrmrali szo proti hižnomi Goszpodàri, govorécsi: eti szlednji szo li edno vöro delali, i priglihne szì nje k-nam vcsino, ki szmo noszili dnéva, bremen, i vrocsíno. On pa odgovorécsi ednomi med njimi je pravo: priàteo, ne csinim tebi krivicze: nej li szì sze za eden szod pogodo zmenov? vzemi, ka je tvoje, in idi: scsém pa in etomi szlejdnjemi dati, kak i tebi. Ali je nej szlobodno meni, csiniti, ka scsém? jeli je oko tvoje jàlno, ka szam jasz

dober? Tak bodo ti zàdnji prejdnji, i ti prejdnji zàdnji. Àr ji je doszta pozvànì, malo ji je pa odebrànì.

Nedela sesztdeszetnica (Sexagesima).

Evangeliom Sz. Lükácsa vu VIII. táli.

Vu onom vremeni gda bi sze vnožina velika vküp szpràvila, i z-vàrasov bi setüvali k-Jezusi, pravo je po priliki: Vö je so szejàcs szejat szemen szvoje; i gda bi szejao, nístero je zpadnolo kre poti, i zaklàcseno je; i ftice nebeszke szo je pozobale. I drügo je szpadnolo na pecsíno, i zidocse poszehnolo je; àr je ne melo vlage. I drügo je szpadnolo med trnje, i vküp zrasceno trnje zadàvilo je njé. I drügo je szpadnolo vu dobro zemlo; i zidocse szto krát teliko szàda je prineszlo. Eta govorècsi, gor je zkrícsao: kí mà vüha na poszlüsanje, naj poszlüsa. Pítali szo ga pa vucsenícke njegovi, kàksa bi bíla tà prilika? sterim je on pravo: Vàm je dàno znati szkrivnoszt Kràlesztva Božega, drüгим pa po prilikaj; naj vidocsi ne vídijo, i poszlüsa-jocsi ne razmijo. Jeszte pa eta prilika:

szemen je recs Boža. Steri pa szo kre poti, oni szo, kí poszlüsajo, potomtoga príde vràg, i vzeme recs ž-njihovoga szrcà, naj vervajocsi sze ne zvelicsajo. Steri pa na pecsíno, oni szo, kí kda csüjejo, z-radosztjom gori prímejo recs, i tej korenjà nemajo: steri do csasza verjejo, i vu vremeni szküsàvanja odsztopijo. Stero je pa med trnje szpadnolo, oni szo: kí szo csüli, i od szkrblivoszti, i bogàsztva, i szládnoszti žítka idocsi zadàvlajo sze, i ne prinàsajo szàda. Stero je pa vu dobro zemlo szpadnolo: oni szo, steri vu dobrom, i nàj bogsem szrci poszlüsajocsi recs obdržijo, i szád prinàsajo vu potrplivoszti.

Nedela petdeszjetnica (Quinquagesima).

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XVIII. táli.

Vu onom vremeni: Vzéo je szebom Jezus dvanajszet Vucseníkov, i právi njim: ovo gori idemo v Jeružálem, i szpunijo sze vsza, stera szo píszana po prorokaj od Sziná Cslovecsega. Ár sze odá poganom, i bode ospotan, i bicsüvan, i poplüvan: i gda ga zbicsü-

jejo, moríjo ga; i na trétji dën gori sztáne. In oni szo nikaj toga ne razmeli, i bíla je eta recs szkrita od njíh; i ne szo razmeli, stera szo povedana. Vcsin-jeno je pa, kda bi sze približávo k-Jeriki, níki szlepi je szedo kre poti koldüvajocsi. I kda bi csüo vnožino mímó idocso, pítao je, ka bi to bilo? pravili szo pa njemi; ka Jezus Náza-renszki mímó ide. I kricso je govo-récsi: Jezus Szin Dávidov, szmiluj sze meni. I ki szo naprej sli, kárali szo ga; ka bi múcso. On je pa tejm bole kricso: Szin Dávidov, szmiluj sze meni. Sztánovsi pa Jezus, zapovedo ga je k-szebi pripelati. I gda bi približávo, pito ga je govorécsi: ka scsés, naj ti vcsinim? on je pa pravo: Goszpodne, naj vidim. I Jezus je velo njemi; pre-gledni, vera tvoja je tebé zdravoga vcsinila. I preci je vido, i naszledüvao je njega zvisávajocsi Bogá. I vsze lüszto, gda je vidilo, dalo je hválo Bogi.

Na pepeonico.

Evangeliom Sz. Mátaja vu VI. táli.

Vu onom vremeni pravo je Jezus vucsenikom szvojm: Gda sze posztite,

nebodite žalosztni kak farizeusi: oni namážejo najmre szvoj obráz, naj bi jih lüdje vidili, da sze posztijo. Zaisztino velim vám, prijeli szo szvojo placso. Ti pa kda sze posztis, omaži szvojo glávo ino omij szvoj obráz, da nebodo lüdje vidili, ka sze posztis, nego szamo tvoj Ocsa, ki je vu szkrivnom meszti i tvoj Ocsa, ki je vu szkrivnom, vidi, pa ti bode povrno. Neszprávlajte szí kincse na zemli, gde je erja i mol szkoncsa, gde je tátje szkopajo i vkrádnejo, nego szprávlajte szí kincse vnébi, gde je neszkoncsa ni erja niti mol i gde je tátje neszkopajo niti nevkrádnejo. Gde je nájmre tvoj kincs, tam je tüdi tvoje szrce.

Nedela v-Poszti Prva.

Evangeliom Sz. Mátaja vu IV. táli.

Vu onom vremeni: Pelani je Jezus vu püszтино od Dühá, ka bi sze szküsávao od vrága. I gda bi sze poszto stirideszét dni, i stirideszét noci, teda je zagládo. I prisztopivsi szküsávec, pravo je njemi: Csi szí Szin Boží, povej, naj eto kaménje krüh posztáne, ki odgovorécsi pravo je:

piszano je: ne živé z-szamim krühom cslovik; nego vszákov recsjov, stera szhája z-vüsztt Boži. Teda ga je gori vzéo vrág vu szvéti Váras, i posztavo je njega na Cérkveni vrh, i pravo je njemi: Csi szí Szín Boži, püsztí sze doli. Ár je piszano: ka je Angelom szvojím zapovedao od tébe, i na roké vzemejo tebé, da morebiti ne vdáris vu kamen noge tvoje. Veli njemi Jezus: pa je piszano: ne bos szküsávao Goszpodna Bogá tvojega. Páli je gori vzéo njega vrág nab reg kroto viszoki, i pokázao je njemi vsza Králesztva szvejta, i njih diko, i pravo je njemi: Eta vsza tebi dám, csi pokleknovsi mené molo bodes. Teda veli njemi Jezus: odidi satan; ár je piszano: Goszpodnoga Bogá tvojega bos molo, i njemi szamomi szlüžo. Teda je osztavo njega vrág: i ovo Angelje szo prisztopili, i dvorili szo njemi.

Nedela v-Poszti Drüga.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XVII. táli.

Vu onom vremeni: Vzéo je szebom Jezus Petra, i Jákoa, i Jánosa brata njegovoga, i pelao je njé na breg visziki

zoszed: i preobrazo sze je pred njimi. I szveto sze je obráz njegov, kak szunce; gvant pa njegov je beli grátao, kak szneg: I ovo szkázala szta sze njim Moyzes, ino Eliás žnjim gucsécsiva. Odgovorécsi pa Peter pravo je Jezusi: Goszpodne, dobro je nám eti biti: csi scsés, napravimo eti tri satore, tebi ednoga, Moyzesi ednoga, in Eliási ednoga. Gda je pa on escse gúcsao; ovo szvetli oblák je obszéncao nje: i ovo glász z-obláka, govorécsi: Eto je Szin moj lübleni, vsterom sze je meni dobro dopadnolo; njega poszlü-sajte. I da bi csüli Vucsenicke, szpadnoli szo na obráz szvoj, i zbojali szo sze jáko. I prisztopo je Jezus, i dotekno sze je njih, i pravo je njim: sztante gori, i nebojte sze. Prizdignovski pa ocsi szvoje, nikoga szo ne vidili, nego szamoga Jezusa. I doli idocsi oni z-brega zapovedo je njim Jezus govorécsi: nikomi ne povete videnja, dokecs Szin cslovecsi od mrtvi gori ne sztáne.

Nedela v-Poszti Trétja.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XI. táli.

Vu onom vremeni: Zganjao je Jezus vragá, i on je bio nemi. I gda bi vö

zgono vragá, gúcsao je te nemi, i csüdi-
vala sze je vnožina. Nisteri szo pa med
njimi pravili: Vu Belzebubi vrajžem
poglávnik i vragé zgánja. I drügi szkü-
sávajocsi znaménje szo z-Nebész pro-
szili od njega. On pa, kak je vido mis-
lenja njíhova, pravo je njim: Vsžákse
Králesztvo vu szebi razdeljeno, opüshti
sze, i hiža na hižo szpádne. Csi je pa
i satan vu szebi razdeljeni; kak bode
sztalo Králesztvo njegovo? da velite,
ka jasz vu Belzebubi zgánjam vragé.
Csi pa jasz vu Belzebubi zgánjam
vragé: szinovje vasi v-kom je zgánjajo?
záto oni vasi szodci bodo. Csi pa vu
prshti Božem zgánjam vragé: zaisztino
je prislo k-vam Králesztvo Bože. Gda
mocsen orožnáti varje szvoj dvor; vu
méri szo ona, stera má. Csi pa mocs-
nejši od njega pridocsi obláda njega,
vsze orožje njegovo odneszé, v-sterom
sze je vüpaó, i poroblenjé njegovo
razdeli. Ki je ne zmenom, proti meni
je; i ki ne szprávla zmenom, raszipáva.
Gda necsishti Düh vö zide z-csloveka,
hodi po szühi mesztaj, iszkajocsi po-
csinek, i ne najdejocsi gá právi: po-
vrném sze vu hižo mojó, odked szam
vö priso. I gda pride, nájde jo zmetlov
pometeno, i osznájženo. Teda ide,

i vzeme szebom szedem drügi dühov
hüsi od szébe, i notri sztopivsi tam
prebivajo. I bodo szlednja dugovánja
onoga csloveka hüsa od ti prvih.
Vcsinjeno je pa gda bi eta pravo;
podignovsí recs nika ženszka med
vnožinov, právila je njemi: blážena
utroba, stera je tebé noszila, i prszí,
stere szí ti cecao. On je pa pravo:
escse bole szo bláženi, ki poszlüsajo
recs Božo, i njo obdržijo.

Nedela v-Poszti Strta.

Evangeliom Sz. Jánosa vu VI. táli.

Vu onom vremeni: Odísao je Jezus
prejk morja Galilaeánszkoga, stero je
Tiberiásovo: í naszledüvala je njega
vnožina velika, ár szo vidili znaménja,
stera je csinio nad onimi, ki szo bili
betežni. Gori je tak so Jezus na breig,
i tam je szedo z-Vucseniki szvojimi.
Bio je pa blüzi Vüzem, szvétesnji dén
Židovszki. Gda bi záto podigno ocsi
Jezus, ino bi vido, ka vnožina kroto
velika ide k-njemi, veli Filipi: odked
küpimo toliko krüha naj eti jejo? to je
pa pravo szküsávajocsi njega; ár je

on znao, ka bi meo csiniti. Odgovoro je njemi Filip: za dvej szto szodov krüha ne dojde njim, csi gli ga vszáki malo kaj dobi. Veli njemi eden z-vucsenikov njegovi, András brat Simona Petra: Je eti eden pojbar, ki má pét jecsméni krühov, i dvej ribí; ali eta ka szo med telike? Velo je záto Jezus: vcsinte naj lüsz tvo doli szposzede. Bílo je pa szená doszta v-tisztom meszti. Doli je szelo záto možki gláv zracsunom okoli pét jezér. Vzéo je záto Jezus krühe, i gda bi hválo dáó, razdelo je szedécsim. Priszpodobno i z-rib, keliko szo steli. Gda szo sze pa najeli, pravo je Vucsenikom szvojm: vküp poberte drtinje, stero jo osztanolo, naj ne prejde. Vküp szo záto pobrali, i napunili szo dvanájszet kosárov zdrtinjom z-ti pét jecsméni krühov; stero je osztanolo od oni, ki szo jeli. Oni záto lüdjé, gda bi vidili znaménje, stero je vcsino Jezus, pravili szo: ka je ete zaisztino on Prorok; ki je pridocsi na te szvejt. Jezus záto, gda bi szpoznao, ka scséjo pridti, ka bi ga zgrabili, i za Krála posztavili; odisao je páli na breg on szám.

Nedela v-Poszti Pěta.

Evangeliom Sz. Jánosa vu VIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vnožini Židovszkoj: Sto z-vász pokára mené za volo greha: csi pravico právim vám, zakaj ne verjete meni? kí je ze Bogá, recsi Bože poszlüsa; záto vi ne poszlüsate, ár szte ne z-Bogá. Odgovorili záto Židovje, i pravili szo njemi: jeli dobro ne velímo mí, ka szí Szamaritánus ti, i vragá más? odgovoro je Jezus: Jasz vragá nemam; nego postüjem Ocsó mojega, i vi szte ospotali mené. Jasz pa ne íscsem díke moje: jeszte, kí jo íscse, i szodi. Zaisztino, zaisztino velim vám: csi sto recs mojó zdrži, szmrti ne bode vido na veke. Pravili szo záto Židovje: zdaj szmo szpoznali, ka vragá más. Ábrahám je mro, i Pro-rocke; i ti právis: csi sto recs mojó obdrži, ne kosta szmrti na veke. Jeli szí tí véksi od Ocsé nasega Ábraháma, kí je mro? i Prorocke szo szpomrli. Za koga ti tebé csinís? Odgovoro je Jezus: csi jasz dícsim szamoga mené, díka moja je nikaj: je Ocsa moj; kí mené dícsi, steroga vi právite, ka je

vas Bog, i ne szte ga poznali: jasz pa znám njega; i csi bom pravo, ka ga neznam, bodem priszpodoben kvám, lažec. Ali znám ga, i recs njegovo zdržavam. Ábrahám ocsa vas sze je veszelio, da bi vido dén moj: vido ga je, i radüvao sze je. Pravili szo zató Židovje njemi: Pét-deszét lejt escse nemás, i Ábraháma szí vido? Velo je njim Jezus: zaisztino, zaisztino velím vám, prvle, liki je Ábrahám bio, jasz szam. Popadnoli szo zató kaménje; ka bi v-njega lücsali; Jezus sze je pa szkrio, i vö je so z-Čérkvi.

Na Cvetno Nedelo.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXI. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi sze približavao Jezus k-Jeruzálemi, ino bi prisao v-Bethfágo k-bregi Olive-tánszkomi: teda je poszlao dvá szvojiva Vucsenika, govorécsi njima: Idta vu kasteo, steri je pred vama; i preci nájdeta szomarico privézano, i žerbé žnjov, odvésta jo, i pripelajta meni: i csi de sto vama kaj pravo,

povejta, ka Goszpod njé potrebüje, i preci je odpüsztí. To je pa vsze vcsinjeno; da bi sze szpunilo, ka je povedano po Proroki, govorécsem: Povete Cséri Sionszkoj: ovo Kráo tvoj ide tebi pokoren, szedécsi na szomarici, i žerbéti pod bremen navajene szomarice. Idocsiva pa Vucseníka, vcsíníla szta, kak je zapovedao njima Jezus. I pripelala szta szomarico, i žerbé, i djalá szta na njidva opravo szvojo i njega szta gori poszádila. Velika pa vnožina presztérála je gvant szvoj na pot: drügi szo pa szekali vejke z-drévja, i metali szo na pot: vnožina pa, stera je naprej sla, i stera ga je naszledüvala, kricsala je, govorécsa: Hožanna Szini Dávidovomi! blagoszloveni, ki je prisao vu Iméni Goszpodnovom.

Na Veliki Csetrtek.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XIII. táli.

Pred Vüzenszkim szvétkom znajocsi Jezus, ka je prisla vöra njegova, naj prek ide z-etoga szveta k-Ocsi; gda

bi lübo szvoje, ki szo bili na etom szvejti, dokonca je nje lübo. I gda je vecsérja vcsinjena, gda bi vrág že püszo vu szrcé, ka bi ga odao Judás Simona Iskariotesa szin: znajocsi, ka je vsza dáó njemi Ocsa vu roké, i ka je od Bogá zisao, i k-Bogi ide: gori sztáne od vecsérje, doli dene gvant szvoj: i gda bi zvéo briszacso, opaszao sze je. Potom vlijé vodo vu mujváonico, i zácsao je prati nogé Vucseníkov, i briszati zbriszácsov, sterov je bio opászani. Pride záto k-Simoni Petri, i veli njemi Peter: Goszpodne, ti bos meni práo nogé? odgovoro je Jezus, i velí njemi: ka jasz csinim, ti zdaj neznas, znao bos pa potomtoga. Právi njemi Peter: Ne bos práo meni nóg na veke. Odgovoro je njemi Jezus: csi te ne operém, ne bos meo tála zmenom. Veli njemi Simon Peter. Goszpodne, ne szamo nogé moje; nego i roké, i glavo. Právi njemi Jezus: ki je opráni, ne potrebüje; nego naj nogé opére, ár je vesz csiszti. I vi szte csiszti: ali ne vszi. Ár je znao, sto je, ki bi ga odao, záto je pravo: Ne szte vszi csiszti. Gda bi záto oprao nogé njihove; na szé je vzéo gvant

szvoj. Gda bi pá doli szez, velo je njim: znáte, ka szam vám vcsino? Vi zovéte mené Mester, i Goszpod; i dobro velite: ár szam jasz. Csi zátó szam jasz práo nogé vase Goszpod, i Mester: i vi morete eden drügomi nogé prati. Ár szam példo dáó vám, naj, kak szam jasz vcsino vám, tak i vi csiníte.

Na Veliki Pétek.

Moka Goszpodna nasega Jezusa Krisztusa poleg Evangelioma Sz. Jánosa vu 18. i 19. táli.

Vu onom vremeni: Vö je so Jezus z-Vucseniki szvojimi prek Cedron potoka; gde je bio ográdec, v-steroga je notri so on, i Vucsenicke njegovi. Znao je pa i Judás, ki ga je odao, meszto; ár je vnogo krát Jezus tá prihájao z-Vucseniki szvojimi. Judás zátó, gda bi vzéo sereg vojákov, i od popovszki vládníkov, i farizeusov szluge, ide tá z-lampasmi, i z-duplermi, i z-orosjom. Jezus zátó znajocsi vsza, stera szo pridocsa bilà na njega, naprej je sztopo, i veli njim: koga íscsete? Odgovorili szo njemi: Jezusa

Nàzarenszkoga. Veli njim Jezus: jasz szam. Sztào je pa i Judàs, ki ga je odao, žnjimi. Kak je zàto pravo njim: jasz szam; sli szo nàzdrť, szpadnoli szo na zemlo. Pà je zàto pitao njé: koga iscsete? Oni szo pa pravili: Jezusa Nàzarenszkoga. Velo je Jezus: Pravo szem vàm; ka szem jasz. Csi zato mené iscsete, püsztite ete odhàjati. Naj bi sze szpunila recs, stero je pravo: ka, stere szì dào meni, szem ne zgübo žnjih ni ednoga. Simon Peter zàto imajocsi mecs, vö gá je potégno, i vdaro je visesnjenja Popa szlugo, i odszekao je njemi deszno vüho. Bilo je pa imé szlugi Malkus. Velo je zàto Jezus Petri: püsztì mecs tvoj vu nožnico. Pehàr, steroga ja dào meni Ocsa, nescses, ka bi ga pio? Vojàcje zàto, i sztotnik, i szlugi židovszki vlovili szo Jezusa, i zvézali szo ga, i pripelali szo ga k-Annàsi náj prvle; àr je bio tészt Kajfàsa, ki je bio visesnji pop v-tisztom leti. Bio je pa Kajfàs, ki je tanàcs dào zsidovom: ka je bole naj edeni cslovek merjé za lüsztvo. Naszledüvao je pa Jezusa Simon Peter, i drügi Vucsenik. Vucsenik pa tisztì je bio znàni visesnjeni popí, i

notri je so z-Jezusom vu dvor visesnjega popa. Peter je pa sztào pred dverami vönej. Vö je so zàto te drügi Vucsenik, ki je bio znàni visesnjemi popi; i pravo je vratárici, i notri je pelao Petra. Právila je zàto szlůžbena vratárica Petri: jeli szí ne i ti z-Vucsenikov etoge csloveka? Veli on: ne szem. Sztáli szo pa szlugi, i dvorjenicke pri vogelji; ár je mráz bio, i szegrevali szo sze. Bio je pa žnjimi i Peter sztojécsi, i szegrevajocsi sze. Visesnji pop je zàto pítào Jezusa od njegovi Vucsenikov, i od vcsenja njegovoga. Odgovoro je njemi Jezus: jasz szem ocsiveszno gúcsao szvejti; jasz szem vszigdár vcsio vu Synagogi, i vu Cérkvi, kama vszi židovje vküp prihájajo: i vu szkrivnom meszti szem nikaj ne gúcsao. Ka mené pitas? pitaj one, ki szo csüli, ka szem njim gúcsao: ovo eti znájo: ka szem jasz pravo. Eta pa gda bi on velo, eden tih szlugov tam sztojécsih za vüha je vdaro Jezusa, govorécsi: tak odgovárjas visesnjemi popi? odgovoro je njemi Jezus: csi szem hüdo gúcsao, poszvedocsi od hüdogo: csi szem pa dobro; ka me bijes? I poszlao ga je Annás zvézanoga Kajfási, k-visesnjemi popi. Bio je pa Simon Peter sztojécsi,

i szegrejvajocsi sze. Pravili szo zátó njemi: jeli szi nej i ti žnjegovi Vucsenikov? zatájo je on, i velo je: ne szem. Pravo je njemi eden z-szlugov visesnjenja popa, rod onoga, komi je odszekao Peter vüho: jeli ka szem te jasz vido vu ográci ž-njim? Pali je tajio Peter, i preci je kokót popevao. Pelajo Jezusa od Kaifása vu pravdeno hižo. Bilo je pa rano; i oni szo ne notri sli vu pravdeno hižo, da bi sze ne ofzkrunili: nego da bi jeli vüzem-szkoga ágneca. Vö je so Pilátus k-njim, i pravo je. Kákso tožbo máte próti etomi csloveki? odgovorili szo, i pravili szo njemi: da ne bi bio ete hüdodelnik; ne bi ti ga dáli vroke. Velo je zátó njim Pilátus: vzemte ga ví, i poleh právde vase ga szodte. Pravili szo njemi židovje: nám je nikoga ne szlobodno moriti. Naj bi sze recs Jezusova szpunila, stero je pravo; znamenüvajocsi szkáksom szmrtjom bi meo mrejtí. Notri je so páli vu pravdeno hízo Pilátus, i prízvao je Jezusa, i pravo je njemi: Tí szi Kráo židovszki? odgovoro je Jezus: szám od tébe to velis; ali szo drügi pravili tebi od méne? Odgovoro je Pilátus: jeli szem jasz židov? tvoj

národ i vládnické popovszki szo te meni v-roke dáli: ka szí vcsino? Odgovoro je Jezus: Králesztvo moje je ne z-etoga szveta, da bi z-etoga szveta bílo Králesztvo moje: szlugi moji bi sze prav vojüvali, naj bi sze ne dáó židovom; zdaj je pa Králesztvo moje ne odnet. Velo je záto njemi Pilátus: tak szí Kráo ti? Odgovoro je Jezus: tí právis, ka szam Kráo jasz. Jasz szam na to rodjen, i na to szam prisao na ete szvet: naj szvedocsim od pravice: vszáki, ki je z-pravice, poszlüsa recs mojo. Velí njemi Pilátus: ka je pravica? I gda bi to pravo, páli je vö so k-židovom, i pravo je njim: jasz niksega zroka v-njem ne nájdem. Máte pa sego ví: naj ednoga odpüsztim vám k-Vüzmi. Jeli scséte záto naj vám odpüsztim Krála židovszkoga? Krícsáli szo vszi govorécsi: Ne toga, nego Barabbása. Bio je pa Barabbás razbojnik. Teda je vzéo Pilátus Jezusa, i zbicsüvati ga jedao. I vojacje szplevsi korono z-trnja, djáli szo na glavo njegovo, i z-erdécsim gvantom szo odenoli njega. I prihájali szo k-njemi, govorécsi: Zdrav bojdi Kráo židovszki! I za vüha szo ga bilí. Vö je so pá Pilátus, i velí njim: Ovo vö vám

ga pelam; naj szpoznate, ka niksega ne nájdem v-njem zroka. Vö je so Jezus noszécsi trnavo korono, i erdécsi gvant. I velí njim: Ovo cslovik! Gda bi ga pa vidili vládnicke popovszki, i szlugi, krícsali szo govorécsi: rászpi ga, rászpi. Velí njim Pilátus: vzemte ga ví, i rászpite ga, ár jasz ne nájdem v-njem zroka. Odgovorili szo njemi židovje: mí právdo mámo, i poleg právde mora mrejtí; ka je Sziná Božega szebé vcsino. Gda bi záto csüo Pilátus to recs, bole sze je presztraso. I notri je so vu pravdeno hižo páli, i pravo je Jezusi: odket szí ti? Jezus je pa odgovora ne dáo njemi. Veli záto njemi Pilátus: meni ne bos gúcsao? neznas, ka oblászt mám te rászpiti, i oblászt mám te odpüsztiti. Odgovoro je Jezus: ne bi meo oblaszti proti meni nikakse; da ti dáno ne bilo od zgora. Záto, ki je mené dáo vroke tebi, véksi greh má. I zatem je íszkao Pilátus odpüsztiti njega. Židovje szo pa krícsali, govorécsi: csi toga odpüsztis; ne szí priáteo Caszarov. Ár vszáki, ki szebe za Kralá naprávla, proti gúcsi Caszari. Pilátus pa, gda bi csüo té recsi, pripelao je vö Jezusa, i szej szí je na pravdeni sztolec, na meszti,

stero sze zová Litostroton, židovszki pa Gabbatha. Bilo je pa pripravlanje k-Vüzmi, okoli sészte vöre, i veli židovom: Ovo Kráo vas. Oni szo pa kricsalí: vzemi, vzemi, rászpi ga. Veli njim Pilátus: Krála vasega bom rászpinjao? Odgovorili sza vládnicke popovszki: nemamo Krála nego Caszara. Teda je zato njim vroke dáo njega; da bi bio rászpinjen. Prijali szo pa Jezusa, i vö szo ga pelali. I noszécsi Križ na szebi vö je szo na ono, stero sze zové temena, meszto, židovszki pa Golgotha; kde szo ga rászpili; i ž-njim dvà drügiva, z-dve sztráni, na szredi pa Jezusa. Napiszao je pa i napisz Pilátus, i djáo ga je na Križ. Bilo je pa napiszano: Jezus Nàzarenszki, Kráo židovszki. Ete napisz szo zàto vnogi židovje steli; àr je blüzi k-vàrasi bilo meszto, kde je rászpeti Jezus. I bilo je piszano: židovszki, grcski, i dejacski. Pravili szo zàto Pilátusi vládnicke židovszki popév; ne pisi, Kráo židovszki; nego, ka je on velo: Kráo szam židovszki. Odgovoro je Pilátus: ka szam napiszao, napiszao szam. Vojacie zato, gda bi ga rászpeti, vzéli szo gvant njegov (i vcsinili szo stiri tàle žnjega, vsza-

komi vojaki tào) i szüknjo. Bila je pa szüknja nesivana, od zgora szetkana z-cela. Pravili szo zàto eden drügomi: Ne razrežimo jo; nego szrecskajmo, steroga bode. Da bi sze szpunilo pismo, govorécse: razdelili szo gvant moj med szebom; i na szüknjo moja szo vergli szrecsko. I vitézje szo to vcsinili. Sztàli szo pa poleg Križa Jezusovoga Mati njegova; i szesztra Materé njegove, Maria Kleofàsova, i Maria Magdalena. Gda bi vido zàto Jezus Mater, i Vucsenika tam sztojécsega, steroga je lübo, veli Materi szvojoj: Ženszka, ovo szin tvoj. Potom veli Vucseniki: ovo Mati tvoja. I od tiszte vöre je vzéo njo Vucsenik k-szebi. Potomtoga znajocsi Jezus, ka szo vsza szkoncsana: naj sze szpuni pismo, provo je: žijam. Bila je pa položena poszoda zjesziom puna. Oni pa gobo puno zjesziom povili szo z-hyžopom, i priteknoli szo k-vüsztam njegovim. Gda bi zàto vzéo Jezus jeszi, pravo je: szpunilo sze je. I nagnovsi glavo, zpüszto je düso. Židovje zàto (da je pripravlanje bilo k-szvétkom), naj ne bi osztanola na Križi tela v-Szoboto (ár je veliki bio dén on Szobote) proszíli szo Pilátusa; naj bi sze sztrle

njihove golejni, i doli bi sze vzéli. Prisli szo zato vojacie, i prvomi szo isztina sztrli golejni, i tomo drügomi, ki je bio žnjim raszpéti. K-Jezusi pa gda bi prisli, kak szo vidili njega že mrtvoga, ne szo sztrli njegove golejni, nego eden vojakav zdardov je njegovo rebro odpro, i taki je vö sla krv, i voda. I ki je vido, szvedocso je; i pravicsno je szvedocsansztvo njegovo. I on zna, ka isztino pravi; naj i vi verjete. Ár szo-eta vcsinjena, naj bi sze pismo szpunilo: csonte ne potrte v-njem. I pa drügo pismo veli: vidili bodo, steroga szo preszmeknoli. Za tejm je pa proszo Pilatusa Jóžef od Árimathie (zato, ka je bio vucsenik Jezusov, szkrivni pa za volo sztraha židovszkoga), da bi doli vzéo telo Jezusovo. I dopüsztó je Pilatus. Priso je zato, i doli je vzéo telo Jezusovo. Priso je pa i Nikodemus, steri je priso k-Jezusi vnocsi oprvim, i prineszo je zmejsanje Myrhe, i Aloesa, okoli szto füntov. Vzéli szo zato telo Jezusovo, i povili szo je vprté z-zacsimbov navküpe, kak je sega židovom pokapati. Bio je pa v-tisztom meszti, gde je raszpéti, ogradec: i vu ograci grob novi, v-sterom je escse niscse nej bio

položeni. Tàm zato, za volo priplávanja židovszkoga, ka je blüzi bio grob, položili szo Jezusa.

Na Veliko Szoboto.

Evangeliom Sz. Mátaja, 28, 1—7.

Vecsér szobote pa, gda sze prvi dén tjedna zaszvejtí, prisla je Maria Magdalena i drüga Maria k grobi. Ino glejte! veliki potresz je nasztano. Angeo Goszpodnov je priso z-nebész, prisztópo je, kamen je odvalo i na njega szí je szeo. — Lice njegovo je bilo kak blizsk. Oblecsilo pa kak szneg. Od sztráha pa szo csuvárje trepetali i bili szo kak mrtvi. Angeo je pregóvoro i pravo je ženam: nikaj sze nebojte, znam, da iscsete Jezusa razpetoga, ne je eti, gor je sztano, kak je pravo. Hodte í poglednite meszto, gde bio položeni. Idte i povejte vucsenikom njegovim, da je gorsztano, i ovo pred vami ide v Galilejo, tam ga bodete vídili, kak je že naprej povedo.

Na Vüzemszko Nedelo.

Evangeliom Sz. Marka vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Maria Magdalena, i Maria Jakobova, i Szalome, küpile szo zacsimbo; da bi pridocse namazale Jezusa. I jako rano prvi dén szobote prídejo k-grobi; gda je že szislo szunce. I zgovarjale szo szí med szebom: sto nam odvala kamen od dvér groba? I nazaj glédajocse vidile szo odvalani kamen: bio je najmre jako veliki. I notri idocse vu grob, vidile szo mladénca szedécsega z-deszne sztrani, oblecsenoga vu belom gvanti, i sztrasile szo sze. Steri njim veli: ne bojte sze: Jezusa iscsete Nazarenszkoga, raspétoga: gori je sztano, ne je eti: ovo je meszto, gde szo položili njega. Nego idte, povete Vucsenikom njegovim, i Petri; ka pred vami ide v-Galileo: tam te ga vidili, kak vam je povedao.

Na Vüzemszki Pondelek.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XXIV. táli.

Vu onom vremeni: Dvá z-Vucseníkov Jezusovi szta sla tisztí dén v-kasteo,

steri je na sészdeszét bežajov bio od Jerusálema, po iméni Emaus. I njidva szta szí zgucsávala med szebom od vszej oni, stera szo sze zgodila. I vcsinjeno je, gda bi szí zgucsávala, i med szebom szpitávala: i szám Jezus približávajocsi, so je žnjima: ocsí pa njidva szo sze zadržávale, da bi ga ne poznala. I velí njima: Kákse szo té recsi, stere pripovidávate eden drügomi hodécsiva, ino szta žaloszt-niva? I odgovorecsi eden, komi je ime Kleofás, pravo je njemi: Tí szí szám tühinec v-Jeruzálemi, i nej szí zvedo, stera szo vcsínjena v-njem ete dní? Sterima je on pravo: stera? I velíta: od Jezusa Názarenszkoga, kí je bio cslovik Prorok, zmožen vu deli, i recsi, pred Bogom, i vszem lüsztvom: I kak szo gda odali vísesnji popi, i poglavárje nasi na szkvárjenje szmrti, i rászpili szo njega. Mí szmo sze pavü-pali, ka bi on meo odküpiti Izrael. I zdaj ober vsze etih trétji dén je dnesz, ka szo eta vcsínjena. Ali í ženszke níke z-nasih szo nasz posztra-sile, stere szo pred szvetlosztjom bilé pri grobi; i gda bi ne najsle tejla njegovoga, prisle szo govorécse; ka szo i Angelszko videjnje vidile, kí

právjio njega živetí. I odísli szo níki med nasími k-grobi: i tak szo najsli, kak szo ženszke povedale, njega szo pa ne najsli. I on je pravo njim: oh neszpametni, i késznoga szrca na ver-vanje vszeh onih, stera szo gúcsali Prorocke! Nejli je eta potrebno bilo trpeti Krisztusi, i tak notri idti vu díko szvojo? I zacsevsi od Moyzesa, i vszej Prorokov, tolmacso je njima vu vszej pizmaj, stera szo od njega bilá. I približávali szo k-kasteli, kama szo sli; i on sze je precsino dale idti. I primárjala szta ga govorécsiva: Oszteni zna; ár vecsér nasztanjüje, i dén sze je že nagno. I notri je so žnjima. I vcsinjeno je, gda bi szedo žnjima; vzéo je krüh, i blagoszlovo, i vlomo ga je, i dáó ga je njima. I odprile szo sze njidva ocsi, i poznala szta ga: i on je premino ž-njidva ocsi. I pravila szta eden drügomi: Nejli je nájno szrcé gorécse bilo vu nama, gda je gúcsao na poti; i odpirao je náma pizma? I gori sztánovsi vu onoj vöri povrnola szta sze v-Jeruzálem: i najsli szta ti edenájszet vküp szprávlene, i one, ki szo žnjimi bili, govorécsi: ka je sztano Goszpod žái-sztino, i szkázao sze je Simoni. I njidva

szta pripovidávala, stera szo vcsinjena na poti, i kakda szta ga szpoznala vu lámanji krüha.

Na Vüzemszki Tork.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XXIV. táli.

Vu onom vremeni: Posztano je Jezus na szredi med vucseniki szvojimi, i pravo je njim: mir vám: jasz szam, ne bojte sze. Zburkani pa, i presztrasi stimali szo, ka dühá vidijo. I velo je njim: ka szte sze zburkali, i mislejnja gori ido vu szrcá vasa? glédajte roké moje, i nogé; ár szam jasz tisztí: slátajte, i glédajte: ár düh meszá, i csont nema; liki mené vidite meti. I gda bi to pravo, pokázao je njim roké, i nogé. Gda bi pa escse ne vervali, ino bi sze csüdivali od radoszti, pravo je: mate eti kaj jejsztvine? oni szo pa prikázali njemi falat pecsene ribe, i sztovenoga medü. I gda bi jo pred njimi, vzemsi osztánke, dao je njim. I pravo je njim: ete szo recsi, stere szam vám gúcsao, gda szam escse zvami bio; ka sze je potrejbno szpuniti vszem, stera szo piszana vu právdi

Moyzesovoj, v-Prorokej, i v-Žoltári od méne. Teda je odpro njim pamet, da bi razmeli pizma; i pravo je njim: ka je tak pizano, i tak je potrebno bilo Krisztusi trpeti, i gori sztánoti od mrtvi na trétji dén; i predgati vu iméni njegovom pokoro, i odpüscsanje grehov med vszem národom.

Nedela po Vüzmi Prva.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XX. táli.

Vu onom vremeni: Gda je vecsér bio tiszti dén, edno szoboto, i dveri szo bilé zaprte, gde szo bili Vucsenicke vküp szprávleni za volo sztráha od zsidovov; prisao je Jezus, i sztano je na szrejdi, i veli njim: mir vám bodi. I gda je to pravo, pokazao je njim roké, i rebro. Radüvali szo sze záto Vucsenicke, ka szo vidili Goszpodna. Pravo je záto njim páli: mir vám bodi. Kak je mené poszlao Ocsa; i jasz posilam vász. Eta gda je povedao dehno je na njé, i pravo njim: vzemte Dühá szvétoga, sterim odpüsztíte grehe, odpüscsajo szo njim: i sterim zadržíte, zadržáni szo. Tomas pa eden z-ti

dvanájszet, ki sze zové Dvojník, ne je bio z-njimi, gda je prisao Jezus. Pravili szo záto njemi drügi Vucsenické: vidili szmo Goszpodna. On je pa pravo njim: csi ne bom vido vu njegovi rokáj cvekov prebodjenjá, i ne püsztim prszta mojega vu meszto cvekov, i ne püsztim roke moje vu rebro njegovo, ne bom vervao. I po oszmom dnévi szo páli bili Vucsenické njegovi notri, i Tomás ž-njimi. Prisao je Jezus zaprtimi dverami, i sztano je na szrejdi, i pravo je: mir vám bojdi. Potomtoga velí Tomási: notri püszti prszt tvoj eszi, i glédaj roké moje; i neszi sze roko tvojo, i püszti jo vu rebro mojo, i ne boj neveren, nego veren. Odgovoro je Tomás, i pravo je njemi: Goszpod moj, i Bog moj. Velo je njemi Jezus: Da szí vido mené Tomás, vervao szí: blážení, ki szo ne vidili, i vervali szo. Vnoga je escse i drüga znamenja vcsino Jezus nazocsi szvojih Vucseníkov; stera szo ne popiszana vu etij knigi. Eta szo pa piszana, naj verjete; ka je Jezus Krisztus Szín Boží; i naj vervajocsi žitek máte vu njegovom iméni.

Nedela po Vüzmi Drüga.

Evangeliom Sz. Jánosa vu X. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Farizeusom: jasz szam dober pasztir. Dober pasztir düso szvojo dá za ovcé szvoje. Nájemnik pa, i ki je nej pasztir, koga szo nej ovcé lasztivne, vidi vuká idocsega, i osztávi ovcé, i beži: i vúk vneszé, i raszplodi ovcé: nájemnik pa beži; ár je najemnik i nema szkrbi na ovcé. Jasz szam dober pasztir, i poznam ovcé moje; i poznajo mené moje. Liki pozna mené Ocsa, i jasz poznam Ocsó; i düso moja položim za ovcé moje. I drüge ovcé mám, stere szo ne z-ete ovcsárnice: i one je potrebno meni sze pripelati; i recs moja bodo poszlüsale: i bode edna ovcsárna, i eden pasztir.

Nedela po Vüzmi Trétja.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Edno malo, i že me ne te vidili: i páli edno málo i vidili te me; ár idem k-Ocsí: Veleli

szo záto niki z-Vucsenikov njegovi eden drügomi: ka je to, ka nám právi: edno malo, i ne te me vidili, i páli edno malo, i vidili te me; i ka idem k-Ocsi? Pravili szo záto: ka je to, ka právi, edno malo? neznamo, ka gúcsi. Szpoznao je pa Jezus; ka szo ga steli pitati, i pravo je njim: od toga zvedávate med vami, ka szam velo: edno malo, i ne te me vidili, i páli edno malo, i vidili te me? Zaisztino, zaisztino velím vam: ka te sze szkuzili, i jokali ví: szvejt de sze pa radüvao: Ví te sze pa žalosztíli; ali žaloszt vasa obrné sze na radoszt. Žena, gda rodi, žaloszt má; ár je prisla njé vöra: gda pa porodi, dejte, že sze ne szpomené zboleznoszt za volo radoszt, ka sze je cslovik narodo na szvejt. I vi záto zdaj toti žaloszt máte, áli bodem vász pa vido, i radüvalo de sze szrcé vase, i radoszt vase niscse od vász ne vzeme.

Nedela po Vüzmi Strta.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Idem k-onomi,

ki me je poszlao; i niscse med vami me ne pita: kama ides? Ali ka szam vam eta pravo, zaloszt je napunila szrcé vase. Ali jasz isztino velim vam: haszni vam, naj jasz odidem; ár csi ne odidem, Oveszeliteo ne pride k-vam, csi pa odidem, poslem ga k-vam. I gda on pride, kárao de szvejt od greha, i od pravice, i od szodbe. Od greha záto; ka szo nej vervali v-meni: od pravice pa, ka k-Ocsi idem; i že me ne te vidili: od szodbe pa; ár je poglavnik etoga szvejta že oszodjeni. Escse vnoga mam vam praviti; ali zdaj nemorete podnasati. Gda pa pride on Düh pravice, vcsio de vasz na vszo pravico. Ár ne bode gúcsao szám od szebe; nego stera-koli de csüo, gúcsao bode, i stera szo prisesztna nazvejszti vam. On bode mené dicso; ár z-mojega vzeme, i nazvejszti vam.

Nedelo po Vüzmi Péta.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XVI táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm: Zaisztino, zaisztino velim vam: Csi kaj bodete

proszili Ocsó vu iméni mojem, dá vam. Do zdaj szte nikaj nej proszili vu iméni mojem: proszte, i zadobite; naj radoszt vasa puna bode. Eta szam po prilikaj gúcsao vam. Pride vóra, gda že ne bom po prilikaj gúcsao vam; nego bom ocsiveszno vam od Ocsé nazviscsávaó. Vu onom dnévi vu iméni mojem bodete proszili: i ne velim vam, ka bom jasz proszo Ocsó za vasz; ár szam Ocsa lübi vasz; da szte vi mené lübili, i vervali szte, ka szam jasz od Bogá zisao. Zisao szam od Ocsé, i prisao szam na ete szvejt: páli osztávim te szvejt; i idem k-Ocsi. Velijo njemi Vucsenicke njegovi: Ovo zdaj ocsiveszno gucsis, i prilike nikakse ne právis; zdaj znamo, ka vsza znas, i ne je potrebno tebi, ka bi te sto pítao: po tom verjemo, ka szí od Bogá zisao.

Na Križni Pondelek.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XI. táli

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm: Sto med vami má priátela, i ide k-njemi opolnoci, i právi njemi: Priáteó, poszodi mi tri

kolácse krüha; ár je priáteo moj prisao z-poti k-meni, i nemam kaj pred njega djáti, i on znotra govorécsi po-vej: ne boj mi neprilicsen, že szo dveri zaprte, i deca moja szo zmenom na poszteli; nemrem gori sztánoti, i dati tebi. I csi on ne henja trüpati, velim vam; csi gli ne dà njemi gori sztánovsi záto, ka je njegov priáteo; za volo njegove zádeve dönok gori sztáne, i dá njemi, kelikokoli je potrebno. I jasz velim vam: Proszte, i da sze vam; iscsite, i najdete; trüplite, i odpré sze vam. Ár vszaki, ki proszi, dobi; i ki iscse, najde; i ki trüple, odpré sze njemi. Szto pa med vami csi Ocsó proszi krüh: jeli kamen da njemi? ali ribo; jeli meszto ribe kacsó da njemi? ali csi proszi belico: jeli njemi da skorpiona? Csi záto vi, ki szte lagoji, znate dobre dare davati vasim szinom: Kem bole Ocsa vas z-Nebész da dobroga dühá onim, ki ga proszijo?

Na Dén v-Néboidenya Krisztusovega.

Evangeliom Sz. Marka vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Szedécsim ede-nájszetim Vucsenikom szvojim szkázao

sze je Jezus, i pokárao njihovo nevervanje, i okornoszt szrcá; ka szo onim, ki szo vidili njega, ka je gori sztano, ne vervali. I velo je njim: idocsi po vszem szvejtí, predgajte Evangeliomvszakojsztvorjenojsztvári. Ki bode vervao, ino sze okrszti, zvelicsani bode; ki pa ne bode vervao, szkvari sze. Znamenja pa onih, ki bodo vervali, eta bodo naszladüvala: vu iméni mojem bodo vragé zganjali: znovimi jezikmi bodo gúcsali; kacse do gori jemáli; i csi bodo kaj csemérnoga pili, ne de njim skodilo; na betéžne bodo roké devali, i ozdrávijo. Goszpon pa Jezus, da bi eta zgúcsao njim: gori je vzéti v-Nébo, i szedi na desznici Božoj. Oni pa idocsi predgali szo povszéd, i Goszpod je žnjimi delao, i recs njihovo je potrdjávaó z-naszledüvajocsimi csüdami.

Nedela po Vüzmi Sészta.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm: Gda pride Oveszeliteo, steroga jasz poslem vam

od Ocsé, Dühá pravice, ki od Ocsé zhája; on bode szvedocsánsztvo csinio od mene; i vi te szvedocsili, ár szte od zacsétka zmenom. Eta szam vam gúcsao, naj sze ne szpácsite. Brezi Synagog vász vcsinijo: ali pride vöra, da vszáki, ki vász mori, bode stimao; ka Bogi szlűžbo vcsini. In eta vcsinijo vám; ár ne poznajo Ocsó, niti mené. Ali eta szam vam gúcsao; naj, gda pride vöra, sze szpomenéte; ka szam jasz vam pravo.

Na Riszálszko Nedelo.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XIV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Csi sto lűbi mené, recs mojo bode zdržávao; i Ocsa moj de lűbo njega, i k-njemi pridemo, i sztanjé szí pri njem naprávimo; ki ne lűbi mené, moje recsi ne zdržáva. I recs, stero szte csűli, nej je moja; nego onoga, ki je mené poszlao, Ocsé. Eta szam pravo vam, pri vasz bodocsi. Oveszeliteo pá Dűh szvétí, koga posle Ocsa vu mojem iméni, on vasz bode vcsio vsza, i prinásao de vam na

pamet vsza, sterakoli szam vam pravo. Mir vam osztávlam, mir moj dam vam; nej, liki szvejt dáva, jasz vam dam. Naj sze ne burka szrcé vase, niti sze ne boji. Csüli szte, kaszam jasz vam pravo: odhájam, i pridem k-vam. Da bi lübili mené, radüvali bi sze zaisztino, ka idem k-Ocsi: ár je Ocsa véksi od méne. I zdaj szam vam povédao prvle, liki sze zgodi naj, gda vcsinjeno bode, verjete. Že ne bom doszta gúcsao zvami; ár je priso poglavnik etoga szvejta i vu meni nikaj nema. Nego naj szpozna szvejt, ka lübirim Ocsa, i kak je meni zapovedao Ocsa, tak csinim.

Na Riszálszki Pondelek.

Evangeliom Sz. Jánosa vu III. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Nikodemusi: Tak je Bog lübo te szvejt, da je Sziná szvojega jednorodjenoga dao, da vszáki, kí vu njem verje, ne szkvari sze; nego má žitek vekivecsni. Ár je ne poszlao Bog Sziná szvojega na ete szvejt, naj szodi te szvejt; nego naj sze zvelicsa szvejt po njem. Ki n-njem verje, ne szodi sze; pi pa ne

verje, že je oszodjeni; ár ne verje vu iméni jedinorodjenoga Szina Božega. To je pa szodba; ka je szvetloszt prisla na szvejt, i lüdjé szo bole lübili tmico, kak szvetloszt: ar szo njihova dela lagoza bila. Ar vszaki, ki húdo csini, odürjava szvetloszt, i nejde na szvetloszt, naj sze ne pokárajó dela njegova: ki pa csini praviczó, ide na szvetloszt; naj sze vö nazvejsztijo dela njegova, ka szo vu Bogi vcsinjena.

Na Riszálszki Tork.

Evangeliom Sz. Jánosa vu X. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Farizeusom: Zaisztino, zaisztino velim vam, ki nejde notri na dveri vu ovcsár-nico ovc, nego gori ide od drügec, on je tát, i razbojnik. Ki pa notri ide na dveri, pasztir je ovc. Tomi vratár odpré, i ovcé glász njegov csüjejo; i lasztivne ovcé zové po iméni, i vö je pela. I gda lasztivne ovcé vö püsztí, pred njimi ide, i ovcé ga naszledüjo; ár poznajo glász njegov. Tühinca pa ne naszledüjo: nego bižijo od njega: ár ne pozpajo glásza tühincov. Eto pri-

liko je pravo njim Jezus. Oni szo pa ne razmeli, ka je njim gúcsao. Pravo je záto pá njim Jezus: Zaisztino, zaisztino velim vam; ka szam jasz dveri ovc. Vszi, kelikokoli ji je prislo, tatjé szo, i razbojnicke, i nej szo poszlüsale njé ovcé. Jasz szam dveri. Po meni csi de sto notri so, zvelicsani bode: i notri de so, i vö bode so, i paso nájde. Tat ne pride, nego naj krádne i márja, i gibi. Jasz szam prisao, naj žitek májo i naj ga obilnej májo.

Nedela Preszvétoga Trojsztva, i po Riszálaj Prva.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXVIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Dána je meni vsza oblászt na nébi, i na zemli. Idocsi záto vcsite vsze národe, krsztsávajocsi njé vu iméni Ocsé, i Sziná, i Dühá szvétoga: vucsévszi je zdržávati vsza, sterakoli szam zapovedao vam. I ovo jasz szam zvami vsze dni notri do szkoncsanja szvejta.

Na Dén Preszvétoğa Tela Krisztusovoga.

Evangeliom Sz. Jánosa vu VI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vnožini židovszkoj: Telo moje zaisztino je jesztvina, i krv moja zaisztino je pitvina. Ki jej moje telo, i pijé mojo krv, vu meni osztáne, i jasz vu njem. Kak je poszlao mené živocsi Ocsa, i jasz živém za volo Ocsé: i ki jej mené, i on bode živo za mojo volo. Eto je krüh, ki je z-Nebesz doli priso. Nej, liki szo jeli ocsevje vasi manno, i mrli szo. Ki jej ete krüh, živo bode na veke.

Nedela po Riszálaj Drüga.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XIV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Farizeusom priliko eto: Niki cslovik je pripravo veliko vecsérjo, i pozvao je vnoge. I poszlao je szlugo szvojega vu vöri vecsérje, da bi povedao pozvánim, naj bi sli; ár szo že vsza gotova. Izácseli szo sze vszi do ednoga zgovárjati. Prvi je pravo njemi: Marov

szam küpo, i potrejbno mi je vö idti,
i poglédnoti ga, proszim te, zagovori
me. I drügi je velo: pét jármov jüncév
szam küpo, idem njé probati: proszim
te, zagovori me. I drügi je pravo:
Oženo szam sze; i zátó nemorem idti.
I nazáj pridocsi szluga nazveszto je
eta Goszpodi szvojemi. Teda sze
raszrdivsi hižni Goszpodár velo je
szlugi szvojemi; vö idi hitro na vulice,
i na varaske potí, i nevolne, i szlabe,
i szlejpe, i plantave eszi notri pripelaj.
I velí szluga: Goszpodne, vcsinjeno je,
kak szí zapovedáo, i escse je meszto.
I velí Goszpod szlugi: vö idi na potí,
i med ploté i priszili je notri idti: naj
sze napuni hiža moja. Velim pa vam,
ka niscse onih lüdi, kí szo bilí poz-
váni, ne kosta vecsérje moje.

Nedela po Riszálaj Trétja.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XV. táli.

Vu onom vremeni: Približávali szo
k-Jezusi publikánuske, i grejsnicke;
da bi ga poszlüsali. I mermrali szo
farizeuske, i pizácske govorécsi; ka

ete gresnike k-szebi jemlé, i jej ž-njimi. I velí njim priliko eto, govorécsi: sto je z-vász cslovik, kí má szto ovc; i csi zgübí edno ž-njih, jeli ne osztávi devétdeszét i devét vu püsztíni, i ide k-tisztoj, stera je zgüblena, dokecs jo ne nájde. I gda jo nájde, gori jo dene na plécsa szvoja radüvajocsi sze; i domo pridocsi, vküp zazové priátele, i szoszide govorécsi njim: Veszélte sze zmenov; ár szam najsao ovco mojo, stera je zgüblena. Velím vam, ka tak radoszt bode v-nebi nad ednim gresnikom pokoro csinécsim bole, liki nad devétdeszét i devetimi pravicsnimi, steri ne potrebüjo pokore. Ali stera ženszka imajocsa deszét grosov, csi zgübi eden gros; jeli ne vužgé szvejcsó, i pomejcse hižo, i íscse szkrblívo, dokecs ga ne nájde? I gda ga nájde, vküp zazové priátelkinje, i szoszide, govorécsa: Veszélte sze zmenom, ár szam najsla gros, steroga szam zgübíla. Tak velím vam, radoszt bode pred Angelmi Božimi nad enim pokoro csinécsim gresnikom.

Nedela po Riszálaj Strta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu V. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi sze vnožina szünola na Jezusa, ka bi poszlüsala recs Božo; i on je sztao poleg ríbnjeka Genezaret. I vido je dvej ládji szto-jécsevi kre ríbnjeka: ribicsje szo pa vö sztopili, ino szo práli mreže. Sztopivsi pa vu edno ládjo, stera je bila Simonova: proszo ga je, ka bi jo od zemlé odríno edno malo. I szedécsi, vcsio je zládjice vnožino. Gda bi pa henjao gúcsati, pravo je Simoni: pelaj na globocsíno, i presztrite mreže vase na lovlenjé. I odgovorécsi Símon pravo je njemi; Mester, czelo nocs delajocsi nikaj szmo ne vlovili; ali na recs tvojo raszpresztrém mrežo. I gda bi to vcsínili, zaprli szo ríb vnožino veliko, trgala sze je pa mreža njihova. I kivali szo tivárisom, ki szo bilí vu drügoj ládji; ka bi prisli, i pomágali bi njim. I prisli szo, i napunili szo obej ládjici, tak, ka szo sze malo ne pogražale. Stero gda bi vido Simon Peter, doli je szpadno pred kolina Jezusova govorécsi: Odídi od mené, Goszpodne; ár szam jasz gresni cslovik. Ár je groza

obísła njega, i vsze, ki szo ž-njim bili, nad ribami, stere szo vlovili: priszpodobnim tálom i Jákoa, i Jánosa, szini Zebedaeusove, ki szo bili tiváriske Simonovi. I veli Simoni Jezus: Ne boj sze, od eti máo bos že lüdi lovio. I vö potégnovsi k-zemli ládjo, vsza osztavivsi, naszledüvali szo njega.

Nedela po Riszálaj Péta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu V. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Csi ne bode obilnehsa pravica vasa, liki pizácsov, i farizeusov, ne pridete vu Králesztvo Nebeszko. Csüli szte; ka je povedano tim sztárim: Ne mori; ki pa mori, vrejden bode szodbe. Jasz pa velim vam; ka vszáki, ki sze szrdi na brata szvojega, vrejden bode szodbe. Ki pa povej brati szvojemi: raka, vreden bode szpráviscsa. Steri pa povej: norc, vrejden bode peklénszkoga ognja. Csi záto prineszés dár tvoji na Oltár, i tam sze szpomenés; ka brat tvoji má kaj proti tebi: osztavi

tam dar tvoj pred Oltárom, ino sze
idi prvle mirit zbratom tvojim, i teda
pridocsi aldüj dár tvoj.

Nedela po Riszálaj Sészta.

Evangeliom Sz. Marka vu VIII. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi vnožina
velika bila z-Jezusom, i ne bi mejla
kaj jeszti, prizvajocsi Vucsenike veli
njim: poszmilüjem vnožino; ár ovo že
tri dni trpijo z-menom, i nemajo, ka
bi jeli: csi odpüsztim njé lacsne k-nji-
hovim hižam, pomenkájo na poti: ár
szo niki med njimi zladeka prisli. In
odgovorili szo njemi Vucsenicke nje-
govi: odket bi sto njé mogo eti naszitati
sz-krühom vu püsztini? i opitao je nje:
keliko krühov máte? steri szo pravili:
szedem. I zapovedao je vnožini doli
szejszti na zemlo. I vzevsi szo
krühov, i hválo dávsi vlomo je: i dáo
je Vucsenikom szvojim, da bi pred njé
djáli, i djáli szo pred vnožino. I meli
szo malo ribic, i one je blagoszlovo,
i zapovedao je pred njé djáti. I jeli
szo, i naszitali szo sze, i nábrali szo

z-osztánjenoga drtinja szedem kosárov.
Bilo ji je pa, ki szo jeli, okoli stiri
jezero; i odpüszto je njé.

Nedela po Riszálaj Szédma.

Evangeliom Sz. Mátaja vu VII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus
Vucsenikom szvojm: Varte sze od
krivi prorokov, steri prihájajo k-vam
vu ovcsenom gvanti; znotra szo pa
zgrabliví vucké. Ž-njihovi szádov poz-
nate njé. Jeli beréjo sz-trnja grozdje,
ali z-scsetálja fige? Tak vszákse
dobro drevo dober szád rodi; lagoje
drevo pa lagoji szád rodi. Nemore do-
bro drevo lagojega száda rodití; niti
lagoje drevo dobroga száda rodití.
Vszáko drevo, stero ne rodi do-
broga száda, doli sze vszecsé, ino
sze na ogen vrže. Záto ž-njihovih
szádov njé poznate. Ne bode
vszáki, ki veli meni, Goszpodne,
Goszpodne, notri so vu Králesztvo
nebeszko: nego ki csini volo Ocse
mojega, steri je vu Nebészaj; on de
notri so vu Králesztvo nebeszko.

Nedela po Riszálaj Oszma.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim priliko eto: Bio je niki bogat cslovik, ki je meo spána, i té je bio obtoženi njemi, kako da bi raszipávao blágo njegovo. I zváo ga je, i pravo je njemi: ka to csüjem od tebe? dáj racsun od spanije tvoje; ár že ne bodes vecs mogo spanüvati. Velo je pa spán szam vu szebi: ka bom csinio, da goszpod moj vkraj jemlé od méne spanijo? kopati ne morem, kodivati me je szráam. Znáam ka vcsinim; da, gda bom vö vrženi z-spanije, vzemejo me vu hiže szvoje. Prizvavsi záto vsze dužnike goszpoda szvojega, velo je prvomi: keliko szí dužen goszpodi mojemi? on je pa pravo: szto tün olija. I veli njemi: vzemi tvoj dužni liszt: i doli szedi hitro, i pisi pétdeszét. Potom veli drügomi: ti pa keliko szí dužen? on je pa pravo: szto keblon psenice. Veli njemi: vzemi tvoj liszt, i pisi oszemdeszét. I pohválo je goszpod krivice spána; ka je szpametno vcsino; ár szo szinovje etoga szvejta szpamet-

nejši od szinov szvetloszti vu szvojem národi. I jasz velim vám: vcsinte szí priátele z-nepravicsnoga mammona; da, gda pomenkate, primejo vász vu vekivecsna prebiválicsa.

Nedela po Riszálaj Devéta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XIX. táli.

Vu onom vremeni: Gda sze je Jezus približavao k-Jeruzálemi, vidévši Váras, jokao sze je nad njim, govorécsi: ár csi bi szpoznao i ti, i náj bole na ete tvoj dén, stera szo na mir tebi; zdáj szo pa szkrita od tvojih ocsi. Ár pridejo dnévi na tebé, i opásejo te tvoji nepriátelje z-grabov, i ob-szédejo tebé, i vküp te sztisznejo vszej krajov; i na zemlo povalajo tebé, i szine tvoje, ki szo vu tebi; i ne nihájo v-tebi kamna na kamni: záto, ka szí ne szpoznao vremena pohodjenja tvojega. I notri idocsi vu Cérkev, zácsao je vö goniti odáva-jocse v-njej, i küpüvajocse, govorécsi njim: pizano je; ka je hiža moja, hiža molitvih, vi szte pa njo vcsinili.

razbojnikov jamo. I vcsio je vszaki
dén vu Cérkvi.

Nedela po Riszálaj Deszéta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XVIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus
nikim, ki szo sze v-szebi vüpalí kak
pravicsni, i drüge szo zametávali,
priliko eto: Dvá csloveka szta gori
sla vu církev, ka bi molila; eden
farizeus, i te drügi publikánus. Fari-
zeus sztojécsi je etak v-szebi molo:
Bog, hválo ti dájem, ka szem ne, kak
drügi lüdjé, zgrablivci, krivicsni, lotri,
kak je i ete publikánus. Posztim sze
dvakrat v-tjédni, deszetino dávam od
vszega, ka ládam. I publikánus oz-
dalecs sztojécsi, ne je steo niti ócsi
na Nébo podignoti; nego sze je bio
vprszí szvoje, govorécsi. Bog, bojdi
milosztiven meni grehsniki. Velim vám,
doli je so ete szpravicsani vu hižo
szvojo bole od onoga: ár vszáki, ki
sze zviszi, ponizi sze; i ki sze ponizi,
zviszi sze.

Nedela po Ryszalàj Edenàjszeta.

Evangeliom Sz. Marka vu VII. táli.]

Vu onom vremeni: Vün idocsi Jezus z-krajin Tirusa, priso je po Sidoni k-morji Galilaeánszkomi, med krájinov Dekapolisa. I pripelali szo k-njemi glühoga, i nemoga; i proszili szo ga, ka bi položo na njega roko. I pelavsi njega od vnožine na sztrán, püsztó je prszte szvoje vu dūha njegova; i plūnovsi, dotekno sze je jezika njegovoga, i gori sze zglednovsi v-Nébo, zdehno je, i veli njemi: Effeta, to je, odpri sze. I preci szo sze odpřla vūha njegova, i razvézalo sze je vezalo jezika njegovoga, i prav je gúcsao. I zapovédao je njim, ka bi nikomi ne pravili. Od koga bole je pa njim on prepovédao, od toga bole szo oni vö glászili; i tejm bole szo sze csüdivali, govorécsi: dobro je vsza vcsino, i glūhe je vcsino csüti, i neme gúcsati.

Nedela po Riszàlaj Dvanàjszeta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu X. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Blážene ocsi, stere vidijo, ka vi vidite. Ár velim vam: ka szo vnogi prorocke, i kralovje želeli viditi, stera vi vidite, i ne szo vidili, i csüti, stera vi csüjete, i ne szo csüli. In ovo niki v-právdi vucseni je gori sztano szküsávajocsi njega, i govorécsi: Vučiteo, ka csinécsi bom meo žitek vekivečni? On je pa pravo njemi: vu právdi ka je pizzano? kakda cstés? i on odgovorécsi je pravo: Lübi Goszpodna Bogá tvojega z-celoga szrcá tvojega, i z-cele düse tvoje, i z-cele moci tvoje, i z-cele pámeti tvoje; i bližnjega tvojega, kak szamoga tebé. I veli njemi: prav szí odgovoro; to vcsini, i živo bodes. On je pa steo szpravicsati szebé, i pravo je Jezusi; a li sto je moj bližnji? Odgovorécsi pa Jezus pravo je: Niki cslovik je doli so od Jeruzálema vu Jeriko, i szpadno je med razbojnike, ki szo ga i szlekli, i ranjenoga na pol živoga osztavivsi,

odisli szo. Prigodilo sze je pa, kaje niki dühovnik doli so po onoj poti, i vidévsí njega, mimo je so. Priszpodobnim tálom i levíta, gda je bio poleg meszta, ino ga je vido, mimo je odiso. Niki szamaritánus pa po poti idocsi, prisao je do njega, i vidévsí ga, geno sze je na szmilenoszt. I prisztopivsi zavézaó je rane njegove, i vlejaó je vnje oli, i vino; i položivsi njega na szvoje živincse, pelao ga je vu ostarijo, i szkrb je na njega noszo. I na drügi dén je vö vzeo dvá szoda, i dáó je ostarjási, i pravo je: szkrb mej na njega, i kajkoli vise toga potrosis, jasz, gda sze povrném, nazáj ti dám. Steri med etimi trejmi sze vidi tebi ka je bližnji bio onoga, ki je szpadno med razbojnike? on je pa pravo: ki je miloscsó ž-njim vcsino. I veli njemi Jezus: idi, i ti vcsini z-priszpodobnim tálom.

Nedela po Riszálaj Trinájszeta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XVII. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi so Jezus v Jeruzálem, prejk je so po szredini

Szamarie, i Galilaeje. I gda bi notri so vu niki kasteo, prislo je pred njega deszet gobavi možov, ki szo sztáli ozdalecs, i podignoli szo glász szvoj govorecsi: Jezus Vucsitel! szmiluj sze nad nami. Stere kak je vido, velo je: Idte, pokážte sze dühovnikom. I vcsinjeno je, gda bi odhájali, ocsiscseni szo. Eden pa med njimi, kak je vido; ka je ocsiscseni, povrno sze je, zvelikim glászom zvisávajocsi Bogá, i szpadno je na obráz pred nogé njegove hválo dávajocsi; i té je bio szamaritánus. Odgovorecsi pa Jezus pravo je: Ne li ji je deszet ocsiscseni: i gde je ti devét? Nej sze je najso, ki bi sze povrno, ino bi dáó diko Bogi, nego szám ete tühinec. I veli njemi: sztani gori, ino idi; ár je vera tvoja tebé zdravoga vcsinila.

Nedela po Riszálaj Stirinàjszeta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu VI. táli, 24. v.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Niscse ne more dvema Goszpodoma szlůžiti: ár ali ednoga bode odűrjávaó, i toga drügoga lůbo; ali de ednoga trpo, i toga drü-

goga zavrže. Nemorete Bogi szlüziti, i mammoni. Záto velim vám; ne szkrbte sze za düso vaso, ka bodete jeli; niti za telo vase, ka te oblácsali. Nejli je düsa vecs od jesztvine, i telo od oprave? zglednite sze na ftice nebeszke; ár ne szejajo, niti ne žen-jajo, niti ne szprávlajo vu skegnje; in Ocsa vas nebeszki njé hráni. Nejli szte vi vecs od njih vredni? Sto pa med vami miszlécsi more pridati k-viszokoszti szvojoj eden lakét? I za opravo ka sze szkrbite? glédajte polszke lilie, kakda rasztéjo; ne delajo, niti ne predéjo. Velim pa vam: ka je niti Salomon vu diki szvojoj nej bio tak odenjen, kak edna med etimi. Csi pa polszko trávo, stera dnesz jeszte, i vütro sze v-pécs vrže, Bogtak oprávla: okeliki bole vász mále vere? Ne bojte záto szkrblivi govorécsi: ka bomo jeli, ali ka bomo pili, ali szkim bomo sze odejvali? ár eta vsza poganje iscsejo. Ár zná Ocsa vas, ka eta vsza potre-büjete. Iscsite záto prvo Králesztvo Bože, i pravico njegovo; i eta vsza sze vám pridájo.

Nedela po Riszàlaj Pétnajszeta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu VII. táli.

Vu onom vremeni: So je Jezus vu váras, ki sze zové Náim: i sli szo ž-njim Vucsenicke njegovi, i vnožina velika. Gda pi pa približavao k-varaskim vrátam: ovo mrtveca szo vö neszli jedinoga sziná matere szvoje: i ona je bila dovica, i ž-njov varaska vnožina velika. Stero gda bi vido Goszpod, szmilüvao sze je nad njov, i pravo je njej: Ne jocsi sze. I prisztopo je, i dotekno sze je skrinje (oni pa, ki szo ga neszli, sztanoli szo) i pravi: mla-dénec, velim tebi, sztani gori. I gori sze je opravo, ki je bio mrtev, i zacseo je gúcsati. I dao ga je materi nje-govoj. Obisao je pa vsze sztrah, i zvisávali szo Bogá, govorécsi: ka je veliki prorok gori sztano med nami; i ka je Bog pohodo lüszstvo szvoje.

Nedela po Riszàlaj Sesztnàjszeta.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XIV. táli.

Vu onom vremeni: Kda bi notri so Jezus vu hižo nikoga farizeusov po-

glavnika vszoboto jejszt krüh; oni szo pazili na njega. In ovo niki cslovik vu vodénom betégi bodocsi bio je pred njim. In odgovorécsi Jezus pravo je vu právdi vucsenim, i farizeusom govorécsi: jeli je szlobodno vszoboto vrácsiti? oni szo pa múcsali. On ga je pa prijao, zvrácsó ga je, i odpüsztó. In odgovorécsi je njim pravo: Steroga med vami szomár, ali jünec v-sztüdenec szpádne; i ne potegne ga vö taki dén szobotni? i ne szo mogli na eta odgovoriti njemi. Pravo je pa i tim pozvánim priliko, vidévsi, kakda bi szí prednja meszta zbírali, govorécsi njim: gda bos pozváni na gosztüvanje, ne szedi szí na prednje meszto: da morebiti je prestimanesi od tebé pozváni od njega, i pridocsi on, ki je tebé i njega pozvao, povej tebi: dáj etomi meszto, i teda zacsnes z-szramotjom zádne meszto držati. Nego kda bos pozváni, idi i szedi szí na zádne meszto; naj, gda príde, kí te je pozvao, povej tebi: priáteo, idi vise gori. Teda bode tebi díka pred szedécsimi sztebom navküpe. Ár vszaki, kí sze zviszi, ponízi sze: i kí sze ponízi, zviszi sze.

Nedela po Ryszálaj Szedemnászeta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXII. táli.

Vu onom vremeni: Prisztopili szo k-Jezusi ferizeuske, i pitao ga je eden med njimi vucsiteo právde, szküsávajocsi njega: Mester, stera je ta velika zapovid vu právdi? Veli njemi Jezus: Lübi Goszpodna Bogá tvojega z-celoga szrcá tvojega, i z-cele düse tvoje, i cele pameti tvoje. Eta je náj veksa, i prva zapovid. Ta drüga je pa priszpodobna k-etoj: lübi bližnjega tvojega, liki szamoga tebé. Vu etivi dveh zapovidaj viszi vsza právda, i Prorocke. Vküp szprávlene pa farizeuse pitao je Jezus govorécsi: ka sze vam vidi od Krisztusa? csidi Szin je? právijo njemi: Dávidov. Veli njim: kakda ga tak Dávid vu Dühi zové za Gosz-poda, govorécsi: Pravo je Goszpod Goszpodi mojemi: szedi szí na desz-nico mojo, dokecs položim nepriátele tvoje za sztocsec pod nogé tvoje? Csi záto Dávid zové njega za Gosz-poda, kakda je Szin njegov? i niscse je ne mogo njemi odgovoriti recsi:

niti je niscse ne szmeo od onoga dnéva kaj vecs njega pitati.

Nedela po Riszálaj Oszemnászetá.

Evangeliom Sz. Mátaja vu IX. táli.

Vu onom vremeni: Sztopivsi Jezus vu ládjico, prek sze je pelao, i prisao je vu szvoj váras. In ovo prineszli szo k-njemi s žlakom vdárjenoga na poszteli ležécsega. I vidévsi Jezus vero njihovo, pravo je s žlakom vdárjenomi: Vüpaj sze szinek; odpücsajo sze tebi tvoji grehi. In ovo niki z-piszácsov pravili szo vu szebi: ete blázni. I kda bi vido Jezus mislenja njihova, pravo je: zakaj misz-lite hüda vu vasi szrcáj? ka je ležej povedati: odpüscsajo sze tebi grehi tvoji; ali pa praviti: sztani gori, in hodi? naj pa znáte, ka Szin cslovecsi má oblászt na zemli odpüscsati grehe, teda je velo s žlakom vdárjenomi: sztani gori, vzemi posztelo tvojo, ino idi vu hižo tvojo. I gori je sztano, i odisao je vu hižo szvojo. Vidévsi pa lüszto zbojalo sze je, i dicsilo je Bogá, ki je tákso oblászt dáo lüdém.

Nedela po Riszálaj Devetnàjszeta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXII. táli.

Vu onom vremeni: Gúcsao je Jezus poglavárom popovszkim, i farizeusom po prilikaj, govorécsi: szpodobno je vcsinjeno Králesztvo Nebeszko k-csloveki Králi, ki je napravo gosztüvanje szini szvojemi. I poszlao je szluge szvoje zvát pozváne na gosztüvanje, i ne szo steli priti. Páli je poszlao drüge szluge, govorécsi: povete tem pozvánim: ovo obed moj szam pripravo, teoci moji, i tücsne sztvári szo szpokláne, i vsza szo gotova: hodte na gosztüvanje. Oni szo pa zamüdili: i odisli szo, niki na marof szvoj, niki pa na trstvo szvoje; ti drügi szo pa szpolovili njegove szluge, i zobsálnosztjov ospotane szpomorili szo je. Kráo pa gda bi to csüo, raszrdo sze je, i poszlavsi szvojo voiszko, pogübo je lüdomorce one, in váras njihov je požgao. Teda veli szlugom szvojim: gosztüvanje je toti gotovo; ali ki szo bili pozváni, ne szo ga bili vredni. Idte záto vö na križopotje, i sterekoli nájdete, zovte je na gosztüvanje. I vün idocsi

szlugi njegovi na poti, vküp szo szpravili vsze, stere szo naisli, lagoje, i dobre: i napunilo sze je gosztüvanje szedécsimi. Notri je pa prisao Kráo, ka bi vido szedécse, i zagledno je tam csloveka ne oblecsenoga szvadbénov opravov. I veli njemi: Priáteo, kakda szí eszi notri priso nemajocsi oprave szvadbene? on je pa zanehmo. Teda je velo Kráo szlugom: zvézte njemi roké, i nogé, i vržte ga vu vönejsnjo tmico: tam bode jokanje, zobno skripanje. Ár szo vnogi pozváni; malo jih je pa odebránih.

Nedela po Riszàlaj Dvajszeta.

Evangeliom Sz. Jánosa vu IV. táli.

Vu onom vremeni: Bio je niki kralics, steroga szin je betežen bio v Kafarnaumi. Té gda je csüo, ka Jezus prihája z Judeje v Galilejo, so je k njemi, i proszo ga je, naj doli ide i zvrácsi sziná njegovoga, ár je zacseo merati. Pravo je záto Jezus njemi: csi znaménja, i csüda ne vidite, ne verjete. Veli njemi kralics: Goszpodne, hodi doli prvle kak

merjé szin moj. Právi njemil Jezus: idi, szin tvoj živé. Vervao je cslovik recsi, stero je pravo njemi Jezus, i so je. Gda bi pa že doli so, szlugi szo pred njega pribežali, i nazvesztili szo govorécsi: ka szin njegov živé. Zvedávao je záto vöro od njih, v steroj njemi je ležej grátalo. I pravili szo: ka vcseraj obszédmoj vöri ga je nihála tréslíka. Szpoznao je záto ocsa, ka je ona vöra bila; vu steroj je pravo njemi Jezus: szin tvoj živé. I vervao je on, i cela hiža njegova.

Nedela po Riszálaj Dvajszeta, i Prva.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XVIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojím priliko eto: Priszpodobno je vcsinjeno Králesztvo nebeszko k-csloveki králi, ki je steo racsun csiniti, z-szvojimi szlugami. I gda bi zácsao racsún csiniti, posztávleni je pred njega eden, steri je dužen bio njemi deszét jezér talentomov. Gda bi pa ne meo, odket bi plácsao, zapovedo ga je goszpod njegov odati, i ženo njegovo, i szini, i vsza, ka je meo,

ino plácsati. Doli szpádnovsi pa on szluga, molo sze je njemi, govorécsi: mej potrplenje z-menom, i vsza ti plácsam. Szmilüvo sze je pa goszpod nad onim szlugom, odpüsztó ga je, i dug njemi je engedüvao. Vö idocsi pa on szluga, nasao je ednoga z-szvoji szlüzbeni tivárisov, ki je dužen bio njemi szto szodov; i zgrabivsi davio ga je govorécsi: plácsaj, ka szí dužen. I doli szpádnovsi te szlüzbeni tiváris njegov, proszo ga je govorécsi: potrplenje mej z-menom, i vsza ti plácsam. On je pa ne steo; nego je so, i vrgo je njega v-temnico; dókecs bi dúg plácsao. Vidévsi pa njegovi szlüzbeni tivárisje, stera szo sze godila, jáko szo sze razszrdeli; i idocsi pripovidávali szo goszpodi szvojemi vsza, stera szo vcsinjena. Teda je prizvao njega Goszpod njegov, i veli njemi: szluga necsamuren, vesz dúg szam ti odpüsztó, da szí me proszo. Nejli sze je trbelo záto i tebi szmilüvati nad tvojim szlüzbenim tivárisom, kak szam sze i jasz nad tebom szmilüvao? i razszrdivsi sze Goszpod njegov, dáó ga je hohárom, dókecs bi vesz dúg plácsao. Tak i Ocsa moj

Nebeszki vcsini vám; csi ne odpüsztite vszáki brati szvojemi z-szrcá vasega.

Nedela po Riszálaj Dvajszeta, i Drüga.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXII. táli.

Vu onom vremeni: Idocsi farizeusje tanács szo držali; ka bi vlovili Jezusa vu recsi. I poszlalí szo k-njemi vucsenike szvoje z-Herodiánci, govorecsi: Vučiteo, známo, ka szí pravicsen, i pot Božo po pravici vcsis, i nemas paszke na nikoga: ár ne glédas na persono lüdi: povej nám zátó, ka sze tebi vidi? jeli je szlobodno dácsó dátí Caszari, ali nej? szpoznavsi pa Jezus jálnoszt njihovo, veli: ka me szküsávate zkažlivci? pokážte mi dácsni pejnez. Oni szo pa príkázali njemi eden szod. I právi njim Jezus: csidi je kejp ete, i napiszek? právjio njemi: Caszarov. Teda veli njim: dájte zátó, stera szo Caszarova, Caszari, i stera szo Boža, Bogi.

Nedela po Riszálaj Dváiszeta, i Trétja.

Evangeliom Sz. Mátaja vu IX. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi gúcsao Jezus vnožini, ovo eden poglavar je prisztopo, i molo ga je govorécsi: Goszpodne, hcsi moja je zdaj mrla; ali hodi, i položi roko tvojo na njo, i živela bode. I gori sztánovsi Jezus naszledüvao je njega, i vucsenicke njegovi. In ovo ženszka vu krvávom otoki bodocsa dvanájszet let, prisztopila je odzajaj, i doteknola sze je krajíne gvanta njegovoga. Ár je právila vu szebi: csi sze doteknem szamo gvanta njegovoga, zdrava bodem. Obrnovsi sze pa Jezus, i njo vidévsi, pravo je: vüpaj sze hcsi: vera tvoja je tebé zdravo vcsiníla. I ozdrávila je ženszka od one vöre. I gda bi prisao Jezus vu hižo poglavara, i vido bi žvegláre, i vnožino szmecseno, velo je: odsztopte; ár je ne mrla deklícska, nego szpi. In oszmijávali szo sze ž-njega. I gda bi vö vrženo bilo lüszto, notri je so, i príjao je njéno roko, i gori je sztánola deklícska. I vö je razísao te glász po vsztoj tisztoj zemli.

Nedela po Ryszàlaj Dváiszeta, i Strta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXIV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucseníkom szvojm: Gda bodete vidili odürnoszt opüscsenja, stera je povejdana po Dániel Proroki, sztojécsi na szvétom meszti: (ki sté, naj razmi), teda ki szo v-Judeji, naj bežíjo na goré; i kí je na sztrehi, naj nejde jemát kaj z-hiže szvoje; i kí je na njivi, naj sze ne povrné jemát gvanťa szvojega. Jaj pa noszecsím, i nadájajocsím vu oni dnévi. Molte pa; naj ne bode bežanje vase v-zími, ali v-Szoboto. Ár bode teda moka velika, kákse je ne bilo od zacsétka szveta do eti máo, niti je ne bode. I da ne bi prekrácseni bilí oni dnévi, ne bi sze zvelicsao ni eden cslovik: ali za volo odebráni prekrátijo sze oni dnévi. Teda csi sto vám bode pravo: ovo eti je Krisztus, ali etam; ne verte. Ár gori sztánejo krívi Krisztusje, i krívi Prorocje: i csinili bodo znamenja velika, i csüda; tak, da sze v-blodnoszt zapelajo (csi de mogocse) in odebráni. Ovo napreh szám vám povedao. Csi bodo záto vám pravili: ovo vu püsztíni je, neidte

vö: ovo vu notresnji mesztaj je, ne verte. Ár kakkoli blísk zíde od szuncsenoga szhoda, ino sze szkáže do szuncsenoga zahoda: tak bode i prísesztje sziná cslovecsega. Kdekoli bode telo, tá bodo sze vküp szprávlali in orli. Preci pa po moki oni dnévov szunce potemne, i meszec ne dá szvetloszti szvoje, i zvezde bodo z-nebész kapale, i jákoszti nebeszke bodo sze gíbale; i teda sze szkáže znaménje Sziná cslovecsega na nébi, i teda do sze jokali szí národje zemlé: i vidili bodo sziná cslovecsega prido-csega vu nebeszki oblaki z-velikov jákosztjov, i dikov. I posle Angele szvoje z-tromböntov, i z-velikim glászom: i vküp szprávjio odebráne njegove od stirah vötrov, od viszíne nebész notri do njihovi krajov. Od figovoga dreva sze pa vcsite príliko: kda je že veka njegova gingava, i lísztje je szpüscseno, znáte, ka je blüzi leto: tak i ví, gda te vidili sza eta; znájte, ka je blüzi pri dveraj. Zaisztino velím vám: ka ne prejde ete národ, dokecs sze vsza eta ne zgodijo. Néba, i zemlá preide, recsí pa moje ne preido.

Na Dén Cérkvenoga Poszvecsenja.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XIX. táli.

Vu onom vremeni: Notri idocsi Jezus hodo je po Jeriki. In ovo cslovik po iméni Zakeus; i on je poglavar bio publikánusov, i bogat: i želo je viditi Jezusa, sto bi bio, i ne je mogao od lüsztna; ar je zrászta máli bio. I naprej bežecsi gori je so na malinovo drevo; da bi ga vido, ár je tam meo mimo idti. I gda bi prisao na meszto, gori sze zglednovsi Jezus, vido ga je, i právo je njemi: Zakeus, setüj doli idti; ár je dnesz vu tvojoj hiži potrebno meni osztánoti. I sétüvajocsi doli je so, i prijaio je njega zradosztjom. I gda bi vszi vidili, mrmrali szo govorécsi: ka je k-csloveki grehsnomi notri sztopo. Sztojécsi pa Zakeus pravo je Goszpodni: ovo polovico mojega blága Goszpodne dám szíromákom; i csi szam vkom koga vkano, nazáj dám stirikrát teliko. Veli njemi Jezus: ka je dnesz zvelicsanje etoj hiži vcsinjeno, záto, ka je i on szin Ábrahámov. Ár je prisao szin cslovecsi iszkat, i zvelicsat, ka je pogübleno.

II. Tao.

Szvétesni Evangeliumi.

30. Nov.

Na Dén Sz. Andràsà, Apostola.

Evangelium Sz. Mátaja vu IV. táli.

Vu onom vremeni: Hodécsi Jezus kre morja Galileánszkoga, vido je dvá brata, Simona, ki sze zové Peter, i Andrása brata njegovoga, metajocsiva mreže vu morje (ár szta bilá ribicsa) i veli njima: hodta za menom, i vcsinim váj lüdihi ribicsa. Njidva pa preci osztavivsi mreže, naszledüvala szta njega. I dale odnet idocsi, vido je drügiva dvá brata. Jákoba Zebedeusovoga sziná, i Jánosa brata njegovoga, vu ládji z-Zebedeusom njidva Ocsom popravljajocsiva mreže szvoje, i zváo je njiva. Njidva pa preci osztavivsi mreže, i oco, naszledüvala szta njega.

6. Dezember.

Na Dén Sz. Miklósa Püspeka.

Evangelium Sz. Mátya vu XXV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm priliko eto: Niki cslovik dalecs odhájajocsi prizvao je szluge szvoje, i tá je dáó njim blágo szvoje. I ednomi je dáó pét talentomov, i drügomi dvá, drügomi pa ednoga; vszákomi poleg njegove premocsi, i odisao je preci. So je pa on, ki je pét talentomov vzéo i tržo je ž-njimi, i dobo je drügi pét. Priszpodobnim tálom i ki je dvá vzéo, dobo je drügiva dvá. Steri je pa ednoga vzeo, idocsi zakopao ga je v-zemlo, i szkrio je pejneze goszpoda szvojega. Po vnognom vremeni je pa prisao goszpod onih szlugov, i csinio je racsún ž-njimi. I prisztopivsi, ki je pét talentomov vzéo, prneszao je drügi pét talentomov, govorécsi: Goszpodne, pét talentomov szí meni dáó; ovo drügi pét talentomov szam ž-njimi dobo. Veli njemi goszpod njegov: radüj sze szluga dober, i veren: ár szí nad malim bio veren, nad vnogim te posztávim,

idi notri vu radoszt goszpoda tvojega. Prisztopo je pa i on, ki je dvá talentoma vzéo, i veli: Goszpodne dva talentoma szí mi dáó, ovo drügíva dvá talentoma szam ž-njima dobo. Právi njemi goszpod njegov: radüj sze dober, i veren szluga; ár szí nad malim bio veren, nad vnogim te posztávim; idi notri vu radoszt goszpoda tvojega. Prisztopo je pa i on, ki je eden talentom vzéo, véli: Goszpodne, znáo szam, ka szí trdi cslovik; ženjas, gde szí nej szejao, i szprávlas, gdé szí nej raszipávao: i bojécsi sze, só szam, i szkrio szam talentom tvoj v-zemlo: ovo más, ka je tvoje. Odgovorécsi pa goszpod njegov, veli njemi: Lagoji szluga, i vtraglivi: znáo szí, ka ženjam, gde ne szejam, i szprávlam, gde szam nej raszipávao: potrejbno bi zátó bilo tebi dati peneze moje tržcom, i pridocsi bi jasz nazáj vzéo, ka je moje z-dobícskom. Vzemte zátó od njega talentom, i dajte ga tisztomi, ki má deszét talentomov, ár vszákomi, steri má, dà sze, i obíljávao bode, od onoga pa, steri nema, i ka mà, vkraj sze vzeme. I nehvrednoga szlugo vö vržte vu vönesnjo tmico; tam bode jokanje, i zobno skripanje.

8. December.

Na Dén Precsisztoga Poprijétjà B. D. M.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu I. táli.

Vu onom vremeni: Poszlan je Angel Gabriel od Bogà vu vàras galileànszki, steromi je imé bilo Nàzaret, k-Devici zarocsenoj moži, komi je imé bilo Jóžef, z-hiže Dàvidove: i Device je imé Maria. I notri idocsi k-njeh Angel, pravo je: Zdrava bodi, miloscse puna; Goszpon je sztebom: blagoszlovljena szì ti med ženàmi.

21. December.

Na Dén Sz. Tomàsa Apostola.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XX. táli.

Vu onom vremeni: Tomàs eden z-ti dvanàszet, ki sze zové Dvojnik, ne je bio ž-njimi, gda je priso Jezus. Pravili szo záto njemi drügi vucse-nicje: Vidíli szmo Goszpodna. On je pa pravo njim: Csi ne bom vido vu njegovi rokàj cvekòv prepodjenjà:

i ne püsztim prszta mojega vu meszto cvekov, i ne püsztim roke moje vu rebro njegovo, ne bom vervao. I po oszmom dnévi szo pa bili vucsenicje njegovi notri, i Tomàs ž-njimi: priso je Jezus zaprtimi dverami, i sztano je na szredi, i velo je: mir vam bodi. Potom veli Tomàsi: notri püszti prszt tvoj eszi, i glédaj roké moje, i neszi sze roko tvojo, i püszti jo vu rebro moje, i ne boj neveren, nego veren. Odgovoro je Tomàs, i pravo je njemi: Goszpod moj, i Bog moj. Velo je njemi Jezus: ka szí me vido Tomàs, vervao szí: blážení, ki szo nej vidili, i vervali szo.

25. Januar.

Na Dén Povrnenja Sz. Pavla Apostola.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XIX. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Peter Jezusi: Ovo mi szmo vsza osztavili, i naszledüvali szmo tebé: ka nám zàto bode? Jezus je pa velo njim: zaisztino vám pràvim: ka vi, ki szte me naszledüvali, vu prepородjenjej,

gda bode szedo szin cslovecsi na sztoci dike szvoje, szedelí te i ví ná dvánájszet sztocih szodécsi dvanájszetero pokolejnje Izraelszko. I vszáki, steri osztávi hižo, ali brata, ali szesztro, ali oco, ali mater, ali ženo, ali sziní, ali polé za volo imena mojega, sztokrát teliko vzeme, i žítek vekivecsen ládao bode.

2. Februar.

**Na Dén Szvecsne B. D. Marie,
ali Ocsiscsavanja B. M.**

Evangeliom Sz. Lükácsa vu II. táli.

Vu onom vremeni: Gda bi sze szpunili dnévi ocsiscsávanja Marie poleg právde Moyzesove, neszli szo Jezusa v-Jeružalem; da bi ga posztavili pred Goszpodna, kak je písano vu právdí goszpodnovoj; ka vszáki számec, steri odpre materno utrobo, poszvecseni Goszpodni sze zváo bode. I da bi dáli áldov poleg onoga, kak je povedano vu právdí Goszpodna, pár grlic, ali dva golóbicsa. I ovo bio je cslovik v-Jeružálemi, komi je imé Símeon, i

té cslovik je bio pravicsen, i Bogá-bojécsi, csakajocsi ovcszeljé Izraela; i Düh szvéti je bio v-njem. I vzeo je odgovor od Düha szvétoga, ka ne bode vido szmrti, dokecs prvle ne de vido Krisztusa Goszpodnovoga. I priso je vu dühi v-cérkev. Igda bi notri neszli dete Jezusa njegovi roditelje; ka bi vcsínili poleg návade pravde za njega; i on je vzéo njega vu szvoja nárocsa, i blagoszlovo je Bogá, i pravo je: zdaj odpüsztis szlugo tvojega Goszpodne, poleg recsi tvoje vu miri: ár szo vidile oosi moje Zvelicsitela tvojega; steroga szí pripravo pred licom vszega lüsztova. Szvétloszt na preszvecsenjé poganom, i na díko lüsztova tvojega Izraela.

Na dén sz. Baláža P. A.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vucsenikom szvojim, csi sto za menom scsé pridti, naj zataji szám szebe, naj vzeme križ szvoj i tak naj naszledüje mené. Ár ki želej szvoje živlenje obraniti, zgübi je, ki pa zgübi živlenje szvoje za mojo volo, naide je. Ka valá

csloveki, csi celi szvet zadobi a düso szvojo pa pogübi? ali ka cslovik da za premenbo szvoje düse? Ár pride Szin cslovecsi vu velicsansztvi ocsé szvojega z-Angelmi szvojimi, teda bode povrno vszakomi poleg njegove vrednoszi.

24. ali 25. Februar.

Na Dén Sz. Matjasa Apostola.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XI. táli.

Vu onom vremeni: Odgovorécsi Jezus pravo je: Hválo dájem tebi, Ocsa, Goszpod nébe, i zémle, ka sziz skrio eta pred modrimi, ino szpametnimi, i nazveszto sziz je tim málím. Tak Ocsa: ár je tak bílo prijétno pred tebom. Vsza szo meni dána od Ocsé mojega; i niscse ne pozna szina, nego Ocsa: niti Ocsó niscse ne pozna, nego Szin; i komi de steo Szin nazvesztiti. Hodte k-meni vszi, ki delate, ino szte oklajeni, i jasz zlehkotim vász. Vzemte na vász járem moj, i vcsite sze od méne; ár szam jasz krotki, i ponizen z-szrcá: i náidete pocsinek düsam vasim. Ár je járem moj szlatki, i bremen moje je lehko.

19. Marcius.

Na Dén 53. Jóžefa.

Evangeliom Sz. Mátaja vu I. táli.

Gda bi bila zarocsena Mati Jezusova, Maria Jóžefi prvle, liki bi vküp prisla, nájdena je noszecsá od Dúha szvé-toga. Jóžef pa, njé mož, da je bio pravicsen, i ne je steo njé vö razglá-sziti, steo jo je szkrivomá odpüsztití. Gda bi pa on eta miszlo; ovo Angelo Goszpodnov sze je szkázao vu szneh njemi govorecsi: Jóžef, Szin Dávidov, ne boj szí vzéti Mario, ženo tvojo: ár ka je v-njej poprijéto, od Dúha szvé-toga je. Porodi pa Sziná: i zváo bos imé njegovo Jezus, ár on zvelicsa lüszto szvoje od njihovih grehov.

21. Marcius.

Na Dén 53. Benedek Ápáta.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XIX. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Peter Jezusi: Ovo mi szmo vsza osztavili, i naszlédüvali szmo tebé: ka nám zàto

bode? Jezus je pa velo njemi: Zaisztino právím vám, ka vi, ki szte mené naszledüvali, vu preporodjenjej, gda bode szedo szin cslovecsi na sztoci dike szvoje, szedeli te i vi na dvanájszet sztoci, szodécsi dvanajszero pokolenje Izraelszko. I vszáki, ki osztávi hižo, ali brate, ali szesztre, ali ocso, ali mater, ali ženo, ali szini, ali polé za volo imena mojega, sztokrát te-liko dobi, i žitek vekivecsen ládao bode.

25. Marzius.

Na Ceplene Marie, ali Krisztusovoga Poprijétja Den.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu I. táli.

Vu onom vremeni: Poszlan je Angel Gabriel od Bogá vu váras gali-leánszki, steromi je imé bilo Náza-ret, k- Devici zarocsenoj moži, komi je imé Jóžef, z-hiže Dávidove: i Device je imé Maria. I notri idocsi k-njeh An-gel, pravo je: Zdrava bodi, miloscse puna; Goszpon je sztebom: blago-

szlovljena szí ti med ženámi. Stera gda bi csüla, zburkala sze je v-njegovej recsi, i miszlila szí je, kákse bi bilo to pozdrávlanje. I veli njej Angeo: neboj sze Maria; ár szí najsila miloscsó pri Bogi. Ovo poprimes vu utrobi, i porodis Színá, i zvála bos imé njegovo Jezus. Té bode veliki, ino de sze Szin Visesnjenja zváo, i dá njemi Goszpodin Bog sztolec Dávida Ocsé njegovoga: i bode králüvao vu hiži Jakobovej na veke, i Králesztvi njegovomi nebode konca. Právila je pa Maria k-Angeli: Kakda bode to ár moža ne poznam? I odgvorécsi Angel, pravo je njej: Düh szvéti pride na tebé; i jákoszt Visesnjenja obsénca tebé. I záto, ke sze od tébe porodi szvéto, zvalo de sze Szin Boži. I ovo Elizabeth rodbina tvoja, i ona je poprijéla színá vu szvojoj sztaroszti: i ete meszec je sészti one, stera sze zové nerodna: ár ne bode nemo-gocsa pri Bogi ni edna recs. Pravila je pa Maria: ovo szlüzbenica Goszpodnova; naj mi bode poleg recsi tvoje.

23. April.

Na Dèn Sz. Adalbert Püspeka.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vucsenikom szvojom: Jasz szem trsz právi, in Ocsa moj je goric delavec. Vszáko rozgo, stera v-meni ne prinása száda, odrejžejo; i vszako, stera szád prinása, scsisztijo, naj vecs száda prineszé. Že szte vi csishti za volo recsi, stero szam vám pravo. Osz-tante v-meni, i jasz vu vami. Kak rozga nemre száda roditi száma od szébe csi vu trsz ne osztáne: tak niti vi, csi vu meni ne osztánete. Jasz szam trsz, vi szte rozge: ki osztáne vu meni i jasz vu njem, té prinása doszta száde: ár brezi méne nikaj nemrete csiniti. Csi sto v-meni ne osztáne, vö sze vrže kako rozga, i poszehne, i vküp ga poberéjo, i vu ogen vržejo, in goro bode. Csi osztanete vu meni, i recsi moje vu vami osztánejo: kajkoli te steli, pro-szili te, i vcsini sze vám.

24. April.

Na dèn sz. Gyürja

sze sté on iszti sz. Evangeliom, steri
na Dén sz. Adalbert Püspeka.

25. April.

Na Dèn Sz. Marka Evangelista.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu X. táli.

Vu onom vremeni: Odébrao je Goszpod i drügi szedendeszét i dvà i posz-lao je nje po dvà pred szvojim licom vu szàki vâras i meszto, kama je on bio idocsi. I pravo je njim: Žétve je toti mnogo: ali delavec je malo. Proszte zâto Goszpodna žétve: naj posle delavce vu žétvo szvojo. Idte, ovo jasz posilam vász kak ágnece med vuké. Ne noszte turbe, niti mosnjé, i csrevlov, i nikomi sze na poti ne poklânjajte. Vu sterokoli hižo te notri sli, prvle povejte: mir etoj hiži. I csi tam bode szin mira, pocsiné szi nad njim mir vas; csi pa ne, k-vâm sze nazàj povrné. Vu onoj

hiži pa osztante, jejte, i pite, stera
sze^{al}pred vász denejo; ár je vreden
delavec nájema szvojega. Ne hodte
od hiže do hiže. I vu sterikoli vâras
pridete, i gori primejo vász: jejte, ka
pred vász denejo; i vrâcste betež-
nike, steri szo vu njem: i povejte
približalo sze je k-vâm Krâlesztvo
Bože.

I. Maj.

Na Dén Sz. Filip i Jakoba Apostolov.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XIV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus
vucsenikom szvojm: Naj sze ne burka
szrcé vase Verjete vu Bogi, i vu meni
verte. Vu hizsi Ocsé mojega je doszta
prebivaliscsa. Da bi nacsí bilo, pove-
dao bi vâm: ár idem szprávlat vâm
meszto. I csi odidem, i szprávím vâm
meszto, pá pridem, i vzemem vász
k-szebi; naj gde szam jasz, i vi tam
bodete. I kama jasz idem, znáte, i
pot znáte. Pravi njemi Tomás: Gosz-
podne, neznámo, kama ides; i kakda
moremo pot znati? Veli njemi Jezus:
jasz szam pot, i pravica, i žítek.

Niscse ne pride k-Ocsi, nego po meni. Da bi poznali mené, i Oco mojego bi poznali, i od eti dob ga poznate; i vidili szte ga. Právi njemi Filip: Goszpodne, pokáži nám Oco, i dójde nám. Veli njemi Jezus: teliko vremena szam zvami; i ne szte me poznali? Filip, ki vidi mené, vidi i Oco. Kakda ti právis: pokáži nám Oco. Ne verjete, ka szam jasz vu Ocsi, i Ocsa je vu meni? recsi, stere jasz gucsim vám, od méne szamoga ne gucsim, Ocsa pa vu meni prebi-vajocsi, on csini tá dela. Ne verjete, ka szam jasz vu Ocsi, i Ocsa je vu meni? csi nacsí ne, za volo szamoga csinejnja verte. Zaisztino, zaisztino veli vám: ki verje vu meni, dela, stera jasz csinim, i on bode csinio, i véksa od eti csinio bode: ár jasz k-Ocsi idem. I kakoli te proszili Oco vu imeni mojem to vcsinim.

3. Maj.

Na Dén Nájdenja Sz. Križa.

Evangeliom Sz. Jánosa vu III. táli.

Vu onom vremeni: Bio je cslovik z-farizeusov po iméni Nikodemus,

poglavnik zsidovszki. Te je prisao k-Jezusi vnocsi, i pravo je njemi: Vucsitel, známo, ka szi od Boga priso vucsiteo; ár niscse ne more tá znaménja csiniti, stera ti csinis, nego csi de Bog ž-njim. Odgovoro je Jezus, i pravo je njemi: Zaisztino, zaisztino velim tebi: csi sze sto znovics ne porodi, nemre viditi Kralesztva Božega. Právi njemi Nikodemus: kakda sze more cslovik poroditi, gda je sztári? jeli more vu utrobo materé szvoje drügocs notri idti, ino sze preporoditi? Odgovoro je Jezus: Zaisztino, zaisztino velim tebi: csi sze sto ne preporodi z-vodé, i Dühá szvétoga, nemre notri idti vu Králesztvo Bože. Ka je rodjeno z-tela, telo je: i ka je rodjeno z-Dühá, Düh je. Ne csüdi sze, ka szam ti pravo; potrebno sze je vám znovics rodit. Vöter, gde scsé, pise, i glász njegov csüjes; ali neznas, odked ide, ali kama, odhája: tak je vszáki, ki je rodjeni z-Dühá. Odgovoro je Nikodemus, i pravo je njemi: kakda moro eta biti? Odgovori Jezus, i veli njemi: ti szi Vucsitel vu Izraeli, i eta neznas? Zaisztino, zaisztino velim tebi: da, ka známo, gucsimo; i ka szmo vidili, szvedo-

csimo, i szvedocsánsztva nasega gori ne primete. Csi szam vám zemelszka pravo, i ne verjete, kakda, csi bom vám pravo Nebeszka, bodete vervali? I niscse je ne gori so v-Nébo, nego, ki je z-Nébe doli priso, szin cslovecsi, ki je vu Nébi. I kak je Moyzes zviszo kacco vu püszkini: tak je potrebno zvisziti sziná cslovecsega: naj sze vszáki, ki vu njem verje, ne szkvari: nego naj ma žitek vekivecsni.

4. Maj.

Na Dén Sz. Floriána.

Evangeliom Sz. Mátaja vu X. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm: Ne stimajte, ka bi priso mir püscsat na zemlo: ne szam priso mir püscsat, nego mecs. Ár szam priso locsit csloveka proti ocsi szvojemi, i csér proti materi szvojoj, i szneho proti szvekrvi szvojoj: i nepriátelje csloveka bodo dománji njegovi. Ki lübi oco, ali mater bole, kak méne, ne je mené vrejden: i ki lübi sziná, ali hcsér bole od méne, ne je mene vrejden. I ki ne

vzeme križa szvojega, i ne naszledüje mené, ne je mené vrejden. Steri náide düso szvojo, pogübi jo: i ki zgübi düso szvojo za mojo volo, náide jo. Steri vász gori prime, mené prime gori: i steri mené gori prime, on prime gori tisztoga, kí je mené posz-lao. Steri gori prime proroka vu iméni proroka, najem proroka vzeme: i steri gori prime pravicsnoga vu iméni pravicsnoga, najem pravicsnoga vzeme. I sterikoli napitek dá ednomi z-eti mali li pehár mrzle vodé vu iméni vucsenika: zaisztino velim vám, ne zgübi nájema szvojega.

13. Juni.

Na Dén Sz. Ántona Paduánszkoga.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojim: Naj bode ledevje vase opászano, i szvejcse gorécse vu rokáj vasi; i vi bodite szpodobni k-lüdém csákajocsim goszpoda szvojega, gda sze povrné z-gosztüvanja: naj, gda pride, i trü-

pao bode, preci odpréjo njemi. Bla-
zseni szo szlugi oni, stere, gda pride
goszpod, náide verosztüvajocse;
zaisztino velim vám: ka sze opáse,
i dole je poszadi, i preidocsi dvoro
bode njim. I csi pride vu drügom
verosztüvanji, i csi v-trétjem vero-
sztüvanji pride i tak je náide, bla-
ženi szo oni szlugi. To pa znájte;
ka, da bi znáo hižni goszpodár,
v-steroj vöri tát pride, verosztüvao
bi zaisztino, i ne bi dopüszto pod-
kopati hiže szvoje. I vi bojdite go-
tovi; ár v-steroj vöri ne stimate,
pride szin cslovecsi.

15. Juni.

Na Dèn Sz. Vida A.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu X. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus
Vucsenikom szvojim: Ki vász posz-
lüsa, mené poszläsa; i ki vasz
zavrže, zavrže onoga, ki je mené
poszlao. Povrnolo sze je pa ti sze-
demdeszét z-radosztjom, govorécsi:
Goszpodne, i vrazjé sze podávajo
nám vu iméni tvojem. I veli njim:

Vido szam satana, liki bliszkanco, z Nebész kapajocsega. Ovo dáo szam vám oblászt klacsiti po kacsaj, i skorpioni, i po vszój jákoszti nepriátela; i nikaj vám ne bode skodilo. Ali záto sze nad etim ne radüjte, ka sze dühovje vám podávajo: radüjte sze pa, ka szo iména vasa zapiszana vu Nebeszaj.

24. Juni.

Na Dén Sz. Ivana Krisztitela.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu I. táli.

Elizabeti sze je szpunilo vremen, da bi rodila, i porodila je sziná. I zacsüdili szo sze szoszidje, i njé rodbina, ka je zviszo Goszpod miloscso szvojo ž-njov: i radüvali szo sze njej. I vcsinjeno je na oszmi dén, prisli szo obrezávat dete: i zváli szo je ziménom ocsé njegovoga Zakariása. I odgovorécsa mati njegova je právila: znikaksim tálom ne; nego zvat sze bode Ivan. I pravili szo njej: vem nikoga nega vu tvojoj rodbini, ki bi sze zváo sztem iménom. Kivali szo pa Ocsi njegovomi, kak

bi steo zvati njega. I proščési pismo táblico pismo je govorecsi: Ivan je imé njegovo. I csüdivali szo sze vszi. Odprla szo sze pa taki vüsšta njegova, i jezik njegov; i gúcsao je, blagoszlávlajocsi Bogá. I obisao je sztráh vsze szoszide njíhove; i po szvoj brežnoj Judei razglásene szo vsze recsi ete: i vzéli szo je vszi, ki szo csüli, vu szrcé szvoje govorecsi: sto, stimas, dejte eto bode? ár je roka Goszpodnova bila ž-njim. I Zakariás ocsa njegov napujeni je z-Dühom szvétim, i proroküvao je govorecsi: blagoszloveni je Goszpodin Bog Izraela; ár je pohodo, i vcsino je odküplenjé lüsztví szvojemi.

27. Juni.

Na Dèn Sz. Ládizlav Krála.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXIV. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vucsenikom szvojm: Verosztüjte; ár neznate, stero vöro Goszpod vas pride. To pa znájte: ka, da bi znáo hižni goszpodar, vsteroj vöri bi tát

priso, verosztüvao bi zaisztino, i ne bi dopüszto podkopati hiže szvoje. Záto i vi bojdite gotovi; ár vu steroy vöri ne stimate, szin cslovecsi pride. Sto, stimas, je veren szluga, i szpameten, steroga je posztavo goszpod njegov nad držinov szvojov; naj njim dá hrano vu vremeni? blázeni je on szluga, szteroga, gda pride goszpod njegov, náide tak csinécsega. Zaisztino, velim vam, da ga nad vszem szvojim blágom posztávi. Csi bode pa pravo lagoji on szluga vu szrci szvojem: müdi sze goszpod moj pridti; i zacsne biti szlűžbene szvoje tivárise, jej pa on, i pijé z-piánci: pride goszpod szlugo onaga vu dnévi, vsterom sze ne dovej, i vu vöri, stere nezna. I odlocsi njega, i táo njegov posztávi szkažlivci: tam bode jokanje, i zobno skripanje.

29. Juni.

Na Dèn Sz. Petra i Pavla Apostolov.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XVI. táli.

Vu onom vremeni: Priso je Jezus na sztrán Cezaree Filippa, i pitao je

vucsenike szvoje, govorécsi: za koga právijo lüdjé sziná cslovecsega! Oni szo pa velili: nisteri za Ivana krsztitela, nisteri pa za Eliása; drügi pa za Jeremiása, ali za ednoga z-Prorokov. Pravi njim Jezus: Vi pa za koga mené právite? Odgovorécsi Simon Peter pravo je: Ti szí Krisztus, Szín živoga Bogá. Odgovorécsi pa Jezus, velo je njemi: blaženi szí Simon szín Jonása; ár je telo ino krv ne navejsztíla tebi, nego Ocsa moj, ki je vu Nebészaj. I jasz velim tebi: ka szí ti Péter, i na eto pe-csino zozidam církev mojo, vráta peklénszka ne premorejo njé. I tebi dám klücse Králesztva Nebeszkoga. I kakoli zavéžes na zemli, zavézano bode i vu Nebészaj; i kakoli odvéžes na zemli, odvéžano je i vu Nebészaj.

2. Juli.

Na Dén Pohodjenjá B. D. Marie.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu I. táli.

Vu onom vremeni: Sztánovsi Mariá, sla je na brežno držanje z-setüvanjem vu váras, Jude, i sztopila je vu hižo

Zakariášovo, i pozdrávila je Elizabeto. I vcsinjeno je, kak je csüla pozdrávlanje Marie Elizabet, genolo sze je dete od radoszti vu nje utrobi; i napunjena je z-Dühom szvétim Elizabet, i je szkricsala z-glászom velikim govorécsa: blagoszlovljena sziti med ženámi, i blagoszlovljen je szád utrobe tvoje. I odked je meni to, ka bi k-meni prisla mati Goszpoda mojega? ár ovo kak je vcsinjeni glász pozdrávlanja tvojega vu moji vühaj, genolo sze je od radoszti dete vu utrobi mojoj. I blážena sziti, stera szivervala: ár sze szpunijo ona, stera szo povedana tebi od Goszpoda. I veli Maria: zvisáva düsa moja Goszpoda, i veszelio sze je Düh moj Bogi Zvelicsiteli mojém.

13. Juli.

Na Dén Sz. Margete D. i. A.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XIII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vucsenikom szvojim priliko eto: Szpodobno je Králesztvo Nebeszko k-kincsi, szkritomi na poli, steroga

kda cslovik náide, szkrije ga, i od radoszti ide, i odá vsze, stera má, i küpi ono pole. Páli je szpodobno Králesztvo Nebeszko k-csloveki tržci iszkajocsemi dobre džündže. Gda bi pa najso eden dragi džündž, odiso je, i odao je vsza, ka je meo, i küpo ga je. Pá je szpodobno Králesztvo Nebeszko kmreži vrženoj vu morje, stera szákse féle ribe vküp szprávla. Stero, gda bi sze napunila, vö potégnovsi, i kre broda szedécsi, vö szo szpobrali dobre vu poszodo, lagoje szo pa vö zmetali. Tak bode vu szkoncsanji szvejta: vö bodo sli Angelje, i razlocsijo hüde od pravicsni, ino je vržejo vu pécs ognjeno: tam bode jokanje, i zobno skripanje.

15. Juli.

Na Dén Apostolszkoga Rázlocsenja.

Evangeliom Sz. Mátaja vu X. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vucsenikom szvojm: Ovo jasz posilam vász, kak ovcé na szrejdo med vuké. Bodite záto szpametni, liki kacse, i proszti kak golobje. Varte

sze pa od lüdi. Ár vász dájo vu szpráviscsa, i vu Synagogaj szvoji bodo vász bicsüvali: i pred poglavase i Krále bodete pelani za mojo volo na szvedocsánsztvo njim i poganom. Kda vász pa tá dájo, ne miszlite, kakda, i ka bi gucsali. Ár szte ne vi, ki gucsite; nego Düh Ocsé vasega, ki gucsi vu vami. Dá pa brat brata na szmrt, i ocsa sziná; i podignejo sze szinovje proti roditelem, i nje szpomorijo. I bodete odürni szem za volo iména mojega. Ki pa obsztoji do konca, on zvelicsan bode.

22. Juli.

Na dèn Sz. Marie Magdalene.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu VII. táli.

Vu onom vremeni: Proszo je Jezusa niki z-farizeusov, ka bi jo žnjim. I notri idocsi vu hižo farizeusovo, doli szí je szeo. In ovo edna ženszka, stera je bila vu várasi grezsница, kak je zvedla, ka je doli szeo vu hiži farizeusovoj, prineszla je alabastrom maszti; i sztojécsa odzadaj pri nogáj njegovi, szkuzami je

zacsnoła polevati nogé njegove, i zvlaszmi gláve szvoje je briszala, i kúsü vala je nogé njegove, i zmasztjom je mázala. Vidévsi pa farizeus, ki ga je pazvao právi vu szebi, govorécsi: ete, da bi Prorok bio, znáo bi zaisztino, sto, i kákša je ženszka, stera sze doticse njega: ár je grehsnica. I odgovorécsi Jezus veli njemi: Simon, mám ti nikaj praviti. On pa veli: Mester, povej. Dvá dužnika je meo niki poszodnik, eden je dužen bio njemi pét szto szodov, drügi pa pét-deszét. Gda bi pa ne zmogla njidva nazáj dati, engedüvao je obema. Steri záto njega bole lübi? odgovorécsi Simon pravo je: stiman, ka on, steromi je vecs engedüvao. On je pa pravo njemi; prav szí szodo. In obrno sze k-toj ženszki, i velo je Simoni: vidis eto ženszko? notri szam priso vu hižo tvojo, vodé szí nogam mojim ne dáo: eta je pa szkuzami polevala nogé moje, i zvlaszmi je briszala. Kúša szí meni ne dáo; eta pa, kak szam notri prisao, ne je henjala kúsüvati nog moji. Zoliom szí gláve moje ne namazao; eta je pa zmasztjom mázala nogé moje. Za stero velim tébi: odpüscsajo

sze njuh [vnogi grehi; ár je vnogo lübila. Komi sze pa menje odpüszi, menje lübi. Pravo je pa njuh: odpüs-sajo sze tebi grehi tvoji. I zácseli szo, ki szo vküp ž-njim szedeli, vu szebi praviti: sto je té, ki i grehe odpüscsáva? Velo je pa toj ženszki: vera tvoja je tebé zvelicsano vcsinila: idi vu miri.

25. Juli.

Na dèn Sz. Jakoba Apostola.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XX. táli.

Vu onom vremeni: Prisztopila je k-Jezusi mati szinov Zebedaeusovi z-szinmi szvojimi molécsa, i pro-szécsa nikaj od njega. Ki je pravo njuh: ka scsés? Pravi njemi: povej, naj szedita etiva dvá sziná mojiva, eden na desznoj tvojoj, drügi na levoj vu Králesztvi tvojem. Odgovo-récsi pa Jezus pravo je: neznate, ka proszite. Jeli morete piti pehár, steroga bom jasz bio; právijo njemi: moremo. Veli njim: pehár moj toti pili bodete; szedeti pa na desznoj mojoj, ali na levoj, ne je moje dati

vám, nego sterim je pripravleno od
Ocsé mojega.

26. Julija.

Na dén Sz. Anne

sté sze on Evangeliom, steri na dén
sz. Márgete.

6. Augusta.

Na dén Krisztusovoga Preobrazüvanja

sze tiszti Evangeliom sté, steri je
szpizani na drügo Nedelo v-Poszti.

10. August.

Na dén Sz. Lovrenca A.

Evangeliom Sz. Jánosa²²vu XII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vu-
csenikom szvojim: Zaisztino, zaisztino
velim vám: csi zrno psenicsno ne
szpádne vu zemlo, i ne zegnili ono
szamo osztáne. Csi pa zegnili vnogo
száda prineszé. Ki lübi düso szvojo,

pogibi jo: i ki odürjáva düso szvojo na etom szvejti, na žitek vekivecsni jo obdrži. Csi sto meni dvori, naj mené naszledüje. I gde szam jasz, tam i szluga moj bode. Csi de sto meni dvoro, postüvao de ga Ocsa moj.

15. August.

Na Velike Meše, ali B. D. M. v-Nébo Vzetja Dén.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu X. táli.

Vu onom vremeni: Notri je so Jezus vu niki kasteo, i edna ženszka po imeni Márta prijéla je njega vu hižo szvojo: i tá je mela szesztro z-iménom Mario; stera i szedécsa pri nogáj Goszpodnovi poszlüsala je recs njegovo. Márta sze je pa szkrbela okoli mnogo dvorbe; stera je sztánola, i právila je: Goszpodne, jeli ne máras; ka je szesztro moja osztávila mené szamo dvoriti? povej záto njej: naj mi pomága. I odgovorécsi pravo je njej Goszpod: Márta, Márta, szkrbliva szí, i burkas sze

okoli mnoga: edno je potrebno: Maria szí je náj bolsi táó odebrála, steri sze ne vzeme od njéh.

20. August.

Na dén Sz. Stevana, Krála.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XIX. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vucsenikom szvojim priliko eto: Niki plemeniti cslovik je so vu daleko držanje, pozajimat szebi Králesztvo, i nazáj sze povrnoti. Prizvavsi pa deszét szvoji szlugov, dáó njim je deszét min, i veli njim: tržte, dokecs nazáj pridem. Varasáncsi pa njegovi szo odürjávali njega, i poszlali szo poszelsztvo za njim govorécsi: nes-csemo, ka bi ete kralüvao nad nami. I prigodilo sze je, da bi sze povrno pozájévsi králesztvo; zapovedao je zvati szluge, sterim je dào peneze, da bi zvedo, keliko je vszàki tržo. Prisao je pa prvi govorécsi: Goszpodne, mina tvoja je deszét min dobila. I veli njemi; radüj sze dober szluga: da szí nad malim veren bio,

meo bos oblászť nad deszetimi várasi. I te drügi je prisao govoréesi: Goszpodne, mina tvoja je dobila pét min. I tomi veli: i ti bodi nad petimi várasi. I drügi je prisao govorécsi: Goszpodne, ovo je mina tvoja, stero szam meo szranjeno vu robci: ár szam sze bojo tebe, ka szí trdi cslovik; vzemes, ka szí ne djáo, i ženjas, ka szí ne szejao. Veli njemi: z-vüszť tvoji te szodim lagoji szluga. Znáo szí, ka szem jasz trdi cslovik, vzemem, ka szem nepoložo, i ženjam, stero szam nej szejao: Zákaj szí tak ne dào moji pejnez na szto premenbe, da bi jasz pridocsi z-dobicskom njé nazáj zvéo? i tam sztojécsim veli: vzemte od od njega mino, i dájte jo tiszťomi, ki deszét min má. I pravili. szo njemi: Goszpodne, má deszét min. Velim pa vâm, ka vszákomi, ki má, dá sze, i bode obilen, od onoga pa, ki nema, i ka má, vzeme sze od njega.

24. August.

Na dén 53. Bertálana, Apostola.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu VI. táli.

Vu onom vremeni: Vö je so Jezus na breg molit i bio je prenocsü-

vajocsi vu molitvi Božoj. I gda bi den grátao, prizvao je vucsenike szvoje, i odébrao je ž-njih dvanájszet (stere je i Apostole imenüvao), Simona, steroga je imenüvao Petra, i Andrása brata njegovoga, Jákoba, i Jánosa, Filipa, i Bertalana, Mátaja, i Tomása, Jákoba, sziná, Alfaeusovoga, i Simona, ki sze zové Zelotes; i Judása Jakobovoga brata, i Judása Iskariotesa, ki je bio odajnik. I doli idocsi ž-njimi sztano je na polszkom meszti, i vnožina vucsenikov njegovi, i vnožina velika lüsztova od vsze Judee, i Jeruzálema i od morszke sztráni, i z-Tyrusa, i Sidona, ki szo prisli, ka bi ga poszlüsalí, ino bi sze zvrácsili od szvoji betegov. I ki szo mantráni bili od necsiszti dühov, zvracsili szo sze. I vsze lüsztvo je iszkala njega sze doteknoti; ár je jákoszt ž-njega szhájala, i vsze je zvrácsila.

8. September.

Na dèn Narodjenjá B. D. Marie.

Evangeliom je tiszti, steri na dèn Poprijétjá Marie.

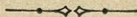
8. September.

Na den Narodjenja B. D. Marie.

Evangeliom Sz. Mataja vu I. tali.

Kniga národa Jezusa Krisztusa, sziná Dávidovoga, sziná Ábrahámovoga. Ábrahám je porodo Ižaaka. Ižaak je pa porodo Jákoba. Jákob je pa porodo Judása, i brate njegove. Judas je pa porodo Fáresa, i Zára z-Támare. Fáres je pa porodo Esrona. Esron je pa poroda Árama. Áram je pa porodo Aminadaba. Aminadab je pa porodo Naassona. Naasson je pa porodo Salmona. Salmon je pa porodo Boóza z-Ráhabe. Boóz je pa porodo Obeda z-Ruthe. Obed je pa porodo Jessea. Jesse je pa porodo Dávid Krála. Dávid Kráo je pa porodo Salamona z-one, stera je bila Uriásova. Salamon je pa porodo Roboáma. Roboám je pa porodo Abiása. Abias je pa porodo Ása. Ása je pa porodo Josafáta. Josafát je pa porodo Joráma. Jorám je pa porodo Oziása. Oziás je pa porodo Joathama. Joatham je pa porodo Ákaza. Ákaz je pa porodo

Ezekiása. Ezeekiás je pa porodo
Manasses. Manasses je pa porodo
Ámona. Ámon je pa porodo Josiása.
Josiás je pa porodo Jekoniása, i brate
nyegove vu preszelitvi Babilonszkoj.
Po Babilonszkoj preszelitvi pa Jeko-
niás je porodo Salatiela. Salatiel je
pa porodo Zorobabela. Zorobabel je
pa porodo Abiuda. Abiud je pa po-
rodo Eliacima. Eliacim je pa porodo
Ázora. Azor je pa porodo Sádoka.
Sádok je pa porodo Ákima. Ákim je
pa porodo Eliuda. Eliud je pa porodo
Eleázara. Eleázar je pa porodo Má-
thana. Máthan je pa porodo Jákoa.
Jákob je pa porodo Jožefa, moža Marie,
od stere sze narodo Jezus, kí sze
zové Krisztus.

Na dén Imena B. D. Marie.

V stari na dén Oznevüvanje B. D. M.

14. September.

Na dèn Zvisenjá Sz. Križa.

Evangeliom Sz. Jánosa |vu XII. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus vnožini zsidovszkoj: Zdaj je szodba toga szveta, zdaj sze poglavnik etoga szveta vö vrže. I jasz, csi zviseni bodem od zemlé, vsza bom k-meni vlejko (to je pa pravo znamenü-vajocsi szkáksom szmrtjom bi meo mrejtí); odgovorila je njemi vnožina: mi szmo csüli z-pravde, ka Krisztus osztáne na veke; i kakda ti právis: potrebno je zvisziti sziná cslovecsega? Sto je te szin cslovecsi: Velo je záto njim Jezus: escse je malo szvetloszti zvami. Hodte, dokecs szvetloszt máte; naj vász tmica ne zakrije: i ki po tmici hodi, nezna, kama ide. Dokecs szvetloszt máte, verte vu szvetloszti, naj szinovje szvetloszti bodete.

21. September.

Na dèn Sz. Mátaĵ Apostola i Evangelista.

Evangeliom Sz. Mátaja vu IX. táli.

Vu onom vremeni: Vido je Jezus csloveka na máoti szedécsega po iméni Mátaja, i veli njemi: Naszledüj mené. I gori sztánovsi naszledüvao je njega. I zgodilo sze je, da bi on doli szeo vu hiži, ovo vnogi publikánusje, i grelsnicje pridocsi szedeli szo z-Jezusom, i z-vucseniki njegovimi. I vidévsi farizeusje pravili szo vucsenikom njegovim: Zakaj sz-publikánusi, i z-gresniki jej vas Mester? Jezus pa gda bi to csüo, pravo je njim: Ne je potrebno zdravim vrácsa, nego betežnim. I docsi pa vcsite sze, ka je to: miloscso scsém, i ne áldov. Ár szam ne prisao zvat privicsne; nego gresnike.

27. September.

Na dèn Sz. Kozma i Damiána M. M.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu VI. táli.

Vu onom vremeni: Doli idocsi Jezus z-goré, stano je na polszkom meszti,

i sereg vucsenikov njegovi, i vnožina velika lüsztvā od vsze Judae, i Jeruzalema, i morszke sztrāni, i z-Tyrusa, i Sidona, ki szo prisli, ka bi ga poszlüsali, ino bí sze zvrácsili od szvoji betegov. I ki szo mantrāni bili od necsiszti dühov, zvrácsili szo sze. I vsze lüsztvō je iszkalo njega sze doteknoti; ár je jákoszt od njega szhájala, i vsze je zvrácsila. I on prízdignovski ocsi na szvoje Vucsenike pravo je; Bláženi szte szíromácje: ár je vase králesztvo Bože. Bláženi ki zdaj gladüjete: ár sze naszítite. Bláženi bodete, gda bodo vász odürjávali lüdje, i gda razlocsili, i ospotávali bodo vász; i zvržejo imé vase, kakti lagoje za volo sziná cslovecsega. Radüjte sze vu onom dnévi, i veszélte sze; ár ovo nájem vas je veliki vu Nebészaj.

29. September.

Na dèn Sz. Āngelov Čuvárov i Sz. Āihála Ārkangela.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XVIII. táli.

Vu onom vremeni: Prisztópili szo vucsenike k-Jezusi govorécsi: Sto,

stimas, je véksi vu Králesztvi Nebeszkom? i prizvavsi Jezus edno dete, postavo je njé na szredo med nje ino je pravo: Zaisztino velim vám: csi sze ne povrnéte, i ne bodete kakti deca, ne prideti vu Králesztvo Nebeszko. Sterikoli sze záto ponizi, liki eto, dete, té je véksi v-Králesztvi Nebeszkom. I ki gori prime ednoga táksega máloga vu iméni mojem, mene gori prime. Steri pa szpácsi ednoga med etimi málimi, ki vu meni verjejo; bole je njemi, naj sze zvéže mlinszki kamen na njegov sinjek, ino sze vtopi vu morszkoj globocsini. Jaj szvejti za volo szpáke. Potrebno je toli, naj szpáke prido: ali itak jaj tisztomi csloveki, po sterom szpáka pride. Csi pa roka tvoja, ali noga tvoja szpácsi tebé, odreži jo, i vrži jo od tébe: bole je tebi vu žitek idti csonklavomi, ali plantavomi, kak dve roki ali dve nogi imajocsemi sze vrcsti vu ogen vekivecsni. I csi oko tvoje szpácsi tebé, vö je szpehni, i vrži je od tébe: bole je tebi z-ednim okom idti vu žitek; liki dve oki imajocsemi sze vrcsti vu peklénszki ogen. Pazite, da ne zavržete ednoga z-eti máli. Ár

velim vám, ka Angelje njihovi vu Nebészaj vszigdàr vidijo lice Ocsé mojega, ki je vn Nebeszaj.

28. Oktober.

Na den Sz. Simoná i Judásá Apostolov.

Evangeliom Sz. Jánosa vu XV. táli.

V onom vremeni: Pravo je Jezus vucsenikom szvojem: To vám zapovidávam; naj lübite eden drügoga. Csi szvet vász odürjáva, znajte, ka je mené prvle kak vasz odürjavao. Da bi z-szveta bili; szvet bi, ka bi njegovo bilo, lübo; da szte pa ne z-szveta, zato vász odürjáva szvet. Szpomente sze zmoje rejcsi, stero szam vám pravo; ne je szluga véksi od goszpoda szvojega. Csi szo mené preganjali, i vasz bodo preganjali: csí szo recs mojo obdržàvali, i vaso bodo zdržàvali. Ali eta vsza bodo csinili vám za volo iména mojega: àr neznajo onoga, ki je mené poszlao. Da ne bi prisao, i ne bi njim gúcsao, greha ne bi meli: zdaj pa szprevicsán-

ja nemajo od greha szvojega. Ki mené odürjáva, i Ocsó mojega odürjáva. Da bi del ne csinio: greha ne bi meli: Zdaj pa vidili szo, i odürili szo mené i Ocsó mojega. Ali najsze szpuni recs, stera je vu právdi njihovoj pizana: ka szo mené brezi zroka odürjavali.

I. November.

Na den Vszech Szètcov.

Evangeliom Sz. Mátaja vu V. táli.

Vu onom vremeni: Vidévsi Jezus vnožino, gori je so na breg; i gda bi doli szeo, prisztopili szo k-njemi vucsenicje njegovi, i odpro je vüsztaszvoja, i vcsio je njé govorécsi: Blàženi szo szíromàcje vdühi; àr je njihovo Kràlesztvo Nebeszko. Blàženi szo ti krotki; àr bodo oni zemlo làdali. Blàženi, ki sze žalosztijo; àr sze oni obveszelijo. Blázseni, ki gladdüjejo, i žejajo pravico; àr sze oni naszitijo. Blàženi ti milosztivni; àr oni míloscso dobijo. Blàženi szo csi-sztoga szrcà; àr bodo oni Bogà vidili. Blázseni ti mirovni; àr bodo sze

Boži szinovje zváli. Blaženi, ki pre-
gànjanje trpijé za volo pravice; àr
je njihovo Kràlesztvo Nebeszko Bla-
ženi szte, gdà vász preklinjali, i pre-
ganjali bodo, i gúcsali do vsze hűdo
proti vàm lažécsi za mojo volo; ra-
dűjte sze, ino sze veszélte; àr je vas
nàjem obilen vu Nebészaj.

2. November.

Na dűsni Den.

Evangeliom Sz. Jánosa vu V. táli.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus
vnožini zsidovszkoj: Zaisztino, zashti-
no velim vàm, ka pride vöra, i zdaj
je, gda mrtvi bodo csűli glász Szinà
Božega; i ki bodo ga csűli, živeli
bodo. Àr kak Ocsa mà žitek vu sza-
mom szebi; tak i oblàszt je dao nje-
mi szodbo csiniti; àr je szin cslovecsi.
Ne csűdite sze tomi; àr pride vöra, vu
steroj vszi, ki szo v-grobaj, csűli bo-
do glász Szinà Božega, i napre pri-
do, steri szo dobra csinili, na gori szta-
nenje žitka: ki szo pa hűda csinili,
na gori sztanenje szodbe.

5. November.

Na dèn Sz. Imre Herzega.

Sztoji on Evangeliom, steri |je szpi-
szani na den sz. Antóna.

11. November.

Na dèn Sz. Martina Püspeka.

Evangeliom Sz. Lükácsa vu XI. táli.

Vu onom vremenì: Pravo je Jezus
vucsenikom szvojm: Niscse ne vus-
gé szvecso, ka bi jo vu szkrivno
mészto posztavo, niti pod drevenko:
nego na poszvecsnejek, naj ki notri
ido, szvetloszt vidijo. Szvecsa tela
tvojega je oko tvoje. Csi de oko tvo-
je proszto, celo tvoje telo szvetlo
bode: csi bode pa jálnò, i tvoje telo
tmicsno bode. Pazi záto, náj szvet-
loszt, stera je vu tebi, tmica nebode.
Csi de záto telo tvoje celo szvetlo,
nemajocse káksega tála tmicsnoga, bo-
de vszega vecs szvetlo; i kakti szve-
csa szvetloszti preszvejti tebe.

19. November.

Na Dén Sz. Elizabete.

Sze sté Evangeliom szpizani na dén sz. Margete.

25. November.

Na dèn Sz. Katarine Divice i A.

Evangeliom Sz. Mátaja vu XXV. táli.

Vu onom vremeni; Pravo je Jezus vucsenikom szvojim priliko eto: Szpodobno bode Kralesztvo Nebészko kdeszetim divicam, stere vzemsi lampase szvoje vö szo sle proti zárocsniki, i zárocsnici. Pét ji je pa med njimi bilo neszpametni, i pét csedni; ali ti pét neszpametni vzemivsi lampase, ne szo vzelé olija szebom. Csedne szo pa vzelé oli vu szvoji poszodaj z-lampasmi navküpe. Gda bi sze pa müdio zárocsnik, zadremale szo vsze, ino szo zászpaie. O ponocsi je pa krics vcsinjen: ovo zárocsnik ide, idite vö pred njega. Tedá szo gori sztanole vsze one divice, i osznájžile szo lampase szvoje. Neszpa-

metne szo pa pravile tim csednim: dájte nám z-vasega olija; ár lampa-sje nasi vgasüjejo. Odgovorile szo te csedne govorécse: morebiti ne bo-de zadoszta nám, i vám; idte bole k-odávcom, i küpte szí ga. Gda bi pa odisle küpüvat, prisao je zárocsnik, i stere szo bilé pripravlene, notri szo sle ž-njim na szvátbo; i zaprte sze dveri. Naszlednje szo pa prisle i te drüge divice govorécse: Goszpodne, Goszpodne, odpri nám. On je pa od-govorécsi pravo: zaisztino velim vám, neznam vász. Verosztüjte záto; ár neznate dnéva, niti vöre.

III. Tao.

Molítev pred Predgov.

Vekivecsni, i vszamogocsi Goszpod-ne Bože! steri szí ne szamo nasega tela hráno telovni krüh, nego i düs nasi hráno predrágo jesztvino düsev-no pripravó: proszimo te ponizno, odpri nám nasa glüha vüha vu tvoje szvéte recsih hasznovito poszlüsanje; ár szo blázeni, ki njo verno posz-

lūsajo, in obdržijo. Dáj milosztivni Bože! naj mi szíromacje, nevolni potnicje no etom szveti želejmo to nebeszko manno, recs tvojo szvéto; i ne dáj nám njé nigdár zavrzsti. Dopüsztí nám milosztivno Ocsa nás drá-gi Nebeszki: náj nepresztanoma ži-jamo ono tvojo sz. roszo, i naj recs tvojo szvéto, kakti náj dragsi kincs vu nasa szrcá pokopamo. Pomágaj nám vszamogocsi Bože! naj ono, stero na vüha csüjemo, vu szrci verjemo, zje-zikom vadlújemo, i zdelom doprneszé-mo. Vcsini Goszpodne! naj dühovne návuke, ne liki recs cslovecso, nego kakti tvojo sz. recs poszlüsamo, i ob-drzimo. Püsztí nám milosztivni Bože vlago tvoje sz. miloscse; po steroj to drágo nebeszko szemen tak mocsno korenjé szpüsztí vu nasi szrcáj, da niti szvecke szkrbi, niti satan z-szvo-jom jakosztjom i jalnosztjom korenja toga ne bode mogo genoti, niti vö vtrgnoti. Amen.

Molitve po Predgi.

P r v a.

V szamogocsi, i vekivecsni Goszpodne Bože! obrni na nász ocsi tvoje

miloscse, za stere je Szin tvoj jedini, nas lübléni Odküpiteo Goszpon Krisztus Jezus, na ete szvet priso, i szvojo plemenito krv za nász milosztivno vö prelejao: nezgovorno tvojo dobroto i miloscso ponizno proszimo, tvojé sztrasne szrditoszti bics, steroga szmo za volo nasi vnogi i preveliki grehov vredni, od nász odvrni; i od küge, pomora, bojne, gláda, i vszáke pogibeli, i neszrecse nász milosztivno oszlobodi. Preszveti Goszpodne Bože dühovne i szvecke nase poglaváre; naj nász na tvojo diko, i nasi düs zvelicsanje ravnaio: i zszvojov szkrbjov szvéto Mater Cérkev povéksávajo. Zasgi vu nász oh Bože nebeszki ogen tvoje sz. lübésznoszti; naj žejamo tvojo pravico, i na etom szveti tebi verno szlüzimo, na drügom pa szvéti dike tvojo králesztvo zadobimo. Proszimo, i ponizno molimo miloscso tvojo Ocsa nas drági nebeszki za nevernike, od práve vere odpádnjene, za vsze gresnike, za robe i betežne, za zdrave i mérajocse, za žalosztne szrote i dovíce, za dobrocsinitele nase žive i mrtve; za nase, i vsze verne düsice, i vszáke féle potrebcsine. Pomágaj nám, vari,

i ravnaj nász Goszpodne za tvoje szvéto imé; da te na etoj zemli vu jedinoszti vere, po szmrti pa v-veki-vecsno blážensztvi hválimo, i^mdicsi-mo na vsze veke. Amen.

D r ü g a.

Oh Goszpon Jezus Krísztus! hválo tebi dájem za predrágo tvojo düsevno hráno, zsterov szí dén denésnji mojo lacsno düso nahráno. Hválo tí dájem zo ono szvetlocso, zsterov szí mojo temno pamet preszveto, da bi szpoz-nao tvojo szvéto volo, i düse moje dužnoszt. Oh kak je lepa, ino drága recs tvoja szvéta Goszpodne Bože! szlájsa je od méda, i od vszáke féle szlatkocse telovne; dragsa je od drágoga kaménja, i vszakojacskoga kincsa; szvetlesa je od szunca, szil-nejsa od ognja. Oh Goszpon Jezus Krísztus! potrdi vu meni vsze tvoje sz. dàri, i toga, steroga szam zdaj po tvojoj sz. recsi od tébe vzéo. Zagrádi okoli vu düso mojo posze-jano tvoje sz. szemen: ravnaj Angela varüvácsa na njega obrambo, naj ga nepriáteo vrág doli ne poklácsi, niti naj ga z-szvojim kokolom vkü-p ne zmejsa. Ne dopüsztí Goszpodne,

ka bi recs tvoja vu mojem szrci tak bila, kak vu gledali obráz, steri li teccasz trpi, dokecs vgledalo glédamo; nego vcsini, naj vu mojem, i vu vszeh tvojih vernih szrcáj sztálna bode, i naj szád blážensztva vekivecsnoga rodi tvoja sz. recs. Záto te proszim, i molim sze tebi ponizno predrági moj Odküpitel za one plemenite rane tvoje, steri szí za nász nevolne gresnike pretrpo; iz steri ran je vö tekla ona predrága krv tvoja szvéta, sterom szmo obilno odküpleni od pekla, i od vrága: nahráni ti gresno mojo düso sztvojev sz. miloscsov; naj morem praviti zlübéznosztjov tvojov szam tak nahanjeni Goszpodne, da nikaj ne vidim, niti neznam na etom szveti, ka bi želela düsa moja zvüna tébe oh Bog moj, i vsze dobro moje! ki živés, i kralüjes na vsze veke. Amen.

T r é t j a.

Milosztivni nas Ocsa Nebeszki, i vszamogocsi Bože! hvála, i dika bodi tebi na veke, ka szí nám milosztivno dén denésnji dopüsztó poszlüsati recs tvojo szvéto; sterom szí düse nase potrostao, i tmicsni nas rázum szí

preszveto na szpoznanje tvoje sz.
vole, i nase dužnoszti; proszimo te
Goszpodne, po nasem varüvácsi sz.
Angeli vari vu nasi szrcáj tvoje sz.
szemen; naj med vnogim szveckim
szküśávanjem celo osztáne, vu te-
lovni, i düsevni potrebcsinaj naj nász
pokrepi, i vu nasi düsaj naj rodi on
szád žitka vekivecsnoga, po vred-
noszti tvojega lüblénoga Szina, na-
sega pa Zvelicsitela Krisztusa Jezusa,
ki sztebom, i Sz. Dühom živé, i
goszpodüje na vsze veke. Amen.

S t r t a.

Oh blaženi Jezus! oh milosztiven
Jezus! oh szlatek Jezus! Deve Marie
szvéti Szin, steri szí pun miloscse, i
dobrote. O moj szlatek Jezus! poleg
tvoje velike miloscse szmiluj sze
meni. Oh milosztiven Jezus! proszim
te za ono drágo tvojo sz. Krv, stero
szí za gresnike vö prelejao, operi
vszo mojo necsisztocso; i bodi mi-
losztiv meni nevolnomi gresniki, ki
tvoje sz. imé na pómocš zezávam.
Oh Jezus, lepo imé! Oh Jezus, szlatko
imé! Oh Jezus, drágo imé! Ka je
Jezus, nego Zvelicsiteo? Záto oh
Jezus! Za tvoje sz. imé bodi milosztiv

meni, ino me zvelicsaj. Ne dopüszi, ka bi sze szkvàro, steroga szì ti z-nicsesza sztvoro. Oh dober Jezus! naj me ne szkvàri hüdoba moja, koga je sztvorila vszamogocsa dobrotà tvoja. Oh szlatek Jezus! szpoznaj vu meni, ka je tvoje, i poteri doli, ka je ne tvoje. Oh milosztiven Jezus! szmiluj sze nad menom, dokecs je vremen miloscse; naj sze pred tvojim szodbenim sztocom ne szkvarim. Ka ti bode haszka Goszpodne Bože, csi sze jasz na vekivecsno szkvàrjenje vržem? Àr ti mrtvi ne dicsijo tebé, niti oni, ki sze na pekeo vržejo. Oh lüblén Jezus! Oh želni Jezus! Oh krotek Jezus! Oh Jezus! Jezus! Jezus; dopüszi naj jasz med odébrane tvoje zracsunan bodem. Oh Jezus, v-tebi vervajocsih zvelicsanje! Oh Jezus v-tebi vüpajocsih obeszeliteo! Oh Jezus vszeh grehov odpüsztiteo! Oh Jezus Deve Marie szveti Szin! vlej vu mé tvojega sz. Dühá modroszt, lübéznoszt, i csisztocso žitka; da bi mogo tebé zadoszta lübiti, tebé dicsiti, i vu szamom tebi sze veszeliti; tebi szlüziti, tebé hváliti vszemi onimi navküpe, ki tvoje sz. imé Jezus na pomocs zezávajo. Amen.

Vera, vüpanje, lübézen, pozsalüvanje grehov, mocsna oblüba i |preporá- csanje.

(Moli sze návadno po predgi, ali hasznovi-
to je tüdi vecsér, ali po precsiscsávanji, ali
pri drügih prilikaj moliti.)

Jasz verjem vu Tebi²oh Bog²moj!
kak vu mojem právom i zsivom Bogi,
ki vsze dobro plácsas, hüdo pa kasti-
gas. Verjem, ka szi troji vu Personah
i eden vu Bozsánsztvi.

Verjem v Bogi Ocsi ki me je sztvoro,
v Bogi Szini, ki me je odküpo, i v
Bogi Szvétom Dühi, ki me je z szvo-
jov szvéto² miloscsov poszvétó.

Jasz verjem i vadlűjem ono szvéto
vero, stero je vcsio Jezus Krisztus,
steró szo szvéti Apostolje glászili, i
steró drzsi szvéta krscsánszka katholi-
csánszka Mati Cérkev, i vu etoj szvé-
toj veri, zvüna stere niscse nemore
zvelicsanja zadobiti, zselem zsiveti
ino mrejtí; záto, ár szi Ti szam Bog,
ki szi pravica vekivecsna, i nikoga
nemres vkaniti, to nazvejszto.

Jasz sze vűpam vu tvojoj nesz-
koncsanoj miloscsi oh Bog²moj! Ti

jedini i najmocsnejši pomocnik vsze moje düsevne i telovne potrebsine.

Vü pam sze vu vrednoszti neprecenjene krvi mojega Zvelicsitela Jezusa Krisztusa, ka mi odpüsztis v celom zshivlejnji vcsinjene vsze moje grehe, i dás meni miloscsó zsitek vekivecsni zadobiti. Stero sze záto vü pam, ár szí Ti tak obečasó, ki szí najmocsnejši i najpravicsnejši vu tvojem obecsanji.

Vu etom vü panji scsem zshiveti ino mrejtí, potrdí me v njem oh Bog moj! Zdaj i vu vöri moje szmrti.

Lü bim Te oh Bog moj! ár szí Ti najvéksa i neszkoncsana dobrotá moja. Lü bim Te z celoga szrca, z cele düse, z cele pámeti i ze vsze mocsí moje.

Lü bim Te oh Bog! vise vsze sztvorjene sztvári za volo tvoje neizrecsene dobrote, lepote ino lübézni; ár szí Ti vreden, ki szí zacsetek i globocsina vsze dobrote, gorecse i vszamogocse lübéznoszti.

Oh! da bi Te tak mogao lübiti, kak Tebé lübijó i na veke Te lübilí bodo vszi odebráni i Angélje vu nebészah, k sterójo mojó málo i mrzlo lübézen prílozsim ino príkapcsim.

Z ete gorécse lübézni zsao mi je z celoga i z vuzsgánoga szrcá mojega za vsze moje grehe, oh Bog moj! sz sterimi szam Tebe jasz vu celom mojem zsitki zbantüvao, ino szam Tebe Bogá mojega i Goszpoda, mojega Sztvoritela i najbogsega Oco i najdragso dobroto razdreszelo.

Oh! da bi mogo vcsiniti, ka Te nigdár ne bi zbantüvao.

Ali potomtoga nescsem nigdár vecs pregrehsiti; scsém sze vszeh grehsnih prilik ogibati, mojim protivnikom z szrcá odpüsztti i blizsnjega mojega lübiti; i raj csem mreti, kak Tebe prelüblénoga Oco mojega nebeszkoga sz ednim szamim grehom, najmre pa sz szmrtnim razrsaliti.

Zvün toga vu ocsinszko prigledbo tvoje szv. vole **priporácsam** dnesz i vszigdár telo moje, düso mojo, zsitek moj i vsze moje. Naj bode, Goszpodne, vu vszem i vu vszakojacskih mojih zgodbaj, vu mojem sziro-mastvi ali zvisanji. vu mojem kvari ali szrecsi i vu osztalom mojem telovnom i düsevnom szrecsnom ali ne-szrecsnom sztálisi — tvoja szv. vola!

Poszebno pa priporácsam Tebi mojo szmrtno vöro, stera csi dnesz

ali gdastécs pride, ovo eta szv. mislenja zdaj záto pobüdim, naj szlednja Szvesztva vredno morem prijéti, kak je tüdi zselem prijéti; i dáj, Goszpodne, naj je vu isztini gorivzemem po zaszlüzsbaj za nasz na krizsi vmorjenoga Jezusa Krisztusa. Amen.

Ocsa nas. Zdrava bojdi Maria.

Szmiluj sze nam, vszamogocsi Goszpodne Bozse, odpüsztí nam grehe nase i pripelaj nasz vu zsitek vekivecsni.

Odpüscsanje i odvézanje nasih grehov darüj nam vszamogocsi i milosztivni Goszpodne Bozse.

Blagoszlov i szvetloszt i hválodávanje, postenjë, mocs i zmozsnoszt Bogi nasemi na vsze veke!

Szvét, szvét, szvét vszeh seregov Bog nebeszki! Puna je néba i zemla dike njegove! Dika bojdi Bogi Ocsi i Szini i Szvétomi Dühi; kak je bilo vu zacsétki, tak i zdaj i na vsze veke.

Jezus, Jezus, Jezus szmiluj sze nam!

Maria, Maria, mati Bozsa, moli sze za nasz grehsnike zdaj i vu vöri mszrti nase! Amen.

Molitev za betežne.

Gospodne Bože, nas milosztiven Ocsa Nebeszki! Cslovecsánszke szlaboszti náj véksa pomocs, szkáži tvoje Božánszke moci jákoszt nad tvojim betěžnim szlugom (nad tvojov betěžnov szlůžbenicov) i povrni njemi zdrávje. Poszlühni milosztivno oh Bog! nase zdihávanje i ponizne molitve, stere za betěžnoga tvojega szlugo tebi darujemo, tvoje neszkoncsane miloscse pomocs proszéci; naj z-betega gorstane, i vu zdrávji tebi verno szlůžéci naj hválo dáje tvojoj zmožnoszti vu Sz. Materi Cérkvi po nasem Gospodni Jezusi Krisztusi. Amen.

Molitev za dež.

Vszamogocsi Gospodne Bože! vu kom sze giblemo, živemo i prebivamo; komi je v rokaj vlaga i szühocsa, glád ino hrána, proszimo te ponizno, szmiluj sze nad nami vu zdásnjoj potrebcsini, ino nám pűszti tiho roszo na nase ponizno zdihávanje, kak szí nigda pűszto na molitev Eliása proroka; da nám ne preide

letosnja hrána, ino oprava, brezi stere niti živeti nemoremo, ni tebi dosztojno szlůžiti, ki živés i goszpodűjes gori na Nébi, i eti na zemli, po vszem sirokom szveti na vsze veke. Amen.

Molitev za obdržanje zemelszkoga száda.

Oh vekivecsni i vszamogocsi Ocsa nas drági Nebeszki! proszimo te ponizno, szkáži k-nám tvojo sz. miloscso; i pogledni na vszakdenésnje nase potrebsine, ino nám dáj obilnoszt i blagoszlov za nase življenje. Dopűszti Goszpodne, naj zemla ino szadovenno drevje, kak je pokázalo, i száda prineszé. Vzemi vkraj od nász tvojo szrditoszt, milosztiven Bože, i vszo pogibelnoszt, to je: szilno vetrovje, nebszko zburkanje, povodni, mraz tocsó, i vszáko hűdobo, stera bi polam, goricam i szadovenomi drevji skoditi mogla, od nász milosztivno odvrni. Obari nam visnji Goszpodin Bog vsze nase pridelanje; i daj nám z-nasega trűda obilnoszt k-nasim rokám pripraviti, naj premoremo z-nasega pravicsnoga trűda szíromáke

hrániti, nevolne pomágati, i tebé hvá-
liti po predrágom tvojem Szini, nasem
pa Zvelicsiteli Goszpodni Krisztusi Je-
zusi. Amen.

Molítev proti Nebeszkomi zburkanji.

Oh predrági Jezus, visnjega Bogá
jedini Szin! ki vszikdár ocsinszko pri-
gledbo, ino veliko skrb noszis na
tvoje verne hlápce, steri tvoje Krá-
lesztvo i njega pravico szkrblivo is-
cseo: ki tvojo zmožnoszt na nébi, i
eti na zemli szkažüjes, gda z-sztras-
nim glászom z-oblakov grmis i tresz-
kas, z-naglimi vötri sümis, zemlo tro-
szis, velike goré gibles, i sztejm tvo-
jim csüdnim csinenjem gresnike sztrá-
sis i na pokoro zovés; ki nebeszke
ftice brezi njihove szkrbi hránis, pol-
szke liliome szprelepov opravov ode-
vas: proszimo te ponizno i mi tvoji
nevredni szlugi, skáži i k-nam tvojo
nezgovorno miloscsó i ocsinszko pri-
gledbo; obdrži i blagoszlovi nasa
polá, gorice i szadoveno drevje, i
nedopüsztí doli potreti nase letine,
stero szí nám pokázao sztvoje nesz-
koncsane dobrote. Vari i oszlobodi

nász oh milosztiven Jezus, ponizno te proszimo, od tocsé, nágloga deža, treszkanja, mraza, ognja i vszako-jacske pogibelnoszti: i nász gresnike navküpe, nase hiže, zshivino, i vsze pohistvo nase zdrži pod tvojoj obram-
bov. Dáj nám Ocsa nas dragi ne-
beszki obilno vszega; naj mámo od tébe obecsano hráno, in opravo, poleg
stere bomo zveszelejsim szrcom, i véksim hotenjem tvoje Nebeszko Krá-
lesztvo iszkali, tebe dicsili, ino hvá-
lili na etom i na drügom szvejti. Ocsa
Bog Nebeszki, obari nász od hüda!
Jezus Názarenszki, szmiluj sze nám
gresnikom! Sz. Düh Bog, odszlobodi
nász vsze blodnoszti! Sz. Trojstvo
eden Bog, vari nász i vsze nase
krajine od vszega kvára i pogibel-
noszti. Amen.

Molitev za mir.

Daj mir Goszpodne vu nasem vre-
meni: ár nega drügoga, ki bi sze za
nász vojüvao, nego li ti Goszpod i
Bog nas!

Goszpodne Bože! od koga szhájajo
sz. želenja, dobri tanácsi i pravicsna

dela; dáj táksi mir tvojim szlugom, káksega te szvejt nemre dati, naj zdržavajocsi tvoje sz. zapovidi od sztrahote protivnika sze oszlobodimo, i pod széncov tvoje obrambe vu miri živémo. Po nasem Goszpodni Jezusi Krisztusi. Amen.

Molitev pred Oltárszkim Szvésztvom.

Goszpodne Bože, ki szí nam pod csüdnovitim Szvésztom trpljenja tvojega szpomínanje osztavo: dáj nam, proszimo te, preszvéto szkrivnoszt Tela in Krvi tvoje tak postüvati, naj szád tvojega odküplenja vu nami sztálno osztáne. Ki žives, i kralüjes z-Ocsom i Szvétim Dühom na vsze veke. Amen.

3a vsze potrebcsine.

Goszpod Bog! ponizno te proszimo po tvojoj miloszti razveži nasih grehov verige, zdrži nasz po prosnjah tvoje zvolene matere prelüblene device Marie i vszeh tvojih szvécov, tvoje szlüžbenike, nase dobrotnike, i

nase pohistvo vu szvetoszti; t üdi ocsiszi vszo naso rodbino i nase prijátele hüdobe i grehov, napuni je z-lepimi kreposztmi; podeli nam mir i zdravje, odverni od nasz vidne i nevidne neprijátele i odženi vsze hüde žele, daj nam zdravo vremen i dobro letino, szkáži miloszt nasim prijatelom i neprijátelom i obvari to faro z-vszemi, ki njej prebivajo, küge, lakote, vojszke, ognja, potresza, povodnji, i podeli milosztivno vszem vernim krs-csenikom živim i mrtvim vnebeszkom králesztvi vecsno življenje, mir i pokoj. Obvari nasega Papa N., nasega Püs-peka, nasega szvetloga krála ino vsze nase dühovne i deželszke ravnatele, i vszo krscsanszko lüsztvó vszeh nevol i vszega hüdoga. I tvoj blagoszlov naj pride znebész doli na nasz i naj osztáne vszigdar med nami. Po goszpodi nasem Jezusi Krisztusi Szi-ni tvojem, ki sztebom žive i kralüje vjedinoszti szvétoga Düha Bog od veka. Amen.

V. Boža pomócs osztani vszigdar pri nasz.

O. Amen.

Ocsa nas. Zdrava Maria.

Vu vremeni szüse.

Bog! vkom živemo, sze giblemo ino szmo, podeli nam potreben dež, da vu vremenitnih recsih potrebno pomócs zadobimo i sztem véksim zavüpanjom nebeszka proszimo.

Podeli nam proszimo Goszpod! da ki vu szvoji nevolaj vtvojo miloszt zavüpamo, nász tvoja pomocs vszigdár vszeh nevol obvarje.

Dáj nam proszimo Goszpod tühi dezs i zemle szüho oblicsje znebeszkimi potoki milosztivno namocsi Po Goszpodi nasemi i. t. d.

Ocsa nas. Zdrava Maria etc.

3a lepo vreme.

Bog! koga greh razžali, pokora pa potolaži, poglej milosztivno na prosnje ktebi kricsécsega lüsztova, i sibe tvoje szrditoszti, stere za szvoje grehe zaszlühimo, od nász odvrni.

Ktebi Goszpod! kricsécse poszlühni i podeli nam proszimo te lepo vreme, da ka za szvoje grehe po pravici trpimo, szpomocsjov tvoje miloszti tvojo dobroto obcsütimo.

Proszimo, vszamogócsi Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja sztávis ino nam szvoje jaszno oblicsje pokážes. Po Goszpodi nasem i. t. d.

Ocsa nas. Zdrava Maria i. t. d.

Pri káksoj zahválnoszti.

Bog! steroga szmilenje nema racsuna i steroga dobrote bogasztvo je neszkoncsano, zahválimo tvojemi velicsansztvi za podeljene dáre i proszimo vszigdár tvojo miloszt, da ki prosnikom podelis, ka želežo, je ne zapüsztis, nego je pripelas kprisesztnoj plácsi.

Bog! ki szí szrca vernih z-razszvetlenjom Szvétoga Dúha vcsio, dáj nam rávno ztisztim dúhom pravico szpoznati i njegovo veszelje vszigdár vživati.

Bog! ki niednoga, ki sze vtebi vüpa, nepüsztis prevecs sztiskávati, nego oprosen dobrotivno na pomócs prides, za prosnje i za szpunjene želežo ti hválo dájemo ino te ponizno proszimo, da bomo vszigdár vszeh nevol obvarjeni. Po Goszpodi nasem i. t. d.

Ocsa nas. Zdrava Maria.

Na vécsér stároga leta.

Zahvalnoszt.

Litanie od szlatkoga iména Jezus.

Molimo.

O szlatek Jezus! pod podobov krüha szkriti Bog i cslovik! ovo pred tebom klecsécs právimo: hvála i dika tebi naj bo nasemi Zvelicsiteli; za vsze tvoje mnoge dobróte. Vszemogócsnoga Bogá Ocsé ino Szina ino sz. Dúha blagoszlov naj pride na nász i osztane pri nász. Amen.

Vszamogócsi vecsni Bog! i Sztvo-riteo nas! po nekih megnjah páli bo-de konec ednoga leta. Minolo je zvsze-mi nevolami, sterih szmo sze bojali, i miszlili, da nebomo mogli podneszti; zevszim veszeljom je minolo, misz-lécsi i stimavsi, da vszigdár bo sztál-no osztalo. Zdaj szmileni Bog! racsun ti scsém dati, nakoj szám tó leto pre-minocse obrno, steroga konec jezero jezér lüdihih sze je nej vcsakalo. Sztrah me obide pred tem racsunom, szpoz-nam, da szam znóva gresio, odpü-

scsenje naj prvo proszim ino molim. O! da je malo taksih dnevvov bilo, ki bodo mi na szmrtnoj poszteli szlatki szpómenek na miszeo prineszli. Ali o! koliko dnevvov bode me tóžilo, o moj Bog! da szveti aldüvavsi szam je zgübo, tvoje zapovedi prelomivsi tebe i bližnjega szam zbantüvao. Velki Bog! csi szí zmiszlim na hüdóbo, stero szam csinio, i na dobre dela, stere szam zamüdo, szram me je, i morem vadlüvati, da szam bole nevreden bio dobra eto leto od tébe vzéta prijéti od vnógih onih, ki szo eto leto v-hladen grob položeni. O pa je doszta véksa tvoja potrplivoszt, kak moja nezahválnoszt. Dopüsztó szí mi žíveti csi gli szam ne bio vreden. Miloszt szí mi podelo, csi gli szam ne bio prijéten.

Bog moj! ka bom csinio jasz drevo brez száda, ki szí me milosztivno trpo vtvojem ogradi? Nemrem zracsunati vsze tvoje dobrote eto leto meni podeljene, ali zdaj vendar vidim one mnoge dühovne i telovne nevarnoszti, stere szí od méne odvrno. O! jasz nevreden szluga! O jasz nezahválnó dete.

Szmileni Zvelicsiteo! mnogokrát szí

pozdigno roke pred nebeszkim tvojim
Ocsom szredbenik, naj me za volo
grehov nekastiga. Za odpüscsenje je
kricsala tvoja krv, ino szam vecskrat
dóbo odvézanie od szlugo tvojega
szpovednika, da szam oblübo, ka moj
žitek pobolsam i vecs nepregresim,
ali to oblübo o jasz gresna sztvar!
dosztakrát szam pozábo, osztano szam
kak szam bio sztari gresnik, hüjsi
blodnik.

O Goszpod! nepelaj me na szodbo,
da csi bodes glédao na naso hüdóbo,
Goszpodne, Goszpodne, sto more ob-
sztati? Zbrisi doli moje mnóge grehe
zkrvjom nedužnoga agneca, stera je
na križnom oltári za vesz národ cslo-
vecsi prelejána. Moj Bog! szmiluj
sze meni, želej sztebom pomiriti,
vnovom leti pobožno živetí. Ali moj
Bog! ka pa ti dam za ono mnogo do-
bróto, stero szí mi to zahajajócse
leto milosztivno prikázao? O da bi
prehodila düso mojo velikocsa tvoje
lúbavi. Zdaj pred tebom tü klecsim,
naj bi moje szrce puno bilo zahvál-
nosztjo.

Da pa i to zahválnoszt ztvojih ocsin-
szkih rok morem csakati, ovo eszi
szam sze popascso k-szvétomi oltári,

gde szí pod podobom krüha nazócsi,
ete szlednje vöre sztaroga leta, da
naj moje szí, düso i vsze, ka mám,
na tvoj oltár položim. Tebi, kak do-
brotivnomi Ocsi, mojemi Goszpodi i
Bogi, eden szrcsen zahválen dár, kle-
csécs tebe szpeszmami zahválnimi
zvisávam, molim zdaj i na veke vsze.
Amen.

Te Deum laudamus.

Molitev na novo leto.

O ljubleni Jezus! ztebom ino vtvo-
jem iméni zdaj zacsnemo pá novo
leto. Daj nam miloscsó, naj to leto
na dühoven i teloven haszek szí obr-
némo. Bodi Jezus! nam vszem po-
mocs, szirótam Ocsa, vu szlednjoj
vöri Zvelicsiteo. Zdaj ponóvimo ob-
lübo za vsze, ka je tebi drágo, Tebi
scsémo živeti, tebi mrejtí. Tvoji scsé-
mo biti zdaj i vekomaj. Amen.

Kazalo.

I. Tao.

Nedelni Evangeliomi.

szíran

1. Nedela v. Adventi	3
2. Nedela v. Adventi	4
3. Nedela v. Adventi	5
4. Nedela v. Adventi	6
Na Szv. Nócs (pri polnocsnici)	7
Na Szv. Dén (pri zornici)	8
Na Szv. Dén (pri veli. mesi)	9
Na Dén Szv. Stefana p. m.	10
Na Dén Szv. Janosa Apost.	11
Na Dén neduzsne Decé	12
Na Nedelo pred Novim Letom	13
Na Novo Leto	14
Na Nedelo po Novom Leti	15
Na Dén Szv. Tréh Kràlov	15
1. Nedela po Tréh Kràli	17
2. „ „ „ „	18
3. „ „ „ „	19
4. „ „ „ „	21
5. „ „ „ „	21
6. „ „ „ „	23
Nedela Szedemdeszetnica	23
„ Sesztdeszetnica	25
„ Petdeszetnica	26

Na pepeonico	27
Nedela v. Poszti 1.	28
„ „ 2.	29
„ „ 3.	30
„ „ 4.	32
„ „ 5.	34
„ „ 6.	35
Na Veliki Csetrtek	36
Na Veliki Pétek	38
Na Veliko Szoboto	47
Na Vüzemszk. Nedelo	48
„ „ Pondelek	48
„ „ Tork	51
Nedela po Vüzmi 1.	52
„ „ „ 2.	54
„ „ „ 3.	54
„ „ „ 4.	55
„ „ „ 5.	56
Na Križni Pondelek	57
Na Dén v Nebo-idenja Kriszt.	58
Nedela po Vüzmi 6	59
Na Riszálszk. Nedelo	60
„ „ Pondelek	61
„ „ Tork	62
Na Nedelo Szv. Trojice	63
Na Telovo	64
Na Nedelo po Riszálaj 2.	64
„ „ „ „ 3.	65
„ „ „ „ 4.	67
„ „ „ „ 5.	68
„ „ „ „ 6.	69
„ „ „ „ 7.	70
„ „ „ „ 8.	71
„ „ „ „ 9.	72
„ „ „ „ 10.	73

Na Nedelo po Riszálaj	11.		74
" " " "	12.		75
" " " "	13.		76
" " " "	14.		77
" " " "	15.		79
" " " "	16.		79
" " " "	17.		81
" " " "	18.		82
" " " "	19.		83
" " " "	20.		84
" " " "	21.		85
" " " "	22.		87
" " " "	23.		88
" " " "	24.		89
Na Dén Cérkvenoga Poszv.			91

Opaszka.

Csi je po Riszálaj vecs kak 24 nedelj, teda sze po 23. nedeli jemlejo nedelni evangeliomi tiszti nedelj, steri szo ono leto po treh krali ozstali.

II. Tao.

Szvétesni Evangeliomi.

30. November.	Szv. Andras Apost.		92
6. December.	Szv. Miklos Püsp.		93
8. "	Brezi greha Poprijetje B. D. M.		
	(kak 25. Martiusa)		95
21. "	Szv. Tomás Apost.		95
31. Decemb.	Szilveszter (kak na dén szv. Antona)		109
	Drüga Nedela po treh krali Ime		
	Jezusovo (kak na novo leto)		14
17. Januar.	Szv. Anton püsztnik		109
20. "	Szv. Fábjan i Sebján (kak Kozma		
	i Damjan)		126

23. Januar.	Zarocsenje B. D. M. (kak na Jožefovo)	100
25. „	Povrnjenje sz. Pavla ap.	96
2. Februar.	Darüvanje B. D. M. (ali Szvecsница.)	97
3. „	Sz. Balaž ptispek	98
24. ali 25. Februar.	Matjasovo	99
19. Martius.	Jožefovo	100
21. „	Sz. Benedek Apát.	100
25. „	V-Cslovecsenje Kriszt. ali Poprijetje Kriszt.	101
23. April.	Sz. Adalbert	103
24. „	Gjürjevo	104
25. „	Markovo	104
1. Majus.	Sz. Filip i Jakob	105
3. „	Križavo Najdenje	106
4. „	Sz. Florijan	108
16. „	Sz. Ivan Nepomuk (kak II. Nedela v-Adventi)	4
13. Junius.	Sz. Anton Pad.	109
15. „	Sz. Vida M.	110
24. „	Sz. Ivan Krsztitel	111
27. „	Sz. Ladislav Král.	112
29. „	Sz. Peter i Pavel Ap.	113
2. Julius.	Dén Pohodjenja ali Obiszkávanje B. D. M.	114
13. „	Sz. Margeta Dev.	115
15. „	Apostolszko Razlocs.	116
22. „	Sz. Maria Magd.	117
25. „	Sz. Jakob Apostol	119
26. „	Sz. Ana Mati (kakna Dén Sz. Margete)	120
10. August	Sz. Lovrenc M.	120
15. „	Velika Mesa	121
20. „	Sz. Stefan Král	122
24. August.	Sz. Bertalan Ap.	123

		sztran
	Sept. Prva Nedela Angelska (kak na Mibáljevo)	127
8.	„ Na Dén Narodjenja B. D. M.	124
	Prva Nedela po Màloj Mesi, Ime Marie (kak na Cepleno Marijo	125
14.	„ Zvisenje Sz Križa	125
21.	„ Sz. Mataj A. Evang.	126
27.	„ Sz. Kozma i Damjan	126
29.	„ Sz. Mihalj Arkangel	127
15. Oktober.	Sz. Teresia (kak J. Katarine)	133
18.	„ Sz. Lukacs (kak na Markovo)	104
28.	„ Sz. Simon i Judas A.	129
1. Nov.	Vszech Szvécov	130
2.	„ Düsni Dén	131
5.	„ Sz. Imre Herceg (Sz. Anton)	132
6.	„ Sz. Leonard (Szilveszter)	109
11.	„ Sz. Martin Püspek	132
15.	„ Sz. Leopold (Sz. Stefan)	122
19.	„ Sz. Elizabeta (Margeta)	133
25.	„ Sz. Katarina Div.	133

III. Tao.

Molitve.

Pred Predgov	134
Po Predgi 1., 2., 3., 4.,	135
Vera, vüpanje, lübv	141
Za betežne	145
Za dež	145
Za zdržávanje szàda	146
Proti nebe zburkanji	147
Za Mir	148
Pred Oltarszkim Szveszt.	149
Za vsze potrebsine	149
Hvalodavanje na sztarò leto	153
Na novo leto	156

KRÁTKA SUMMA

VELIKOGA

KATEKIZMUSA

Z-SZPITÁVANJEM

I ODGOVÁRJANJEM

MLADOSZTI

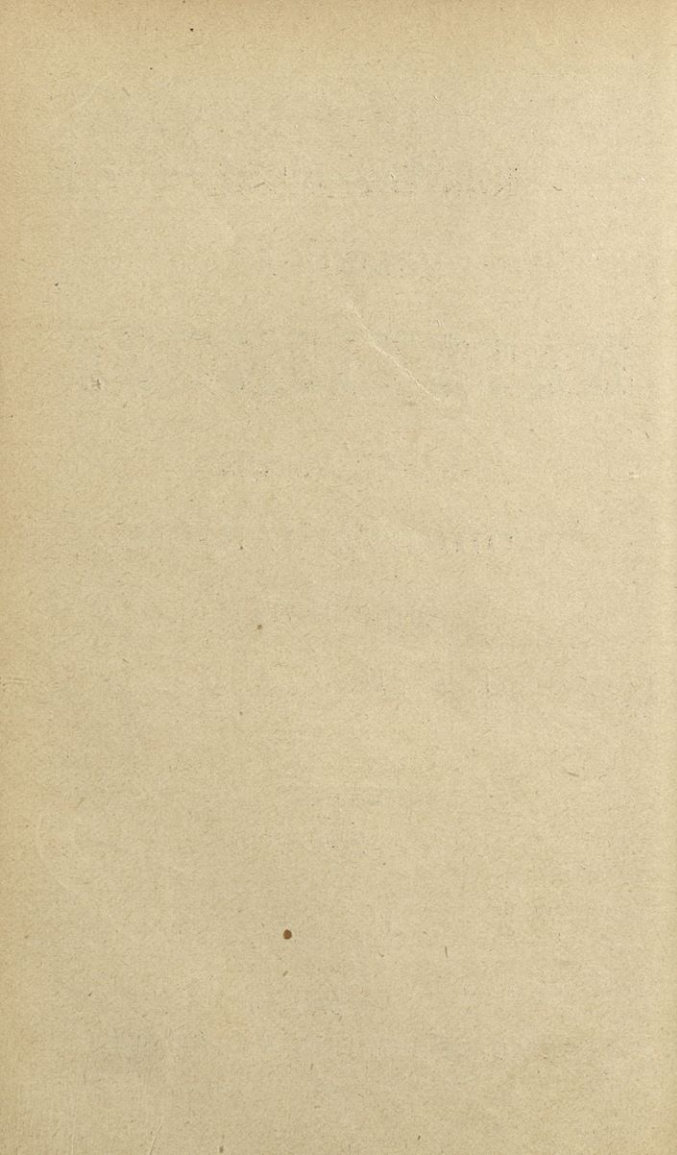
NA NÁVUK.

IZĐAO

SEMLICS FERENC V. RADGONI

1906.

VPELAVÁNJE.

P. Kaj je Katekizmus?

O. Katekizmus je krsztsánszkoga Katolic-sánszkoga znánja Návuk: tak sze zové zobcsinszki tálom i knisicza vu steroj sze ete návuk zapera.

P. Vu keliko glávni táli sze naprej dáva krsztsánszko, Katolitsánszko znánje v-etom Katekizmusi?

O. Krsztánszko, Katolitsánszko znánje v-etom Katekizmusi vu peteri glávni táli i vu ednom Pridaveki sze naprej dáva.

P. Steri szo oni petéri glávni táli?

O. Oni petéri glavni tali szo naszledü-vajocsi:

1. Vera.
2. Vüpanje.
3. Lübav.

4. Szvéti Sakramentomi, to je; Szvesztva.

5. Krsztsánska Pravicza. I Pridavek od csetveri szlednji Del.

I. Glávní Táo.

Od Vere.

I. Rázlocsek.

Ka je Katolicsanszka Vera.

P. Ka je po krsztsanszkom, Katolicsanszkom vervati?

O. Po krsztanszkom, katolitsanszkom vervati je, vsza za isztino drsati, ka je Bog nazvjszto, i szveta Mati Czerkev, ka bi vervali, pred nasz dava, ali je pizano ali ne.

P. Jeli je zadoszta na zvelicsanje, csi Katolitsanszki Krsztsenik szamo vu szrczi verje ono, ka je Bog nazveszto?

O. Nej je zadoszta na zvelicsanje, csi Katolitsanszki krsztsenik szamo vu szrczi verje ono, ka je Bog nazveszto; nego je zvün toga potrebno, naj:

1. Vero szvojo po delaj vö szkaže.

2. Ka vu szrczi vevje, csi je potrebno, ono naj i zvüszdami ocsiveszno vadlüje.

P. Zakaj moremo vervati ono, ka je Bog nazveszto?

O. Vervati meremo ono, ka je Bog nazveszto, záto ; ár je Bog vekivecsna pravicza, i necskoncsana modroszt, stera niti nikoga vkaniti, niti sze od nikoga prekaniti nemore.

P. Jeli je potrebna vera vszákomi csloveki, ki sze scsé zvelicsati?

O. Potrebna je vera vszákomi csloveki, ki sze scsé zvelicsati; ár je brezi vere nemogocse prijétnomi biti pri Bogi.

P. Ka je potrebno vszákomi csloveki, da k-pameti pride znati i vervati, naj sze zvelicsa?

O. Vszákomi csloveki, gda k-pameti pride ; naj sze zvelicsa, potrebno je znati i vervati :

1. Ka Bog je.

2. Ka je Bog pravicsen Szodecz, steri lona to dodro, ino kastiga to húdo.

3. Ka szo tri Bosanszke Persone vn ednom bojstvi, naturi : Ocsa, Szin i Szvéti Düh.

4. Ka je ta drüga Bosanszka Persona z-cslovekom posztánola, naj bi nász po szvojój szmrtili na krisnom drevi odküpila, i na veke zvelicsala.

5. Ka je düsa csloveka nemrtelna.

6. Ka je Bosa miloscsa na zvelicsanje potrebna, i ka Cslovik brezi miloscse nika,

ka bi sitka vekivecsnoga vredno bilo, nemre csiniti.

P. Ka sze zapovidáva vszakomi katolitsánszkomi krsztseniki znati?

O. Vszákomi katolitsanszkomi krsztseniki sze zapovidáva znati:

1. Apostolszke vere vadlűvánje.
2. Goszpodnovo molitev.
3. Deszétere zpovidi, i Sz. Materé Czerkvi petére zapovidi.
4. Szedem szvesztv.
5. Krsztsánszko praviczó.

P. Gde sze zdrsavajo ona náj bole, stera Katolitsánszki krsztsenik vervati more?

O. Ona, stera Katolitsánszki krsztsenik more vervati, zdrsavajo sze náj bole vu Apostolszke vere vadlűvánji.

P. Kakda je Apostolszke vere vadlűvanje?

O. Apostolszke vere vadlűvanje je etak: Verjem v-ednom Bogi, Ocsi vszamogocsem, sztvoriteli Nébe i zémle. I vu Jezusi Krisztusi jedinom njegovom Szini, Goszpodi nasem. Ki sze jo poprijao od Düha szvétoga, porodo sze je od Devicze Marie. Moko je trpo pod Pontzius Pilátusom. Raszpét

je, mro je, i pokopan je. Sztopo je doli na pekle, na tretji dén je od mrtvi gori sztano. Sztopo je v-Nebésza, szedi na desznici Bogá Ocse vszamogcsega. Ondot pride, szodit zsive i mrtve. Verjem vu szvéto Dühi. Szvéto krsztsánsko Katolitsánszko Mater Czerkev. Szvéczov obcsinsztvo. Grehov odpüsčanje. Telja gori sztanejnje, i esitek vekivecsni. Amen.

P. Keliko tálov, ali stükov má Apostolszke vere vadlúvanje?

O. Apostolszke Vere vadlúvánje má 12 tálov, ali stükov.

II. Rázlocsek.

Od Apostolszke vere vadlúvánje 12 tálov, ali stükov.

§ 1. Od Apostolszke Vere vadlúvanja prvoga stüka.

Verjem v-ednom Bogi, Ocsi vszamogocsem sztvoriteli Nébe, i zémle.

a) Od Boga.

P. Jeli je vecs od ednoga Boga?

O. Szám eden je Bog.

P. Ka je Bog?

O. Bog je szám obszebi naj popolnejse Bojstvo.

P. Jeli je vecs Bosánszki Person?

O. Tri szo Bosánszke Persone.

P. Kak sze imenüjejo tri Bosánszke Persone?

O. Prva Bosánszka Persona sze imenüje Ocsa; drüga Szin; tretja Szvéti Düh.

P. Kak sze imenüjejo vsze vküp tri Bosánszke Persone?

O. Tri Bosánszke Persone vsze vküp sze imenüjejo Szvéto Trojsztvo.

P. Po kom vadlüje Katolitsánszki krsztsenik Sz. Trojsztvo?

O. Katolitsánszki krsztsenik vadlüje Sz. Trojsztve po znamenji Sz. Krisa: gda vu krisanji vszáko med tejmi Bosánszkimi Personami imenüje.

P. Ka vadlüje escse Katolitsánszki krsztsenik po znaménji Sz. Krisa?

O. Katolitsánszki krsztsenik po znaménji Sz. Krisa, i to vadlüje, ka je Krisztus Jezus, gda je na Krisnom drejvi mro, nasz po szvojoj szmrti odküpo.

P. Kakda sze cslovik prekrisi?

O. Cslovik sze etak prekrisi; pravo roko na cselo polosivsi pravi, vu Imeni Ocsé †,

zatejm na prszi, i Szina †, i z-lejvoga plecša
na právo, i Dühá Szvétoga †. Amen.

b) Od Sztvorjenja.

P. Sto je vsza sztvoro?

O. Bog je sztvoro Nébo, i zemlo, i vsze-
ka jeszte.

P. Ka vcsini eta rejcs sztvoriti?

O. Eta rejcs sztvoriti vcsini teliko, kak
z-nicsesza kaj vö prineszti.

**P. Stere sztvorjene sztvári Bose szo
naj bole szpominánja vredne?**

O. Náj bole szpominánja szo vredne sztvor-
jene sztvári Bose: Angelje i cslovik.

P. Ka szo Angelje.

O. Angelje szo csiszti dühovje, steri rá-
zum, i volo májo, ali tela nemajo.

P. Zakaj je sztvoro Angele Bog?

O. Bog je sztvoro Angele, naj njega pos-
tujejo, ljubijo, ino molijo, njemi szlüsijo, i
csloveka csuvajo.

P. Kakda je sztvoro Bog Angele?

O. Bog je sztvoro Angele vu szvojoj
milosci, i z-vnogimi popolnosztmi.

P. Jeli szo osztanoli vszi Angelje vu Bosoj miloscsi?

O. Vnogo Angelov je Boso miloscsó po grehi gizdoszti zgübilo.

P. Kakda je kastigao Bog gizdàve Angele?

O. Bog je gizdàve Angele, steri sze vraz-je zovéje, na veke odvargó, i na pekeo szüno.

P. Stera sztvorjena sztvár Bosa je náj bole szpominanja vredna za Angelmi?

O. Cslovik jc náj bole szpominanja vredna sztvorjena sztvár Bosa za Angelmi.

P. Szkoj ztoji cslovik?

O. Cslovik ztoji ztejla, i znemertelne düse, stera je na Bosi kejp sztvorjena.

P. Zakaj je sztvoro Bog csloveka?

O. Bog jesztvoro csloveka, najnjegaszpozna, postüje, lübi, moli, i njemi szlüsü, pokoren bode, i naj sze zvelicsa.

P. Jeli szo pokorni osztanoli lüdje Bogi?

O. Taki prvi cslovik Ádám z-Evov senov szvojov je bio nepokoren Bogi.

P. Kakda je posztano prvi cslovik nepokoren?

O. Prvi cslovik je od Bogá v-Paradisomi prepovedanoga dreva z-száda jo, i po tóm je pregreso.

P. Jeli je té greh li szamomi prvomi csloveki skodo?

O. Té greh je ne li szamomi prvomi csloveki skodo, nego nám, ki sze od njega narájamo; té je zrok nase vremenitne, i vekivecsne szmrti; kak i vnogi drügi nasi telovni, i düsevni nevol.

P. Jeli szo na veke i lüdje odvrseni od Bogá, liki gizdavi Angelje?

O. Lüdje szo ne na veke odvrseni od Bogá liki gizdavi Angelje.

P. Ka je obecsao Bog za volo greha odvrsenomi csloveki na njega oszlobodjenje?

O. Za volo greha odvrsenomi csloveki na njega oszlopodenje je obecsao Bog, ka Odküpitela posle, ki sze Messiás zové.

§ 2. Od Apostolszke Vere vadlívánja drügoga stüka.

I vu Jezusi Kriszusi, jedinom njegovom Szini, Goszpodi nasem.

P. Ka je Krisztus Jezus?

O. Krisztus Jezus je:

1. Ocsé Bogá jedino-rodjeni Szin.
2. Bog, i Cslovik navküpe.
3. Nas Goszpod, Právde dávesz, i Vucsiteo.

P. Ka vcsini eta recs Jezus?

O. Etá recs Jezus teliko vcsini, kak Zvelicsiteo.

P. Zakaj sze imenüje Jezus za Zvelicsitela?

O. Jezus sze imenüje za Zvelicsitela; ár je po njem vcsinjeno nase zvelicsanje, gda nász je od greha, i od greha kastige, i vekivecsne szmrti oszlobodo.

P. Kakda sze imenüje escse Jezus?

Jezus sze imenüje tüdi za Krisztusa, to je: Namázanoga.

P. Zakaj sze imenüje Krizstus Jezus Bogá jedino-rodjeni Szin?

O. Krisztus Jezus sze imenüje Bogá jedino-rodjeni Szin; ár je on szam tisztí, kí sze je od nebeszkoga Ocsé od veke narodo.

P. Kakda je Krisztus Jezus Bog i Cslovik navküpe?

O. Krizstus Jezus je Bog, i Cslovik navküpe; ár je Bog od vekivekoma, kí je vu dokoncsanom vrejmeni z-Cslovekom posztao.

P. Zakaj sze imenüje Krisztus Jezus za nasega Goszpoda?

O. Krisztus Jezus sze imenüje za nasega Goszpoda; ár je Bog, i Odküpiteo nas.

P. Zakaj je posztao z-Czlovekom Szin Bosi?

O. Szin Bosi je z-Cslovekom posztao; ka bi nasz po szvojoj szmrti na krisnom drevi odküpo, i zvelicsao.

§ 3. Od Apostolszke Vere vadlúvanja trétjega stüka:

Ki sze je poprijao od Dühá Sz. porodo sze je od Devicze Marie.

P. Jeli Jezus má Ocsó?

O. Jezus kak Bog má Nebeszkoga Ocsó kak Cslovik nema.

P. Jeli le nej bio Josef Marie zarocsnik Krisztusa Jezusa Ocsa?

O. Josef je Krisztusa Jezusa szamo hraniteo, i stimani Ocsa bio.

P. Jeli je meo Jezus Mater?

O. Jezus kak Bog je nikakse Materé nej meo, kakti Csloveka je Mati bila Blásena Divicza Maria.

P. Zakaj sze imenüje Maria Mati Bosa?

O. Maria sze imenüje Mati Bosa; ár je Krisztusa Jezusaporodila kije navküpe Bogi Cslovik.

P. Od koga je poprijéla vu utrobi Maria Jezusa?

O. Maria je poprijéla vu utrobi Jezusa od Dühá szvétoga.

P. Gde je porodila Maria Jezusa?

O. Maria je porodila Jezusa v-Betlehemi vu ednoj stali.

§ 4. Od Apostolszke Vere vadlű-vánja strtoga stűka.

Moko je trpo pod Pontzius Pilátusom. Raszpét je, mro je i pokopan je.

P. Jeli je mogao trpeti Jezus?

O. Jezus je mogao trpeti kak Cslovik, kak Bog nej.

P. Jeli je za isztino trpo Jezus?

O. Jezus je za isztino trpo i v-dűsi, i v-teli.

P. Ka je trpo Jezus v-dűsi?

O. Jezus je trpo v-dűsi veliko sztiszkávanje, i saloszt.

P. Ka je trpo Jezus v-teli?

O. Jezus je trpo v-teli vnoge nevole, i mantre, vnoge vdárcze, i rane, zbicsűvani je i ztrnjom je korunűvani.

P. Ka je trpo i escse Jezus?

O. Jezus je trpo i vnoga ospotávania, odűrjávania, bláznoszt, ogrizávania, i vnoge drűge grozne moke.

P. Gde je raszpéti, i gde je mro Jezus?

O. Krisztus Jezus je raszpéti na Kálváriánszksom bregi, blüzi pri Jerusálemszkom Várasi, i mro je na Krisnom drevi.

§ 5. Od Apostolszke Vere vadlűvánja petoga stűka.

Sztopo je doli na pekle, na trétji dén je od mrtvi gori sztano.

P. Jeli je Krisztus Jezus zdűsov, i sztejlom doli sztopo na pekle?

O. Szamo je Krisztusa Jezusa dűsa doli sztopila na pekle.

P. Ka sze razmi po Pékli?

O. Po Pékli sze razmijo ona szkrita meszta, vu steri sze tih mrtvih dűse zadrsávajo, ki szo escse Nebeszskoga blásensztva ne zadobili.

P. Jeli je vecs táksi szkriti meszt, stera sze pekeo imenűjejo?

O. Je vecs táksi szkriti meszt, stera sze pekeo imenűjejo: etak sze imenűje i z-lasztivnim tálom.

1. Ono meszto, vu sterom sze szkvárjeni na veke mantrájjo.

2. Ono meszto, vu sterom dűse do vrejmena kastige trpijo za tiszte grehe szvoje za stere szo vu sitki zadoszta ne vcsinile. To meszto sze imenűje Purgatorium.

3. Obszlejdnim ono meszto, vu sterom tih pobosno-mrtvih düse szo sze zadršávale, gde pod blasenim vüpanjom odküpljenja mirovno, i brezi boleznoszti szo csakale, do kecs je Jezus k-njim doli sztopo. Eto meszto sze Pekla trnác, ali Limbus imenüje.

P. Gda je sztano gori Krisztus Jezus od mrtvi

O. Krisztus Jezus je od mrtvi gori sztano trétji dén, szvoje moci, nemrtelen, i pun dike, kakti obládavecz szmrti, i vrága.

P. Zakaj je sztano gori od mrtvi Krisztus Jezus?

O. Krisztus Jezus je gori sztano od mrtvi:

1. Naj bi pismo, i szvoja proroküvanja dopuno.

2. Naj bi szvojega vesenja pravicz, i Bosánszko szvoje poszelsztvo ocsiveszno tomi szvejti pokázao.

3. Ka bi nász vu vüpanji potrdo, i od prisesztnoga nasega gori sztanenja nász gvüsne vcsino.

§ 6. Od Apostolszke Vere vadlúvanja sésztoaga stüka.

Sztopo je v-Nebésza, szedi na deszniczi Bogá Ocsé vszamogocsega.

P. Gda je so Krisztus v-Nebésza?

O. Jezus je so v-Nebésza po szvojem gori sztanenji na stirideszéti dén.

P. Ka vcsini to: Jezus szedi na deszniczi?

O. Jezus szedi na deszniczi, teliko vcsini, ka je Jezus vu náj visesnje zmosnoszti, i dike sztálnom ládanji ober vszega v-Nébi, i na zemli.

§ 7. Od Apostolszke Vere vadlűvănja szédmoga stüka.

Odnet pride szodit sive i mertve.

P. Jeli nazáj pride pá Jezus?

O. Jezus pá nazáj pride z-Nebész na szkrádnji dén.

P. Zakaj pride nazáj Jezus na szkrádnji dén?

O. Jezus pride nazáj na szkrádnji dén, naj vsze lüdi z-obcsinszkim tálom oszodi, sive ino mrtve.

P. Kakda de szodo Jezus lüdi na szkrádnji dén?

O. Jezus de szodo lüdi na szkrádnji dén, kak szo ali dobro, ali hüdo csinili; te pravicsne v-Nébi zvekivecsnim sitkom lonao lagoje pa na veke v-pékli kastigoa bode.

§ 8. Od Apostolszke Vere vadlűvănja oszmoga stüka.

Verjem vu szvétom Dühi.

P. Stera Boszánska Persona je Düh szvéti?

O. Trétja Bosánska Persona je Düh szveti; pravi Bog.

P. Gde nász poszvéti Düh szvéti?

O. Szvéti Düh nász poszveti:

1. Vu szvétom Krszti.
2. Vu Pokore szvesztvi.
3. I kelikokrát z-sterim szvesztvom vrcjdno sivémo.

P. Kakda nász poszvéti Düh szvéti?

O. Düh Sz. nasz poszveti, gda ali po vlejanji poszvecsenjá miloscse vu nász vcsini nász Szini Bose; ali geto poszvecsenjá miloscsó vu nami povéksáva.

P. Ka vcsini escse vu nami Düh Szvéti po szvojoj sz. miloscsi?

O. Düh Szvéti preszvejti nas rázum, on vcsi, i podbáda nász. naj po Bosoj voli vsza csinimo; on podáva nám szvoje Sz. Dári.

P. Steri so szv. Dühá Dári?

O. Sz. Dühá Dári szo naszledüvajocsi:

1. Modroszt.
2. Rázum.
3. Tanacs.
4. Kreposzt.
5. Znanoszt.
6. Pobosnoszt,
7. i Bojaznoszt Goszpodna.

§ 9. Od Apostolszke Vere vadlűvánja devétoga stüka.

Sz. krsztsánszko Katolitsánszko Mater Czerkev: Szvéczov obcsinsztvo.

a) **Od Szvéte Matere Czerkvi.**

P. Ka je obcsinszka krsztsánszka Sz. Mati Czerkev?

O. Obcsinszka krsztsánszka Sz. Mati Czerkev je vszeh pravicsno vörvajocsi krsztse-nikov vidocse szpráviscse pod ednov vido-csov, glávov Rimszkim Pápom, steri on eden Návuk verjejo, i zonimi edinimi szvesztvni sívéjo.

P. Jeli má Sz. Mati Czerkev i nevi-docso glavo?

O. Má Sz. Mati Czerkev i nevidocso glavo: i tá je szám Krisztus Jezus.

P. Jeli je vecs právi Mater Czerkev?

O. Szamo je edna práva Sz. Mati Czerkev, zvüna stere sze niscse zvelicsanja ne-more vüpati.

P. Stera szo práve Sz. Materé Czerkvi znaménja?

O. Sz. M. Czerkvi znaménja szo naszle-düvajocsi csetvera:

1. Ka je Edna. 2. Ka je Szvéta. 3. Ka je Obcsinszka, ali Katolitsánszka; i 4. Ka je Apostolszka.

P. Kakda sze imenüje escse práva Sz. Mati Czerkev?

O. Práva Sz. Mati Czerkev sze i za Rim-szko imenüje; ár Sz. Mati Czerkev v-Rimi

je vszejh drügi Mater Czerkev gláva, i obcsinsztva szrejdnja piknjicza.

b) Od Obcsinsztva Szvéczov.

P. Kakso Obcsino májo med szebom právi Krsztsanje?

O. Právi Krsztsanje tákso med szebom májo Obcsino, kákso májokotrige vu kák-vom tejli.

P. Vu kom sztoji Szvéczov Obcsina?

O. Szvéczov Obcsina v-tom stoji, ka Sz. Materé Czerkvi vsze Kotrige vu dühovni dobrotaj táo májo.

P. Stere szo tiszte Kotrige, med sterimi je Obcsinsztvo?

O. Kotrige, med sterimi je Obcsinsztvo:

1. Szo na etoj zemli zshivocsi verni.
2. Szveczi vu Nebeszkom Králesztvi, i
3. Purgatoriumszke Düse.

P. Kakso med szebom Obcsinsztvo májo ti verni.

O. Verni med szebom obcsinsztvo májo; ár vu eden drügega prosnjah, i vu dobri dejl vrejdnosztah zobcsinszkim tálom táo májo.

§ 10. Od Apostolszke Vere vadlű-vánja deszétoga stüka.

Grehov odpüscsanje.

P. Na koj nász vcsi ete táo?

O. Ete táo nász na to vcsi, ka je Krisztus szvojoj Sz. Materi Czérkvi mocs dáo nase grehe odpüscsávati.

P. Sto mà vu právoj Sz. Materi Czérkvi mocs grehe odpüscsávati?

O. Vu právoj Sz. Materi Czérkvi Püspeczke, i gori poszvecseni Popevje majo mocs grehe odpüscsávati.

P. Gde sze odpüscsávajo grehi?

O. Grehi sze vu Szveszti Krszta, ino Pokore Szvesztvi odpüscsávajo.

§ 11. Od Apostolszke Vere vadlűvănja edenájszetoga stűka.

Tela gori sztananje.

P. Ka sze razmi po Tela gori sztananji?

O. Po Tela gori sztananji szē razmi, ka Bog na szledni dén mrtve gori zbűdi, ka lűdjē szvojimi telami, to je: z onimi telami, vu steri szo sivali, gori sztánejo.

§ 12. Od Apostolszke Vere vadlűvănja dvanájszetoga stűka.

I zsitek vekivecsni.

P. Ka verjemo, i vadlűjemo po recsáj dvanájszetoga stűka vere Apstolszke?

O. Po recsáj dvanájszetoga stűka Vere Apostolszke verjemo, i vadlűjemo, edno na veke, i vszigdár trpēcse blásensztvo, stero szveczov, i odebránih selenje czilo dopuni.

P. Ka szvedocsimo po Ameni na konczi vadlűvánja Vere Apostloszke?

O. Po Ameni na konczi vadlűvánja Apostolszke Vere szvedocsimo, da nad Summov Apostolszke Vere vadlűvánja ne dvojimo; nego vsze za pravicsno vadlűjemo, stera sze v-njeh zdrsáva.

II. Glavni Táo.

Od Vűpánja.

I. Rázlocsek.

Ka je Krsztsánszko Vűpanje.

P. Ka sze je po Krsztsánszkom vűpati.

O. Po Krsztsánszkom vűpati sze je: Szpunim trostom ono csakati od Bogá, ka nam je on obecsao.

P. Ka sze vűpamo od Bogá?

O. Vűpamo sze od Bogá vekivecsni sitek to je: vekivecsno blasensztvo, i na toga zadoblenje potrebno skér.

P. Zakaj sze vűpamo?

O. Vűpamo sze: ár je Bog vszamogocsi, ino veren vu dopunjávanji szvojega obecsanja, neszkoncsano je dober, i milosztiven naszledűvajocsim tálom more szpuniti, i ka je obecsao, scse i szpuniti.

P. Po kom sze povéksáva krsztsánszko Vüpanje?

O. Krsztsánszko Vüpanje sze povéksáva náj bole po molitvi.

II. Rázlocsek.

Od Molitve.

§ 1. Od Molitve po prejk.

P. Vu kom sztoji Molitev?

O. Molitev vu nase pámeti k-Bogi gori podigávanji sztoji.

P. Zakaj molimo?

O. Molimo, naj Bogá kakti náj visesnjenja Goszpoda poleg dusnoszti postüjemo; naj za prijéte dári njemi hválo dámo; naj ono ka nám je potrebno, od njega proszimo.

P. Zakaj escse molimo?

O. Molimo escse za odpüscsavanje grehov i naj vu obcsinszki, i poszební, kak i vu nasi lasztivni, i blisnjega nasega potrebcsinaj pomocs dobimo od Bogá.

P. Jeli szmo dusni moliti?

O. Dusni szmo moliti; ár med naj plemenitejsimi dusnosztni vere nase edna je Molitev.

P. Gde sze zdrsáva vsze tiszto, za stero moremo moliti?

O. Za stero moremo moliti, zdrsáva sze vsze vu Ocsa nasi to je: vu Goszpodnovoj Molitvi.

§ 2. Od Goszpdnove Molitve po iméni.
P. Sto nász je vcsio moliti?

O. Goszpon Krisztus nász je vcsio moliti.

P. Po kom nász je vcsio Goszpon Krisztus moliti?

O. Goszpon Krisztus nász je vcsio moliti po Ocsa nasi, stera Molitev sze zove i Goszpodnova Molitev.

P. Kakda je Ocsa nas?

O. Ocsa nas je etak:

Ocsa nas, ki szi vu Nebeszaj. Széti sze Imé tvoje. Pridi Kralesztvo tvoje. Bojdi vola tvoja; kak na Nébi, tak i na zemli. Krüha nasega vszagdenésnjega dáj nám ga dnesz. I odpüsztí nám dugé nase: kako i mi odpüscsamo dusnikom nasim. I ne vpelaj nász vu szküsávanje. Nego oszlobodi nász od hüdogá. Amen.

P. Szkoj sztoji Goszpodnova Molitev?

O. Goszpodnova Molitev sztoji z-ednoga krátkoga predgovora, i szvedem prosénj.

a) **Od Predgovora.**

P. Stero je Predgovor?

O. Predgovor je eto: Ocsa nas, ki szí
vu Nebészaj.

**P. K-komi gucsimo zrecsmi Predgo-
vora?**

O. Zrecsmi Predgovora gucsimo k-Bogi,
kakti k-nasemi Ocsi.

P. Zakaj imenüjemo Bogà za Ocsó?

O. Bogá za Ocsó imenüjemo: ár je on
na szvoj kejp sztvaro csloveka. na kogá i
Ocsinszko szkrb noszi.

**P. Zakaj imenüjemo Bogá za nasega
Ocsó?**

O. Za nasega Ocsó imenüjemo Boga;
ár je on vsze nász po Szvétom Dühi vu
Sz. Kriszti za Szini, i örocsnike szvoje, za
Krsztus Jezusa vekivecsne tivárise, med na-
mi nász je pa za brátjo posztavo.

P. Zakaj velimo: Ki szí vu Nebészaj?

O. Ki szí vu Nebészaj velimo záto; csi
gli je Bog povszéd nazocsi, izda znáj jak-
sim tálom v-Nebi prebiva, gde ga od licza
do licza glédajo, i lübijó njegovi odebrani.

b) **Od Molitve Goszpodnove treh
prvi prosénj.**

P. Kak je prva Prosnja?

O. Prva prosnja je etak: Szvéti sze Imé tvoje.

P. Zakaj preczi naprej proszimo Bogá, naj sze njegovo Imé szveti?

O. Proszimo preczi naprej Bogá, naj sze njegovo Imé szveti, ár vszigdár, i pred vszejmi drügimi ono moremo prosziti, stero sze Bose dike dosztája; ino tak te za tejm, ka je ali nám, ali nasemi blisnjemi potrebno.

P. Ka proszimo vu Ocsa nasa prvoj Prosnji?

O. Vu Ocsa nasa prvoj Prosnji proszimo Bogá:

1. Naj sze on od vszej lüdi na zemli szpozna, i njegovo preszvéto Imé zednov právov Verov sze poszvédi imenüje, ino hváli.

2. Naj sze grejsniczke k-Bogi povrnejo, i na pokoro pobüdijo.

3. Naj sze njegovo preszvéto Imé niti po nevernoszti, ali krivom vadlüvanj, niti po blaznoszti, ali nepobosnom sitki nigdár ne oszkruni.

P. Kakda je drüga Prosnja?

O. Ta drüga Prosnja je etak: Pridi Králesztvo tvoje.

P. Ka proszimo vu drügoj Prosnji?

O. Vu drügoj prosnji Bogá proszimo:

1. Naj szvojo Sz. Mater Czerkev, i miloscse szvoje Králesztvo vö razzsiri, i potrdi, vragá, i grejha Králesztvo pa naj doli potere.

2. Naj Vero, Vüpanje, i Lübav vu nász vlije, i ete jákoszti naj vu nami povéksáva.

3. Naj nám po etom sitki vu Nebésza dá pridti.

P. Kakda je trétja Prosnja?

O. Trétja Prosnja je etak: Bojdi vola tvoja, kak na Nébi, tak i na zemli.

P. Ka proszimo vu trétjoj Prosnji?

O. Vu trétjoj Prosnji proszimo Bogá:

1. Naj nám szvojo sz. miloscsó dá, ka bi njegovo Bosánszko volo na etoj zemli vu vszej prilikaj tak szkrblivo, i dobro volno szpunili, kakkoli Angelje, i szvéczí vu Nebéskom Králesztvi njo szpunjávajo.

2. Naj vsze ono milosztivno od nász odvrné; kajkoli bi dopunjávanje njegove vole zadrsávati moglo.

c) Od Goszpodnove Molitve stiraj szlednji Prosénj.

P. Kakda je sterta Prosnja?

O. Sterta Prosnja je etak:

Krüha nasega vszakdenésnjega dáj nám. ga dnesz.

P. Ka proszimo vu strtoj Prosnji.

O. Vu strtoj Prosnji proszimo Bogá:

1. Naj ona dá nam, stera szo na telovno: i düsevno sivljenje nase potrebna.

2. Naj dragocso, glád i náj bole greh, steroga zobcsinszkim talom tákse kastige naszledüjo, milosztivno od nász odvrné.

P. Kakda je péta Prosnja.

O. Péta Prosnja je etak: I odpüshti mám dugé nase: kako i mi odpüscsamo dusnikom nasim.

P. Ka proszimo vu pétoj Prosnji?

O. Vu pétoj Prosnji proszimo Bogá; naj nám odpüshti grehe, kak i mi szrczá odpüshtimo onim, ki szo nász zbantüvali.

[P. Kakda je sészta Prosnja?

O. Sészta Prosnja je etak: I ne vpelaj nász vu szküsávanje

P. Ka proszimo vu sésztoj Prosnji?

O. Vu sésztoj Prosnji proszimo Bogá: naj vu vrejmeni szküsávanya szvoje pomocsi nám ne prekrati, niti naj ne dopüshti, ka bi sze od szküsávanya obládali.

P. Od koga sze szküsávamo naj bole?

O. Naj bole sze szküsávamo od szvejta od nasega tejla, to je: hüdoga poselejnja, i od vrága.

P. Jeli sze vcsászi od Bogà szküsávajo ti pobosni, i pravicsni?

O. Ti pobosni, i pravicsni sze szküsávajo vcsászi od Bogá, gda najmre pobosnoszt njihovo vardejva.

1. Ali po betégi.
2. Ali po szíromastvi, i po drügi nevolaj.

P. Kak je szédma Prosnja?

O. Szédma Prosnja je etak: Nego oszlobodi nász od hüdoga.

P. Ka proszimo vu szedmoj Prosnji?

O. Vu szédmoj Prosnji proszimo Bogá:

1. Naj nász náj bole od düsevne hüdobe stera je grejh, oszlobodi, i od grejha kak vrejmenitne, tak i vekivecsne kastige mentüje.

2. Naj nász od vszáköga telovnoga hüdá, od betegov, csi nám na zvelicsanje ne szlüsijo, obráni.

3. Naj nám milosco szvojo podá; naj sze nevole, stere na nász püszi, z-mirovnim podnasanjem, i sztálno pretrpeti moremo.

P. Ka vcsini eta rejcs Amen?

O. Amen je sidovszka rejcs, i vcsini teli-ko liki: náj bode; ali bode.

§ 3. Od Angelszkoga Pozdrávlanja?

P. Kakso Molitev molijo zobcsinszkim tálom Katolisánszki Krsztsanje taki za Ocsa nasom?

O. Katolitsánszki Krsztsanje taki za Ocsa nasom zobcsinszkim tálom molijo Angelszko Pozdravlanje.

P. Ka je Angelszko Pozdrávlanje?

O. Angelszko Pozdrávlanje je Molitev, z-steroj náj bole Blaseno Diviczo Mario, Boso

Mater, ober vszej Angelov, i Szvéczov postüjemo, i na pomocs zezávamo.

P. Kakda je Angelszko Pozdrávlanje?

O. Angelszko Pozdravlanje je etak:

Zdrava bojdi Maria, miloszti puna; Goszpon je sztebom! blagoszlovljena szí ti med zsenámi, i blagoszlovljen je szád tvojega telá Jezus. Szvéta Maria, Mati Bosa, moli za nász grejsnike zdaj i vu vöri nase szmr-ti. Amen.

P. Zakaj právimo: Szvéta Maria, Mati Bosa?

O. Právimo: Sz. Maria, Mati Bosa:

1. Ár je Blasena Divicza Maria porodila Krisztusa Jezusa, ki je isztinszki Bog.

2. Ár to Imé vüpanje, ino trost pobüdi vu nami, ka njé prosnjo Bog poszlühne.

P. Gda postüje Katolitsánszka Sz. Mati Czerkev Bláseno D. Mario náj bole z-Angelskim Pozdrávlanjem?

O. Katolisánszka Szvéta Mati Czerkev postüje Blaseno Diviczø Mario náj bole z-Angelszkim Pozdrávlanjem vgojdno, opodné ino vecsér, gda najmre k-molitvi dá zvoniti.

P. Od koj szí moremo miszliti pod zvonjenjom?

O. Pod zvonjenjom ponizno, i z-hválodávanjem szí moremo miszliti od Sziná Bosega Tejla oblecsenjá.

III. Glávní Táo.

Od Lübéznoshti.

I. Rázlocsek.

Ka je Krsztsánszka Lübéznoszt.

P. Ka vcsini po Krsztsánszkom lübiti?

O. Po Krsztsánszkom lübiti vcsini, Bogá kakti náj vékso dobroto szamo za szebe; blisnjega pa ze Bogá volo lübiti, za Bogá vsze zradosztjom vcsiniti, ka je zapovedao.

P. Jeli moremo escse, i za drügoga nadigávajocsega zroka Bogá lübiti?

O. Escse, i zátó lübiti moremo Bogá, ka je k-nám prevecs dober.

P. Kakda moremo lübiti Bogá.

O. Bogá lübiti moremo ober vszega z-czejloga szrczá, z-czejle düse, z-czejle pámeti-i zevsze moci nase.

P. Ka vcsini Bogá ober vszega lübiti?

O. Bogá ober vszega lübiti vcsini: Bogá ober vsze sztvorjene sztvári vise drsati, od vszega onoga, ka bi nám ljepo, drágo moglo biti, zá vékse postüvati.

P. Koga právimo blisnjegá?

O. Blisnjega právimo vszákoga csloveka, ali nám je priáteo, ali nepriáteo.

P. Ka vcsini blisnjega lübiti?

O. Blisnjega lübiti vcsini: K-njemi z-dobrov volov biti, i ono csiniti, ka je njemi drágo i potrejbno: nikaj pa táksega nej csiniti, ka bi njemi proti voli, ali na kvár moglo biti.

P. Jeli je potrejbna Krsztanszka lübav?

O. Krsztsánszka lübav je tak potrejbna, ka niscse, ki szpámetjom láda, brezi lübavi nemre vekivecsnoga sitka zadobiti.

P. Po koms zkászemo k-Bogi, i blisnjemi nasemi naso lübav?

O. K-Bogi, i blisnjemi nasemi szkászemo lübav naso po zdrsávanji Deszétere zapovidi.

II. Rázlocsek.

Od Deszétere Bose zapovidi po prejk.

P. Stere szo deszetera Bose zapovidi?

Od Deszétera Bose zapovidi szo ete naszledüvajokse:

I. Jasz szám Goszpodin Bog tvoj, nemaj tühi Bogov pred menov. Ne naprávlaj szizrejzani kejpov, ka bi njé molo.

II. Tvojega Goszpodna Bogá Iména zamán gori ne vzemi.

III. Szpomeni sze, da Szvetke poszvetis.

IV. Postüj Oco tvojega, i Mater tvojo; da bos dugo zshiv na zemli, stero Goszpodin Bog tvoj dá tébi.

V. No mori.

VI. Ne prazniujh.

VII. Ne kradni.

VIII. Ne gúcsi krivoga szvedocsánsztvá
proti tvojemí blisnjemi.

IX. Ne pozseli zséné blisnjega tvojega.

X. Ne pozseli tvojega blisnjega hise, ni
polá, ni szlugo, ni szlúsbenicze, ni jüncza,
ni szomára, ni nika, ka je njegovo. Amen.

**P. Po kom, i komi je dao Bog ete
deszétere zapovidi?**

O. Bog je deszétere zapovidi na Sinaj-
szkom brejgi po Mojsesi dao Izraëlszkomi
lüsztvi, gda je najmre eto v-püsztimi bilo po
szvojem z-Egyptoma vö szpelanji.

**P. Jeli more cslovik zdrsati deszétere
Bose zapovidi?**

O. Deszétere Bose zapovidi more cslovik
zdrsati; ár Bog vszakomi dá k-tomi miloscsó.

**P. Ka zdrsávajo v-szebi deszétere
Bose zapovidi?**

O. Tri prve zapovidi k-Bogi nase dusno-
szti zdrsávajo v-szebi; te drüge szedmére
zapovidi pa k-blisnjemi nasemi dusnoszti nase.

**P. Gde sze nájde deszétere zapovidi
krátka Summa vküp prikapcsena?**

O. Deszétere zapovidi krátka Summa vküp
prikapcsena sze nájde vu dveh zapovidaj
lübénoszti.

P. Stera je lübéznoszti prva zapovid ?

O. Lübéznoszti prva zapovid je eta: Lübi tvojega Goszpodna Bogá z-czejloga szrcza tvojega, z-czejle düse tvoje, zcejle pámeti, i zevsze moci tvoje.

P. Stera je lübéznoszti drüga zapovid ?

O. Lübéznoszti drüga zapovid le eta: Lübi blisnjega tvojega, liki szamoga tebé.

P. Kakda jo rasztolmacso Krisztus od lüdéznoszti blisnjega zapovid ?

O. Krisztus je od lübéznoszti blisnjega zapovid etak rasztolmacso. Vsza, stera scséte, ka bi vám csinili lüdje i vi vcsinte njim; ár je to, ka Právda, i Proroczke vcsjo.

P. Ka moremo vpamet vzéti pri vszákoj zapovidi ?

O. Pri vszákoj zapovidi moremo vpamet vzéti, ka vszáka nika zapovidáva, i nika prepovidáva.

III. Rázlocsek.

Od Deszétere Bose zapovidi poszebi.

§ 1. Od trej prvi zapovid, vu Steri sze k-Bogi nase dusnosti zdrsávajo.

P. Ka sze zapovidáva po prvoj zapovidi ?

O. Po prvoj zapovidi sze zapovidáva, náj v-ednom Bogi verjemo, njega molimo, v-njem sze vüpamo, i njega lübiamo.

P. Ka sze prepovidáva po prvoj zapovidi?

O. Po prvoj zapovidi sze prepovidáva, nevernoszt, bolvánsztvo, i krivoversztvo, krivo proroküvanje, czomprnija, vujvicsüvanje; proti Bogi odürjávanye, vdvojnoszt szpadnenjé; vczáganye, i vu Bosoj milosci szlejpo vüpanje.

P. Jeli sze protivi z-prvov zapovidjov, ka Angele, i Szvécze postüjemo, i na pomocs zezávame?

O. Ne protivi sze z-prvov zapovidjov; nego je dobro, hasznovito, ka Angele, i Szvécze postüjemo, i in pomocs zezévamo.

P. Zakaj zezávajo na pomocs Katolitsánszki Krsztsánje Angele?

O. Katolitsánszki Krsztsánje na pomocs zezávajo Angele; ár szo Angelje na obrambo lüdém odlocseni; ár lüdi lubijo, na zvelicsanje njihovo szkrb noszijo, za nje sze molijo: i da nepresztanoma vidijo Bogá: i pred njega neszéjo lüdi molitve.

P. Zakaj zezávajo na pomocs Katolitsánszki Krsztsánje i Szvécze?

O. Katolitsánszki Krsztsánje na pomocs zezávajo i Szvécze; nej ka bi oni szvoje moci nám mogli pomágati; nego, ár szo Bosi prijátelje, i Bogi sze za lüdi molijo.

P. Ka sze vu Katolitsánszkoj Sz. Materi Czérkvi kejp drzsijo, ino sze postüjejo, jeli sze protivi z-prvov Bosov zapovidjov, stera prepovidáva kejpov nápravo?

O. Ka sze vu Katolitsánszkoj Sz. Materi Czérkvi kejpí drsijo, i postüjejo nikak sze ne protivi z-prvov Bosov zapovidjov; ár tá prepovidáva szamo kepov nápravo, ka bi nje molili.

P. Kakda, i zakaj postüjejo Katolitsánszki Krsztsánje kepe?

O. Katolitsánszki Krszstánje postüjejo kejpé; ár tej nika táksega kásejo, ka je postüvanje vrejdno, kakti, ali stéro Bosánszko Persone, Blàseno Diviczó, ali stéróga Angela, ali Szvécza. Postenjë sze pa ne ravna na szàm kejp, nego na to stero, on znamenüje.

P. Ka sze prepovedáva po drügoj zapovidi?

O. Po drügoj zapovidi sze prepovidáva Iména Bosega ospotanje.*

P. Kakda sze ospota Imé Bose?

O. Imé Bose sze ospota:

- 1 Po vszàkom grejhi.
2. Náj bole po pszüji: gda o Bogá, od právoga Vadlívánja, i od njegovi Szveczov spotlivo gucsimo.

3. Gda brezi potrejbcsine, ali krivo priszégamo.

4. Gda Bogi vcsijene oblübe nase prelomimo.

5. Gda Imé Bose zvün potrejbcsine, i brezi vszega postenjá imenüjemo.

6. Gda Boso Recs na krivo obrácsamo, ali zsnjov hüdo sivémo.

P. Ka sze zapovidáva po drügoj zapovidi?

O. Po drügoj zapovidi sze zapovidáva, naj sze Bose Imé poszveti, i dosztojním tálom sze postüje.

P. Kak sze poszvéti, ino postüje zdosztojním tálom Imé Bose?

O. 1. Csi od Bogá bátrivno pred vszejm szvejtom vadlújemo.

2. Csi od Bogá vu düsevni, i telovni nasi potrejbcsinaj pomocs proszimo.

3. Csi vu právdеноj priszegi Bogá na szvedosztvo zovémo na potrdjenjé káksega dugovánja.

4. Csi Bogi vcsinjene nase oblübe zdrsimo.

5. Csi Rejcs Boso szkrblivo, i pobožno poszlüsamo.

6. Csi vsza na Iména Bosega hválo, i diko csinimo; ali Bogi gori aldüjemo.

P. Ka sze zapovidáva po trétjoj zapovidi?

O. Poj trétjoj zapovidi sze zapovidáva, naj v-Nedelo, stera je se od Apostolszkoga vrejmena máo na szpominanje Krisztusovoga gori sztanenja nám na Szvétek dána, od vszákoga dela pocshivamo, i vu pobosni delaj sze gedrnimo.

P. Ka sze prepovidáva po trétjoj zapovidi?

O. Po trétjoj zapovidi sze prepovidáva:

1. Vszáko szlüsbeno nepotrejbno, i brezi právdenoga dopücsenja delo.

2. Vszákse drüge opravicze, stere bi proti szvesztvi etoga dnéva mogle biti, ali bi toga pozvecsenje mogle zagatiti.

§. 2. Od ti szlejdnji szedem zapovid, stere k-blisnjimi nasim nase dusnosti v-szebi zdrsávajo.

P. Ka sze zapovidáva po strtojszapovidi?

O. Po strtojs zapovidi sze náj bole zapovidáva, náj decza szvoje roditele lübi postüje, njim szlüsi, i vu vszem, ka sze z-Bosimi zapovidami ne protivi, pokorna bode; vu düsevni, i telovni potrejbcsinaj naj njim na pomocs bode, i za njé moli.

P. Ka sze prepovidáva po strtojszapovidi?

O. Po strtojs zapovidi sze prepovidáva; roditele nej bogati, njé odürjávati, zavrcsti,

ospotávati, pszüvati, ali preklinjati, njé vu potrejbcsini osztaviti, ali njim skoditi.

P. Ka sze obejcse deczi, stera eto zapovid zdrsi?

O. Deczi, stera eto zapovid zdrsi, sze obejcse dugi sitek, i vsze dobro.

P. Ka sze mora bojati ona decza, stera te zapovidi ne zdrsi?

O. Decza, stera te zapovidi ne zdrsi, more sze bojati vrejmenitni i vekivecsni, trdi kástig.

P. Jeli sze dosztája i drügi strta zapovid zvün deczé, i roditelov?

O. Strta zapovid zvün deczé, i roditelov dosztája sze vszej oni, steri szo zkaksté tálom vü drügoga ládanji, i tejh vszejh Czerkveni, i szveczki Voditelov, Vládnikov, i Vucsitelov; escse i oni, steri szo na sztaroszt, ali plemenitoszt gledocs postenjá vrejdni.

P. Ka szo dusni podlosánczi szvojim Voditelom, i Vládnikom?

O. Podlosánczi szo dusni szvojim Voditelom, i Vládnikom sztejm, naj rávno bodo sztáksim szrczom knjim, szkáksim decza k-szvojim roditelom. Na vékse, ka sze deczi zápovidáva, ali prepovidáva na roditele gledocs, i podlosánczem sze zapovidáva, ali prepovidáva na Voditele gledocs.

P. Ka sze prepovidáva po pétoj zapovidi?

O. Po pétoj zapovidi sze prepovidáva, naj niti drügoga, ni nász ne morimo, ali vrazimo.

P. Ka sze escse prepovidáva po pétoj zapovidi?

O. Po pétoj zapovidi sze prepovidáva i szrd, odürjavanje, szpáka, i blisnjega nasega kaksté zbantüvanje.

P. Ka sze zapovidáva po pétoj zapovidi?

O. Po pétoj zapovidi sze zapovidáva:

1. Naj vszejmi mir, i z-losnoszt zdrsimo; i z-onimi tüdi, steri szo nász zbantüvali.

2. Naj vszejm dobro példo dámo.

3. Naj blisnjemi z-düsevnim, i telovnim dobrim szlüzsimo.

P. Ka sze prepovidáva po sésztoj zapovidi?

O. Po sésztoj zapovidi sze prepovidávajo vsza hotliva csinejnja, neszrameslivo nasejnje, i necsishta rejcs: vszáksa poleg vole naszládnoszt vu necsishti mislenjaj, vsza nesznájsna poselejnja, i vsze, ka na hotlivoszt more pobüditi.

P. Ka pobüdjava na hotlivoszt?

O. Na hotlivoszt pobüdjava neszrameslivoszt vu gvanti, manjüküvanje, obloszäj-

noszt vu jejsztvini, i pitvini: jáko szlobodno tiváristvo z-drügoga szpola personami; nevarvanje ocsi; i nesznájsni knig stejnje.

P. Ka sze zapovidáva po sésztoj zapovidi?

O. Po sésztoj zapovidi sze zapovidáva, naj sze vu tejli nasem, v-düsi, mislejnji, gövorjenji, i csinejnji csiszto, i szrameslivo drsimo, i ka na necsisztocso pobüdjava, náj bole lagoje prilike naj sze ogiblemo.

P. Ka sze prepovidáva po szedmoj zapovidi?

O. Po szedmoj zapovidi sze prepovidáva tatija: pri meri, i vágaj krivicza; lüczkoga blága, i nájema zadrsávanje; usura, i blisnjega nasega vszáke féle kvár, ali vu blági njegovom, ali v-drügom, stero sze njega po praviczí dosztája.

P. Ka sze zapovidáva po szedmoj zapovidi?

O. Po szedmoj zapovidi sze zapovidáva, naj vszákomi csloveki njegovo nihámo; ka szmo dusni, plácsamo; i na stero szmo zavézani, vcsinimo; naj vzéto blágo nezáj povrnémo, i vcsinjeni kvár na meszto posztávimo.

P. Ka sze prepovidáva po oszmoj zapovidi?

O. Po oszmoj zapovidi sze prepovidáva krivo szvedosztvo, i krivicsna tosba, vszáka

lás vszáko ospotápanje, ogrizávanja, jálna menCSa, szlejpa szodba, i priseptávanje.

P. Ka sze zapovidáva po oszmoy zapovidi?

O. Po oszmoy zapovidi sze zapovidáva pravicza, i zrejloszt vu gucsi, i csinejnji; nasega blisnjega dobroga iména zagovárjanje, ogrizávanja i razlacsánja nazáj potégnenjé.

P. Ka prepovidávata dvej szlejdnji zapovidi?

O. Dvej szlednji zapovidi prepovidávata onih poselejnje, stera szo lüczka.

P. Ka sze zapovidáva po dvej szlejdnji zapovidaj?

O. Po dvej szlejdnji zapovidaj sze zapovidáva szrczá csisztocsa, hüdi náklonoszt márjanje, náj bole da, ka je lüczko, ono ne poselejmo.

P. Zakaj je vrgao Bog nasa mislejnja, i poselejnja pod právdo?

O. Bog je pod právdo vrgao nasa mislejnja i poselejnja, ka bi pokázao:

1. Ka je Goszpod nasi szrcz.

2. Ka pred njim nikaj nega szkritoga, escse niti tiszto, ka vu nasi szrcz szkriveroszt i jeszte.

3. Ka je njegova právda plemenitejsa od vsze cslovece právde, stera szamo vinejsnja

csinejnja, nej pa i notresnje náklonoszti rav-nati more.

4. Ka je greh potrebno, vu zacsétki nje-govom steri je nej drügo, nego hüdo na-digávanje, zadaviti.

P. Ka sze vcsimo z-dveh szlejdnji zapovid?

O. Z-dveh szlejdnji zapovid sze to vcsimo, naj Krsztsánszke nase dusnoszti nej szamo zvénejsnjim tálom dopunimo, nego i zno-trejsnjim tálom, to je: naj mámo volo vsza z-dobroga szrcza ali csiniti ka sze zapovidáva; ali osztaviti, ka sze prepo-vidáva.

P. Ka je obecsao Bog onim, ki nje-gove zapovidi zdrsijo?

O. Bog je onim, ki njegove zapovidi zdrsijo, vekivecsni zsitek, i na etom szvejti rázlocsne dári obecsao.

IV. Rázlocsek.

Od Szvéte Materé Czérkvi zapovid po preik:

P. Jeli szmo dusni Szvéte Materé Czérkvi zapovidi zdrsati?

O. Dusni szmo Szvéte Materé Czérkvi zapovidi zdrsati.

1. Ár strta Bosa zapovid zavezsüje nász na to, naj tak Czérkvenim, kak szveczkim Poglávárom pokorni bomo.

2. Ár Krisztus, nas Bosánszki Právdenik vu Evangeliumi je ocsiveszno zapovedao, naj szvéto Mater Czerkev poszlüsamo.

P. Keliko zapovid má Sz. Mati Czerkev, stere náj bole zdrsati moremo?

O. Pét zapovid má Sz. Mati Czerkev, stere náj bole znati, i zdrsati moremo, nájmre:

I. Od Szvéte Materé Czerkvi nasztávlene, i zapovejdane Szvétke poszvėti.

II. Vszaki Szvétek Sz. Meso pobosno poszlüsaj

III. Zapovejdane posztne dnéve obdrsávaj, ino sze od nike jejsztvine zdrsavaj.

IV. Grejhe tvoje vszako leto poleh Szvéte Materé Czerkvi právde tvojemi lasztivnoma szpovedniki vadlűj, i náj menje ednok okoli vűzma Oltárszki Szvesztvo k tebi primi.

V. Prepavejdane dni gosztűvanja ne szlűsi.

V. Rázlocsek.

Od Sz. Materé Czerkvi zapovid poszebi.

§ 1. Od Szvéte Materé Czerkvi dveh prvi zapovid.

A. Szvéte Materé Czerkvi prva zapovid:

Od Szvéte Materé Czerkvi nasztávlene, i zapovejdane szvétke poszvėti.

P. Ka zapovidáva Szvéta Mati Czerkev po prvoj zapovidi?

O. Po prvoj zapovidi zapovidáva Szvéta Mati Czerkev, naj nej szamo Nedelne, nego

i drüge nasztávlene Szvétesnje Dnéve zdr-
simo, i poszvetimo; naszledüvájocsim tá-
lomi po szvétkaj delo nihámo, ne delamo;
nego sze vu pobosni delaj trdimo.

**P. Ka prepovidáva Szvéta Mati Czér-
kev po prvoj zapovidi?**

O. Szvéta Mati Czérkev po prvoj zapo-
vidi prepovidáva po Szvétkaj vsze ono, ka
je po Nedelaj prepovejdano, nájmre:

1. Szlüsecsko nepotrejbno, i brezi práv-
denoga dopüscsenjá delo: stero delo kak
po Nedelaj, tak i po szvétkaj ne czejli dén
je prepovejdano.

2. Tákse opravicze, ali pomüdejnja stera
szo proti szvesztvi etoga dnéva, ali toga
poszvecsenje gátijo.

**B. Szvéte Materè Czérkvi drüga
zapovid:**

**Vszaki Szvétek Szvéto Meso pobosno
poszlüsaj.**

**P. Ka sze zapovidáva vu drügoj za-
povidi szvéte Materé Czérkvi?**

O. Vu szvéte Materé Czérkvi drügoj za-
povidi sze zapovidáva, naj po Nedelaj, i
Szvétkaj szvéto Meso z-czejla, i pobosno
poszlüsamo.

**P. Ka moremo escse csiniti, naj Ne-
dele, i Szvétké poleh nakánenja szvéte
Materé Czérkvi szvéto zdrsimo?**

O. Naj Nedele, i Szvétke poleg naká-
nenja Szvéte Materé Czérkvi szvéto zdrsimó,
zviün Szvéte Mese i Predgo z-merkanjem
moremo poszlüsati; vcsászi szpovedati sze,
i precsisztiti. Pobosne knige steti, k-vecse,
rásnjoj Bosoj szlüsbi pridti, i v-drügi dobri
delaj on dén szprevájati.

**P. Ka sze prepovidáva vu drügoj za-
povidi Szvéte Materé Czérkvi?**

O. Vu drügoj zapovidi Szvéte Materé
Czérkvi sze prepovidáva náj bole vu Nedel-
noj, i Szvétesnjoj Bosoj szlüsbi vtráglivoszt,
kakti:

1. Csi Mese z-czela, ali pobosno ne posz-
lüsamo, ali csi k-Predgi rejtko pridemo.

2. Csi na Boso szlüsbo zapovedano vrej-
men szpreválamo z-jejsztvinov, pitvinov,
zmejnov, z-drüгим pomüdenjem, stera szpo-
trejbnim tálom od Bose szlüsbe csloveka
zadrsávajo.

I. Od Szvéte Mese.

a) Ka je Szvéta Mesa, i od onoga,
ka sze v-njej szkoncsáva.

P. Ka je Szvéta Mesa?

O. Szvéta Mesa je Novoga Testamentoma
brezi krvnoga preléjánja Áldov, nepresztáno
szpominanja znaménje onoga krvnoga Ál-

dova, steroga je Krisztus Jezus na krisnom drevji zvrso.

P. Sto je nasztavo Szvéte Mese Áldov?

O. Szvéte Mese Áldov je nasztavo Krisztus Jezus na szkrádnjoj Vecsérji.

P. Kakda je nasztávo Krisztus Jezus Szvéte Mese Áldov?

O. 1. Krisztus Jezus je vzéo Krüh, i Pehár z-Vinom.

2. Blagoszlove je oboje; i ober Krüha je pravo: Eto je moje Tejlo; ober Pehára pa: Ete Pehár je Novi Testamentom vu mojoj Krvi.

3. Dáo je oboje nazocsi bodocsim Apostolom, naj vzemejo

4. I zapovedao je: Ete csinte na moje szpominánje.

P. Sto szkásüje notri vu Katolicsánszkoj Materi Czérkvi Szvéte Mese Áldov?

O. Vu Szvétoj Mesi znevidocsim tálom notri szkásüje szamoga szebé Krisztus Jezus za nász szvojemi Nebészkomi Ocsi; zvidocsim tálom pa ete Áldov áldüje mesnik.

P. Zakaj áldüje mesnik szvéte Mese Áldov?

O. Szvéte Mese Áldov áldüje mesnik:

1. Naj sze po njem Bose ober vszej vi-sesnje Goszposztvo, ino zmosnoszt vö szkáse.

2. Naj sze Bogi za vsze dobra csinejnja hvála dáje.

3. Naj sze zgrejhi zbantüvani Bog vtisa.

4. Naj sze od Bogá vsze one miloscse, stere szo nám potrejbne, zadobijo.

P. Komi sze notri szkasüje Szvéte Mese Áldov?

O. Szvéte Mese Áldov sze notri szkasüje Bogi, i szamo li njemi sze more prikázati.

P. Za koga sze notri szkasüje Szvéte Mese Áldov?

O. Szvéte Mese Áldov sze notri szkasüje za zsive, i za mrtve.

b) **Kak sze more Szvéta Mese poszlüsati?**

P. Kakda more Szvéto Mese poszlüsati cszlovik?

O. Szvéto Meso czejlo more cslovik poszlüsati, nje niksega glávnoga tála szam hotécs ne zamüditi; ne je zadozsza li nazocsi biti, gda sze szlusi nego:

1. Z-merkanjem. 2. Posteno ino 3. pobosno more njo poszlüsati.

P. Steri szo Szvéte Mese Glávni Tali?

O. Szvéte Mese Glávni Táli szo: Evangeliom. Áldüvanje, Podigávanje Goszpodna, i Precsiscsávanje.

P. Ka moremo csiniti pod Evangeliuma stejnjom?

O. Pod stejnjom Evangelijom moremo sze szpomenoti, ka je nasa dusnoszt Evangelijomszko praviczó, i Navuk szpoznati, i znati; pred vszejm szvetom vadlúvati, njé brániti, i poleg njih sivetí.

P. Ka moremo pod Áldüvanjom csiniti?

O. Pod Áldüvanjom vküp moremo prikapsiti nase nakánjenje z, mesnika namenávanjom, nász Bogi gori áldüvati.

P. Ka moremo pod Goszpodna podigávanjom csiniti?

O. Pod podigávanjom Goszpodna Krisztusa Jezusa, pod Krüsnim, i Vinszkim kejpov moremo moliti, gda sze vprszí bijemo, moremo vadlúvati, ka szo nasi grejhi zrok Krisztusove szmrti, moremo grejhe nase posalúvati, na Vero, Vüpanje, i Lübéznoszt sze pobüditi

P. Ka moremo pod Precsiscsávanjom csiniti?

O. Pod Precsiscsávanjam, csi sze zaisztino ne precsiscsávamo, ono z-dühovnim tálom moremo csiniti, to je: na gorécse zselejnje moremo sze pobüditi, da bi mogli vu etom Oltárszkom Szvesztvi tálniczke biti.

II. Od Prejdg.

P. Ka szlisi escse k-Bosoj szlüsbi?

O. Predga, i Rejcsi Bose poszlüsanje tüdi szlisi k-Bosoj szlüsbi.

P. Zakaj je potrebno poslušati predge?

O. Predge je poslušati potrebno:

1. Ár vu predgaj Bosa Rejcs sze pred nász dáva, i tolmacsi.

2. Ár kroto malo lüdi Vere Návuke dobro, i popolnoma zná; ár vnogi vu mladoszti, niti jáko dugo, niti sz-potrebniim merkanjem ne poszlüsajo Návuka, v-sterom Vere, i Jakoszt Vcsenjá obilnej sze pred nász dávajo.

P. Ka more on csiniti, ki z-Prejdg haszek scsé vzéti?

O. Ki z-Prejdg haszek scsé vzéti:

1. Brezi szmotsenjá pémeti, i z-merkanjem naj poszlüsa.

2. Ono, ka sze právi, naj na szé vzeme i na drüge naj ne obrácsa.

3. Naszlejdnje zmocsnov volov, i name-njávanjom naj bode, ka de Predgara Návuk naszledüvao.

§ 2. Od Szvéte Materé Czérkvi trej szlejdnji zapovid.

C) Szvéte Materé Czérkvi trétja zapovid:

Zapovejdane posztne Dnéve obdrsvaj, ino sze od nike jejsztvine zadršávaj.

P. Kazapovidáva Szvéte Materé Czérkvi trétja zapovid?

O. Szvéte Materé Czérkvi trétja zapovid zapovidáva, naj sze od meszá jejsztvine v-

Petek, i drüga nasztávlene posztne dnéve zadrsávamo.

P. Jeli sze czilo szpuni Sz. Materé Czérkvi trétja zapovid, csi li szamo od te prepovejdane jejsztvine sze zadrsávamo?

O. Naj czilo szpunimo Sz. Materé Czérkvi trétjo zapovid, zepovedane posztne dni i od drügoga sze moremo zadrsávati, nájmre drügoga da szitoszti jela.

D) Szvéte Materé Czérkvi strta zapovid:

Grehe tvoje vszako leto pleg szvéte Materé Czérkvi právde tvojemi lasztivnomi szpovednike vadlűj, i náj menje ednok okoli Vűzma Oltársko Szvesztvo k-tebi primi.

P. Ka zapovidáva Sz. Meteré Czérkvi strta zapovid?

O. Szvéte Materé Czérkvi strta zapovid zapovidáva, naj vszako leto náj menje ednok z-grejhov nasi sze szpovejmo, i okoli Vűzma Oltárszko Szvesztvo k-nám primemo.

E) Szvéte Materé Czérkvi pèta zapovid:

Prepovejdane dni gosztűvanja ne szlűsi.

P. Ka sze prepovidáva vu Szvéte Materé Czérkvi pètoj zapovidi?

O. Vu Sz. Materé Czérkvi pètoj zapovidi sze prepovidáva gosztűvanje od Ádvenszke

prve Nedele do Tréj Králov, i od Pepeonicze do prve Nedele po Vüzmi.

IV. Glavni Táó.

Od Szvéti Szakramentomov, to je Szvesztv.

I. Rázlocsek.

Od Szvesztv po prejk.

P. Ka je Szvesztvo ?

O. Szvesztvo je vidocse známenje nevidocse miloscse, stero je od Goszpodna Krisztusa na nase pozvecsenjé nasztávleno.

P. Kakda sze poszvetimo po Szvesztváj?

O. Po Szvesztváj sze poszvetimo, gda nika med njim po prejk nám pripravijo poszvecsenjá miloscso, i szpravicsanje; drüga pa eto miloscso vu nami ponávlajo.

P. Po steri Szvesztváj vmememo po prejk pozvecsenjá miloscso, i szpravicsanje?

O. Pozvecsenjá miloscso, i szpravicsanje vmememo po prejk po Sz. Krszti, i Pokori.

P. Od koga szo vzelá Szvesztvá szvojega csüdnoga dela mocs?

O. Szvesztva svojega csüdnoga dela mocs szo vzelá od Krisztusa Jezusa szvojega Nasztavitela.

P. Keliko je szvesztv, i kak sze ime-nüjejo?

O. Szvesztv je szedem, i etak sze imenüjejo:

I. Krszt. II. Potrdjenjé. III. Oltárszko Szvesztvo. IV. Pokora. V. Szlednje Má-zanje. VI. Czérkveni Réd. VII. Hisni zakon.

II. Rázlocsek.

Od Szvesztv poszebi.

§ 1. Od Krszta.

P. Ka je Krszt?

O. Krszt je prvo, i náj potrejbnejse Szvesztvo, vu sterom sze cslovik po vodi, i Bosoj Rejcsi od poprijétjá grejha, i od drügi djánjá grejhov, csi je v-nike pred Krsztom szpadno, zcsishti, i vu Krisztusi, kakti edno novo sztvorjenje sze na sitek vekivecsni znovics porodi, ino sze poszveti.

P. Zakaj sze zové Krszt prvo Szvesztvo?

O. Krszt sze zové prvo Szvesztvo; ár sze je prvle potrejbno nám okrsztiti, liki drügo Szvesztvo gori moremo vzéti.

P. Zakaj sze zové Krszt náj potrejbnejse Szvesztvo?

O. Krszt sze náj potrejbnejse szvesztvo zové; ár sze brezi Krszta niscse nemre zvelicsati, escse niti mála decza.

P. Kákso mocs mà Krszt?

O. Krszt eto mocs má:

1. Ka poprijétnoga grejha, j vszejh drü-
gih pred Krsztom vcsinjenih grejhov, i vszejh
vremenitnih, i vekivecsnih kastig odpüscse-
njé priprávi.

2. Ka sze düsa nasa vu Krszti z-poszve-
csenjá miloscsov napuni, po steroy sze szpra-
vicsamo, za Bose szini sze, i za örocsnike
vekivecsnoga zsitka posztávimo.

3. Ka oni, ki sze okrsztijo, notri sztopijo
vu szvéto Mater Czerkev, njé kotrige posz-
tánejo.

4. Ka doli nezbriszano znaménje vu okr-
sztsenoga düso pritiszne, za volo steroga
niscse nemre vecskrát od ednok zaisztino,
i brezi szrmtnoga grejha krszta gori vzéti.

P. Sto szlobodno krsztsáva?

O. Vu potrejbcsini vszáki cslovik szlo-
bodno krsztsáva; zvün té pa szamo Püspe-
czke, i Dühovni Pasztérje morejo krsztsávati,
z-sterih dopüscsenjom, i drügi poszvecseni
Popevje, ali i Diakonuske lejhko krsztsávajo.

P. Ka more on csiniti, ki krszti?

O. Ki krszti:

1. Naj má nakánenje, ka poleg nasztá-
vlenjá Krisztusa Jezusa scse krsztiti.

2. Toga krszti prinesenoga naj polijé z-
naturálszkov vodov.

3. Vu lejvanji navküpe naj právi: Jasz te Krsztim' vu Iméni Ocsé, i Sziná i Szvétoga Düha. Amen.

P. Kákxa dusnoszt je krsztnoga Ocsé i Materé?

O. Krsztnoga Ocsé, i Materé dusnoszt je one, stere szo na krszti drsali, csi roditelje ali merjéjo, ali szo manji, na Krsztsánszko Vero vcsiti; z-drüge sztráni sze pa prepovidáva krsztnomi Ocsi, i Materi, z-tisztimi, stere szo na Krszti drsali, ali zsnjihovimi roditelmi vu hisni zákon sztopiti; ár za volo dühovnoga priátelsztva poleg nasztávlénjá Szvéte Materé Czerkvi med povejdanimi perszonami hisni zákon nemre sztáti.

§ 2. Od Potrdjenja.

P. Ka je potrdjenjé.

O. Potrdjenjé je Szvesztvo, vu sterom okrsztseni cslovik po poszvecsenom Olii, i Bosoj rejcsi od Sz. Dühá vu szvéti miloscšaj sze potrdi, naj Vero sztálno vadlüje, i poleg njé zšivé.

P. Kákso mocs má Potrdjenjé?

O. Potrdjenjé nám szpravi poszvecsenjá miloscse ponávlanje, i navküpe szvojo lasztivno miloscšo, náj okrsztseni cslovik sztálno szvojo Vero vadlüje, i poleg njé zšivé: i doli nezbrizšamo znaménje tüdi pritiszne v-cslo-

veka düso, za volo steroga od ednok vecskrát niscse nemore sze potrditi.

P. Kakda sze more on pripraviti, ki potrdjenjé zvrejdnim tálom scsé gori prijéti?

O. Ki Potrdjenjé scsé z-vrejdnim tálom gori prijéti, naj bole ti odrascseni, vu Veri, i vu onom, ka k-tomi szvesztvi szlisi, dobro zevcseni, i vu Bosoj miloscsi naj bodo; navküpe i po molitvaj, i dobri dejl ponávlanji naj sze k-njemi pripravlajo.

P. Jeli szé odebérajó tüdi k-Potrdjávánji Botri, i Botre?

O. K-Potrdjávánji sze tüdi odebérajó Botri, i Botre. Med etimi, i med tim potrdjenim; kakti i med toga roditelmi, za volo dühovnoga priátelsztva niksi hisni zákon nemre sztáti.

§ 8. Od Oltárszkoga Szvesztva.

P. Ka je Oltárszko Szvesztvo?

O. Oltárszko Szvesztvo je náj plemenitejse Szvesztvo, Krisztusa Jezusa, nasega Goszpodna isztinszko Tejlo, i Krv, pod Krüsnim, i Vinszkim kejpom.

P. Kakda je nazocsi Krisztusa Jezusa Tejlo i Krv vn Oltárszkom szvesztvi?

O. 1. Pod Krüsnim kejpom Krisztusa Jezusa sivo Tejlo, naszledüvajocsim tálom Krv njegova, i Düsa je tüdi nazocsi.

2 Pod Vinszkim kejpom je nej szamo Krisztusa Jezusa Krv, nego i Teljo nazocsi; pod obojim Kejpom, i pod náj mensim tá-lom obojega kejpa je takáj kak Bog, i Cslo-vik z-czejla nazocsi.

P. Ka sz-toga szhája?

O. 1. Ka Krisztusa Jezusa zu Oltárszkom Szvesztvi moremo moliti.

2. Ka ón, ki Oltárszko Szvesztvo szamo pod ednim kejpom, ali szamo vu dnom táli Ostije k-szebi vzeme, Krisztusa Jezusa czejloga, to je: Tejlo, i Krv njegovo k-szebi prime.

O. Ka Krisztus Jezus pod obojim kejpom tecsász osztáne nazocsi, dokecs tejva ne minéta.

P. Gda, ali zakaj je nasztavo Krisztus Jezus Oltárszko Szvesztvo?

O. Krisztus Jezus je Oltarszko Szvesztvo nasztavo na szkradnjoj vecsérji, gda je szvojimi Vucsenikmi Vüzemszkoga Agnjecza jo.

1. Na szvojega trplenja; i szmrtni szpominanje.

2. Naj tih vernih njih Düse na sitek veki-vecsni hráni.

P. Jeli szmo duzsni Oltárszko Szvesztvo k-nám vzéti?

O. Duzsni szmo Oltárszko Szvesztvo k-nám vzéti; ár je to Krisztus Jezus ocsiveszno za-

povedao, i zató nasztavo, ka bi nász na sítek vekivecsni hráno.

P. Gda szmo dusni Oltárszko Szvesztvo k-nám vzéti?

O. Poleg Szvéte Materé Czerkvi nasztavlenjá duzsni szmo pod szmrtnim grejhom vszako leto edenkrát, i to okoli Vüzma Oltárszko Szvetszvo k-nám vzéti.

P. Jeli szmo dusni i drügocs vu etom Szvesztvi táo meti?

O. Duzsni szmo vu etom Szvesztvi táo meti i vu szmrtnoj pogibelnosztí; ár je potní sztrosek na vekivecsno zvelicsanje, Szvéta Materi Czerkev pa jáko selej, naj verni cseszto cseresz leta k-etomí Szvesztvi prihájajo; ár je dühovna jejsztvina, i düse hrána.

Od Priprávlanja pred Precsiscsávanjom.

P. Ka moremo csiniti, csi vu Oltárszkom Szvesztvi vrejdno scsémo táo meti?

O. Csi vu Oltárszkom Szvesztvi scsémo vrejdno táo meti, potrejbno je, naj sze knjemi dobro, i dosztójno priprávimo.

P. Keliko féle priprávlanje je potrejbno, náj vu Oltárszkom Szvesztvi vrejdno táo primemo?

O. Potrejbno priprávlanje náj vu Oltárszkom Szvésztvi vrejdno táo primemo, je dvoje féle prvo sze dosztája düse, to drügo tejla.

P. Vukom sztoji ono pripravlanje, stero sze düse dosztája?

O. Pripravlanje, stero sze düse dosztája, vu csisztocsi düsne vejszti, i vu pobosnoszti szrczá sztoji.

P. Ka vcsini csiszto düsno vejszt meti?

O. Csiszto düsno vejszt meti teliko vcsini, kak k-náj ménsemi brezi vszega szmrtnoga grejha, to je: vu Bosoj miloscsi biti.

P. Vu kom sztoji pobosnoszt szrczá?

O. Szrczá pobosnoszt sztoji:

1. Vu Veri, Vüpanji, i Lübéznoszti.
2. Vu molbi Oltárszkoga Szvesztva.
3. Vu hválo-dávanom szpominanji od Krisztusa Jezusa szmrti.

4. Vu Poniznoszti, i vu drügih dobrih dejl ponávlanji; náj bole pa vu lübéznoszti blisnjega sztoji.

P. Szkáksov pripravov moremo biti na tejlo nase gladocs, naj vrejdno k-Oltárszkomi Szvesztvi prisztopimo?

O. Náj vrejdno k-Oltárszkomi Szvesztvi prisztopimo, zvün pogibelni betegov potrejbno je:

1. Náj naprej one nocse od dvanájszete vüre na tescse bodemo.

2. Náj vu sznájsnom gvanti, i vu dosztojnoj opravi prisztopimo k-Goszpodna sztoli.

b) Od Zadršávanja pod Precsiscsávanjom.

P. Ka moremo csiniti, gda sze pred Precsiscsávanjom Obcsinszka Szpovid právi?

O. Gda sze pred Precsiscsávanjom Obcsinszka Szpovid právi, znovics moremo od nasi grejhov posalüvanje vu nami pobüditi.

P. Kakda sze moremo teda drsati, gda Mésnik Szvéto Ostijo lüsztví kázse?

O. Gda Mésnik Szvéto Ostijo lüsztví kázse ono ponizno moremo moliti, vprszí sze biti, i praviti: Goszpodne, nej szem vrejden, ka bi pod streho mojo sztopo: nego szamo edno recs povej, i zvrácsi sze düsa moja.

P. Kakda sze moremo drsati pod jemánjom Szvéte Ostije?

O. Pod jemánjom Szvéte Ostije odprémo vüszta, jezik edno malo vö vtégnemo, na szpodnjo lampo ga posztávivsi; primeno bejlo brszacso, csi jeszte, ono k-prszam drsimo; i vmememo Szvéto Ostijo, stere ne grizémo, niti dugo vu vüsztáj ne drsimo, nego taki pozsrémo.

c) Od zdrsávanja po Precsiscsávanji?

P. Ka moremo csiniti po Precsiscsávanji?

O. Po Precsiscsávanji:

1. Hválo moremo dati Krisztusi Jezusi za neszkoncsano miloscso, ka sze je k-nám pridti dosztojo.

2. Njega z-poniznosztjom moliti.

3. Nász njemi gori aldüvati.

4. Njega prosziti, naj szvojov Szvetov miloscsov sztálno pri nász osztáne.

5. Na Vero, Vüpanje, Lübesznoszt sze moremo nadignoti, i vsze vcsinjene dobre oblübe ponoviti.

6. Vsze telovne, i düsevne potrejbcsine, i nevole nase pred njega polozsiti.

§ 4. Od Pokore.

Od Onoga, ka naprej od toga Szvesztva moremo znati.

P. Ka je Pokora?

O. Pokora je Szvesztvo, v-sterom poleg Szvéte Materé Czérkvi právde Czérkveni cslovik meszto Bogá grejsnika od grejhov, stere je po krszti vcsino, odvése, csi szpotrtrim szrczom, i czilo njé vsze vadrüje; i csi mocsno oblübo má, ka sze pobogsa, i právo pokoro bode csinio.

P. Jeli je potrejbno vszákomi csloveki Pokoro Szvesztvo?

O. Pokore Szvesztvo je vszákomi csloveki potrejbno, ki je po Krszti vu szmrtni grejh szpadno.

P. Ka dobimo po Pokoro Szvesztvi?

O. Po Pokore Szvetsztvi dobimo:

1. Grejhov odpüscsanje.
2. Vekivecsni kastig engedüvanje.
3. Boso miloscso.
4. Düsne veszti pokoj.

P. Ka vcsini právo Pokoro drsati?

O. Právo Pokoro drsati vcsini, k-Bogi sze povrnoti, od koga szmo sze po grejhi vkraj oberholi: szvoje grejhe odüriti, pravicsno pozsalüvati, njé vadlüvati, i za njé za doszta vcsiniti.

P. Keliko Tálov má Pokore Szvesztvo?

O. Pokore Szvesztvo pét Tálov má:

1. Düsne Vejszti zgrüntávanje.
2. Pozsalüvanje.
3. Mocsna oblüba.
4. Szpovid.
5. Zadoszta csinejnje.

a) Od zgrüntávánja Düsne Vejszti?

P. Ka vcsini Düsno vejszt zgrüntavati?

O. Düsno vejszt vgrüntavati vcsini: premislávati szí, ka je pregrejso od szledne szpovidi; ali od onoga vrejmena máo, vsterom je grejh zácsao szpoznati cslovik.

P. Ka moremo csiniti vu zgrüntavánji Düsne vejszti?

O. Vu zgrüntavánji Düsne vejszti pred vszejm Sz. Dühá moremo na pomocs zvati, naj nász preszvejti, i szpoznati dopüsztí, ka,

i v-kom szmo pregrejsili: potom moremo szipremiszliti po prejk: Jeli szmo pregrejsili z-mislejnjem, pozselejnjem, govorjejnjem, ali i z-csinejnjem: poleg toga moremo zgrüntati, i racsun velikih grejhov; kakti i grejh okoli sztojécse tále, po steri sze grejh premini, ali povéksa znamenitnim tálom? Po iméni:

1. Jeli szmo pregrejsili proti Deszetim Bosim, ali Petim Szvéte Matere Czerkvi zapovidam?

2. Jeli szmo ednoga, ali vecs grejhov vcsinili: jeli szmo bili tálniczke vu lüczki grejhi, ali nej;

3. Jeli szmo pregrejsili proti lübéznosztiblisnjega, zamüdivsi stero telovno, ali düsevno milosztivnoszt, ali kaj drügo dobro z-blisnjim nasim vcsiniti, stero szmo dusni bili?

4. Jeli szmo zadoszta vcsinili poleg csészti nasoj dusnoszti, ali nej?

P. Na kaj moremo paziti vu zgrüntávanji hüdi mislejnj, i poselejnj?

O. Vu zgrüntávanji hüdi mislejnj moremo paziti, jeli szmo sze dobrovolno vnjih veszelili; i vu zgrüntávanji poselejnj, jeli szmo njim meszto dáli, csi gli szmo z-csinejnjem nej doprneszli.

P. Kakda sze moremo szpametüvati vu zgrüntávanji düsne vejszti z-racsuna szmrtnih nasih grejhov?

O. Vu dūsne vejszti zgrüntávanji sze mo-remo szpametüvati z-racsúna nasih szmrtnih grejhov, csi szí premiszlimo, jeli sze je pri peto grejh vszaki dén, vszaki tjeden, vszak-mejszecz; i kelikokrát v-dnévi, v tjédni, v-mejszeczzi?

b) Od Posalüvanja.

P. Ka je Posalüvanje?

O. Posalüvanje je odürjávanje grejhov ober vsze drüge hüdobe, i nad zbantüvanjem Bogá szrcsno salüvanje z-mocsnov ob-lübov, Bogá vecskrat nej zbantüvati.

P. Kákse more biti posalüvanje?

O. Posalüvanje more biti:

1. Notrejsnje. 2. Ober nature. 4. Ober vszega, i 4. Obcsinszko.

P. Kakda je notrejsnje posalüvanje?

O. Posalüvanje je notrejsnje, csi je nej szamo vu vüsztaj nasi, nego i vu szrczi, to je; csi grejsnik nej szamo zrecsjov právi, ka grejhe szvoje salüje: nego i z-notrejsnjim tálom vu szrczi posalüje.

P. Kakda je ober natúre posalüvanje?

O. Ober natúre posalüvanje je, csi sze grejsnik po miloscsi Dühá Szvétoga, i z-na-digávajocsi ober natúre zrokov na posalüvanje pobüdi.

P. Gda je li szamo poleg natúre posalüvanje?

O. Posalüvanje li szamo poleg natúre je, gda grejsnik li szamo za volo podigávajocsega poleg natúre zroka odürjáva, i salüje szvoje grejhe? za volo példa; ka ga je neszreca szveczka doszégnoła; ka sze njemi je kvár ali spot pripeto.

P. Jeli je zadoszta pred Bogom li szmo naturálszko posalüvanje na zadoblenjé grejhov odpüscsanje?

O. Nej je zadoszta pred Bogom li szmo naturálszko posalüvanje na zadoblenjé gréj-hov odpüscsanja.

P. Gda je ober szega posalüvanje?

O. Posalüvanje je ober szega, gda grejsnik bole salüje, ka je Bogá zbantüvao, nego da bi vsza szvoja na etom szvejti zgübo.

P. Kakda je obcsinszko posalüvanje?

O. Obcsinszko posalüvanje je, csi je od vszej grejhov, ni ednoga nej vö vzévsi.

P. Keliko féle je ober natúre posalüvanje?

O. Ober natúre posalüvanje je dvoje féle; popolno, stero sze trtjé szrczá zové; i nej popolno.

P. Ka je popolno posalüvanje, ali trtjé szrczá?

O. Popolno posalüvanje, ali trtjé szrczá je ober natúre szrcna bolezen, i grejha odür-

jávanje, ka szmo Bogá, náj Visesnjo dobroto, stero ober vszega lübito, zbantüvali, zmocsnov oblübov, ka Bogá vecskrát ne zbantüjemo.

P. Kakda moremo pobüdti vu nami popolno posalüvanje?

O. Popolno posalüvanje etak moremo vu nami pobüdti: Bog moj! za vsze moje vcsinjene grejhe iz szrczá mojega sao mi je, ka szem tebé vsze lübéznosztü vrejdnoaga, náj visesnjava, i neszkoncsane dobrote Bogá, koga z-czejloga szrczá mojega ober vszega lübitü, zs-njimi zbantüvao. Mocšno oblübitü, ka sztvojov miloscsöv pobogsam sitek moj; gotov szem vsza trpeti, i ráj scsém mrejtü, nego tebé, náj visesnje dobrote Bogá mojega zkáksim grejhom vecskrát zbantüvati; proszim te Goszpodne po tvojava Szvétoaga Sziná, nasega Goszpodne Jezusa Krisztusa neszkoncsanoj vrejdnosztü, dáj mi tvojo miloscsö, náj oblübo mojo morem szpuniti.

P. Ka nám je csiniti, naj popolno posalüvanje pobüdimö vu nami?

O. Naj popolno posalüvanje pobüdimö vu nami:

1. Moremo Bogá prosziti, naj nám k-onomi potrejbno szvéto miloscsö dá.

2. Moremo szü premiszliti, sto je on, koga szmo zbantüvali.

3. Gosztokrát na popolno posalüvanje moremo pobüdti nase szrczé.

P. Gda je duzszen cslovik popolno posalüvanje vu szebi pobüditi?

O. Duzsen je cslovik popolno posalüvanje vu szebi pobüditi:

1. Gda stero Szvesztvo je potrebno njemi prijéti, szebé pa vu szmrtnom grejhi szpoznáva biti, i nikse prilike nema na szpovid.

2. Kelikokrát sze vu szmrtnoj pogibelno-szti vrti

P. Jeli moremo i v-drügom vrejmeni popolno posalüvanje pobüditi?

O. Kroto je hasznovito popolno posalüvanje pobüditi vszaki dén, náj bole vecsér pred doli leganjem.

P. Kákso mocs má popolno posalüvanje?

O. Popolno posalüvanje to mocs má, ka vszejh szvojih grejhov odpüscsenjé po njem zadobi cslovik, steri prilike toti nema ali právo volo má, da kak náj prvle de mogocse, szvoji grejhov sze szpovej.

P. Ka je nepopolno posalüvanje?

O. To ne popolno salüvanje je ober náture bolezen, i odürjavanje grejha, ali záto, ka je grejh vu szebi odüren, ali ka ga zgüblenje Nebeszkoga Králesztva, i Peklénszka vekivecsna kastiga naszledüje, poleg toga i mocsno oblübo more meti, ka Bogá vecskrát cslovik ne zbantüje.

P. Ka more nadale csiniti gresnik, steri nema toga popolnoga posalüvanja?

O. Grejsnik, steri nema toga popolnoga posalüvanja, to more csiniti, naj sze szvojih grehov odpüscsenjë po vrejdnoszti Krisztusa Jezusa trosta, i Bogá kakti szpravitela vsze pravicze, i szvojega szpravicsanja lübiti zacsne.

P. Kakda more cslovik pobüditi vu szebi nepopolno posalüvanje?

O. Nepopolno posalüvanje cslovik more vu szebi etak pobüditi: Bog, moj! z-czejloga szrczá mojega zsao mi je, ka szem tebé zbantüvao. Odürjávam za isztino, i szrczá odürjávam vsze moje grehe; ár szo odürni, ár po njih sham Nebeszko Králesztvo zgübo, pekeo sham pa zaszluso; i kak jáko odürjávam greh, tak rávno jáko od eti máo lü bim praviczó, i tebé moj Bog! Ki szí vsze pravicze vretina, i szpravíteo, Vü pam sze od tvoje neszkoncsane szmilenoszti po Krisztusa Jezusa, mojega zvelicsitela vrejdnoszti odpüscsenjë vszejh mojich grehov, i sz-tvojev miloscsov obeksam mocsno, ka tebé nigdár vecs ne zbantüjem,

c) **Od mocsne Oblübe.**

P. Ka je mocsna Oblüba?

O. Mocsna Oblüba je napnjenja právavola csloveka, ka zsitek pobogsa, i vecskrátne pregresi.

P. Na kaj more gotov biti, ki právo volo má, ka sze pobogsa?

O. On, ki právo volo má, ka sze pobogsa, more gotov biti:

1. Ka sze vszáksega greha, ná greh napelávajocse prilike, i pogibelnosztí bode ogibao.

2. Ka vszemi pobüdjávanji, stera na greh nagibleo, proti sztáne, i k-száksoj skeri szégne, stera je na Bose szvete miloscse zdrsánje potrejbna.

3. Ka lüczko blágo nazàj povrné: ka szpáko, stero je po grehi dao, i kvár, steroga je vu blisnjega postenjej; pojstvi, ali v-kom drügom vcsino, na meszto posztávi.

4. Ka protivnikom z-szrczá odpüsztí.

5. Ka szvoje csészti dusnosztí doprneszé.

d) Od Szpovidi.

P. Ka je Szpovid?

O. Szpovid je salosztno vadlüvanje, po sterom grejsnik pred odlocsenim poleg právde na szpovidávanje Czérkvenim Cslovekom od vszejh grehov sze tozsi, naj sze od njih odvézse.

P. Kákxa more biti szpovid?

O. Szpovid more biti czela.

P. Kakda je czela szpovid?

O. Szpovid je czela, csi sze grejsnik od vszeh szvoji grehov, steri je escse ne vad-

lúvao pred Redovnikom, popunoma, pravicsno, i brezi skazslivoszti tozsi, tak rávno, kak sze po szkrblivom düsne vejszti zgrüntávanji za grejsnika nájde.

P. Jeli je dobra szpovid, csi gresnik ali z-bojaznoszti, ali szrameslivoszti stéri szmrtni greh v-njeh zakrije?

O. Csi grejsnik stéri szmrtni greh ali z-bojaznoszti, ali szrameslivoszti zakrije vu szpovidi, nej szamo je nej dobra njegova szpovid; nego znovics veliki szmrtni greh vcsini, po sterom oszkruni Pokore Szvestvo.

P. Ka more gresnik csiniti, steri je vu szpovidi stéri szmrtni greh, szám hotécs, ali z grejsne, vtrágloszti zamúcsao?

O. Grejsnik, steri je vu szpovidi stéri greh szmrtni szám hotécs, ali z-grejsne vtrágloszti zamucsao, nej szamo sze sz-toga zamucsanoga greha more szpovedati; nego i od toga sze tozsiti:

1. Vu keliko szpovidaj je on ete szvoj greh zamucsao.

2. Nej szamo vsze szvoje szpovidi, stere je vcsino po tom zamucsanom grehi, i vu steri sze je od szmrtni grehov tozso; nego i ono szvojo szpovid, vu steroj je szvoj greh zamucsao, more ponoviti, csi je

nàjmre vu etoj i drüge szmrtne grehe meo.

3. More sze szpovedati, csi je vu tom sztálsi tálnik bio Oltárszkoga Szvesztva, kelikrokát? jeli je okoli Vüzma vu tom sztálsi prisztopo k-Oltárszkomi Szvesztvi, ali v-drügom vrejmeni.

4. More povedati, jeli je v-tom sztálsi prijó i drüga szvesztva, ali nej?

P. Jeli sze mámo zrok szrameslüvati, ali bojati vu szpovidi?

O. Vu szpovidi sze niksega zroka ne mamó szrameslüvati, ali bojati:

1. Ár szmo sze nej szramesüvali gresiti pred Bogom, ki vsza vidi; i nej szmo sze bojali, ka bi nász nigda na veke szkváro.

2. Ár je bole grehe szvoje szkrivomá Szpovedniki vadlüvati, nego vu njih nemi-rovno zsiveti, neszrecsno mrejtí; i za volo oni na pitanom dnévi pred czelim szvejtóm sze szramotiti.

3. Ár Szpovednik zrok má milüvati grej-snika, dobro znajocsi szvoji szlabosztí.

4. Ár Szpovednik pod szmrtním grehom i kak pod szveczkimi, tak i vekivecsnimi kastigami dusen je mucsati.

P. Kakda more grejsnik szvoje grehe vadlüvati vu szpovidi?

O. Gresnik:

1. Vu szpovidi vszigdár ocsiveszno, i na

keliko je mogocse sznajsimi recsmi naj ve-
dlüje szvoje grehe.

2. Naj tak gucsi, ka szamo Szpovednik, ne
pa tüdi drügi okoli sztojecsi morejo csüti.

**P. Jeli szmo düsni vadlүvati, i mense
grehe vu szpovidi?**

O. Nej szmo dusni vadlүvati ménsi gre-
hov vu szpovidi, ali je dönok jàko haszno-
vito, i tanácsno.

**P. Ka more csiniti cslovik prvle, liki
sze zacsne szpovidávati?**

O. Prvle, liki sze cslovik zacsne szpovi-
dávati, doli poklékne, prekrizsi sze, i etak
právi dühovnomi Ocsi: Proszim vász dühovni
Ocsa, naj mi dájo szvéti blagoszlov, da
vsze moje grehe prav, i popunoma morem
vadlүvati.

**P. Ka more csiniti cslovik, gda je se
vzéó szveti blagoszlov od dühovnoga
Ocsé?**

O. Gda je zse cslovik szvéti blagoszlov
vzéó od dühovnoga Ocsé, csi vrejmen, i
prilika dopüsztí, naj moli obcsinszko szpo-
vid etak: Szpovidávam sze Bogi vszamo-
gocsemi, Blásenoj Diviczi Marii, vszejm
szvéczom, i tebi mojemi dühovnomi Ocsi
meszto Bogá, ka szam od moje szlednje szpo-
vidi máó, stero szam (eti sze vrejmen povej)
doprneszao, vnogokrat, i doszta szam pre-

grejso z-mojim mislenjem, z-gucsom, i z-csinenjem; náj bole pa za gresnika me vadtüjem, ka szam etc.

Etí zacse cslovík poleg zgoraj povejdanoga modusa, í kak sze pred Bogom za gresnika bíti mészli, naprej racsunati szvoje grehe.

P. Kakda szklene cslovik szvojo spovid?

O. Cslovik etak szklene szvojo szpovid: Za vsze ete, i drüge vcsinjene moje grejhe stere szem ali szám vcsino, ali ka bi je drügi vcsinili, szam zrok bio, z-czeloga szrczá mojega saomi je, ka szam neszkoncsano dobroto Bogá mojega zbantüvao. Oblü bim mocsno, ka nebom vecs gresio, i na grejh napelávájocsi pri lik bodem sze ogibao. Proszim dühovnoga Oco, náj dájó meni pokoro, i odvézanje moji grejhov.

e) **Od Zadoszta csinenja.**

P. Ka sze razmi po Zadosztacsinenji, stero je k Szvesztvi Pokore potrebno?

O. Po Zadosztacsinenji, stero je k-Szvesztvi Pokore potrebno, razmijo sze ona csinenja, stera Szpovednik nalozsi gresniki na Pokoro za te szpovedane grehe.

P. Zakaj je dusen gresnik zadostavcsiniti Bogi, da je Krisztus zadosztavcsino zse za grehe?

O. Dusen je gresnik, csi gli je Krisztus zadosztavcsino zse za grehe, escse zadosztocsiniti Bogi:

1. Ár oni, steri vu Krisztusovom zadosztacsinenji scséjo tálniczke biti, navküpe morejo delati, i teliko, keliko je mogocse, csiniti, naj Bogi za grehe zadosztavcsinijo.

2. Ár Bog gresnike, sterim szám grejh, i vekivecsno kastigo odpüsztí, cseszto escse i szveczkimi kastigami kastiga.

P. Jeli je zadosztacsinenje potreben táo Szvesztva Pokore?

O. Zadosztacsinenje je tak potreben táo Szvesztva Pokore, kaje brezi njega zvün nemogocsnoszti Szvesztvo Pokore nezczejlo.

P. Kákxa dela sze nalozsijo vu Szvesztvi Pokore?

O. Molitev, Poszt, Álmostvo, i drüga k-velikocsi, racsúni, grehá primerjena pokore dela sze za pokoro nalozsijo gresniki.

P. Kakda more nolozseno pokoro szpuniti cslovik?

O. Nolozseno pokoro more szpuniti cslovik:

1. Szponiznim szrczom.
2. Pravicsno tak, kak je nalozsena.
3. Brezi odlasanja, kak je nájprvle mogocse.

P. Jeli more i nacsi cslovik zadosztavcsiniti za kastige do csasza trpécse?

O. Po odpüsztíki tüdi more cslovik zadosztavcsiniti za kastige do csasza trpécse.

Pridavek od Odpüsztka.

P. Ka je Odpüsztek?

O. Odpüsztek je engedüvanje do csasza trpécsi kastig, stere bi po odpüscsanji grehov, ali vu etom zsitki, ali po szmrti nasoj mogli trpeti.

P. Ka moro vervati Katolicsánszki Krsztsanje od odpüsztkov?

O. Katolicsánszki krsztsanje od Odpüsztkov more vervati.

1. Ka práva szvéta Mati Czerkev od Krisztusa Jezusa oblászt má na dávanje Odpüsztkov.

2. Ka nám je na jáko veliki haszek, csi od szvéte Matere Czerkvi dáni steri Odpüsztek zadobimo.

P. Jeli je vecs féle Odpüsztkov?

O. Jeszo popolni Odpüsztki, i jeszo ne popolni tüdi.

P. Ka je popolen Odpüsztek?

O. Popolen Odpüsztek je vszeh vremenitik kastig, stere je gresnik zaszlüso, odpüscsenjë.

P. Ka je nej popolen Odpüsztek?

O. Nej popolen Odpüsztek je on, po sterom nej vsze vremenitne kastige nego onih niki táo sze engedüje. Táksi szo 40. dnevv Odpüsztki, na edno, ali vecs lejt dani Odpüsztki.

P. Jeli nász oszlobodi szvéta Mati Czerkev po odpüsztki od dusnoszti zadoszta csinenja za volo greha?

O. Szvéta Mati Czerkev nász czilo ne oszlobodi po Odpüsztki od dusnoszti zadoszta csinenja za volo greha; nego to scsé;

1. Naj Pokore Düh vu nami pobüdi, i darije pobosnoszt, z-sterom pokore dela szpunimo.

2. Naj szlaboszt naso pomore, stera nám je császi na zádavo, ka Bogi zadoszta ne vcsinimo tak, kak bi potrejbno bilo.

P. Ka je potrebno nadale na zadoblenjé Odpüsztkov?

O. Na Odpüsztkov zadoblenje je potrebno:

1. Naj vu Bosoj milosci bomo.

2. Naj nalosena dobra dela tak, kak szo nalosena szpunimo.

P. Jeli sze morejo Odpüszki Purgatoriumszkim düsiczam pripisüvati?

O. Odpüszki sze morejo, csi szo na té czio dáni, Purgatoriumszkim düsiczam pod szpodóbov prosnjé pripisüvati; táksega hipa pa dobra dela, stera szo od szvéte Materé Czerkvi na zadoblenjé Odpüsztkov nalosena, za preminocse düsicze Bogi sze morejo gori aldüvati.

§ 5. Od szlednjega Mazanja.

P. Ka je Szlednje Mázanje?

O. Szlednje Mázanje je Szvésztvo, vu sterom betesnik po Mázanji z-Szvétim Olijom,

i po Popa na to valon molitvi Beso szvéto miloscsó na düse zvelicsanje, i császi jo tüdi zadobi na polescsánje telovno.

P. Zakaj sze zové to Szvesztvo szlednje Mázanje?

O. Eto Szvesztvo sze zové szlednje Mázanje, ár sze med vszém szvétim Mázanjem, stera je nas Zvelicsiteo szvojoj szvétoj Materi Czerkvi niháo, náj szledi dáva.

P. Ka szprávi szlednje Mázanje?

O. Szlednje Mázanje szprávi:

1. Poszvecsenjá miloscsé povéksávanje.
2. Málih grehov, i drügh, ali nej z-gresne pozáblivoszti, ali nemogocsnoszti nej szpovejdanih szmrtnih grehov odpüscsenjé.
3. Od hüdoga naszledüvanje grehov i od njihovih osztánkov oszlobodnjé.
4. Pomocs proti vrajssemi zaszidjávani.
5. Bátrivnoszt za volo priblisávanya szmrti, i naszledüvajocse szodbe proti prevecs velikoj bojaznosztii.
6. Gosztokrát, csi je k-düsnomi zvelicsanji, escse i tejla zdrávje.

P. Kakda sze more pripraviti betesnik k-etomi Szvesztvi?

O. Betesnik sze more k-etomi Szvesztvi pripraviti z zsivov Verov; z-mocsnim trostom vu Bogi; czilo na Boso volo z-naszlánjanjem; pred vszemi pa po szvétoj Szpo-

vidi naj sze vö zcsishti z-szvoji grehov;
ali csi sze nemore szpovedati, právo posalü-
vanje naj pobüdi vu szebi.

**P. Jeli je potrebno szlednje Mázanje
na zvelikcsanje?**

O. Szlejdnje Mázanje je nej povszem-
szega potrejbno na zvelicsanje; ali dönok
ga naj betesnik ne zamidi gori vzéti za
volo miloscs, stere po njem zadobi.

§ 6. Od Czérkvenoga Réda.

P. Ka je Czérkveni Réd po prek?

O. Czérkveni Réd po prek je Szvesztvo,
po sterom sze onim, ki sze na Czérkveno
szlüsbo podájo, dühovna Oblászt, i poszebna
sz. miloscsa podili, naj gvüsne Czérkvene
szvoje Cséshti na diko Boso, i düs zvelicsa-
nje prav, i széto szpunjávati morejo.

P. Ka je Czérkveni Réd po iméni?

O. Czérkveni Réd po iméni je Szvesztvo
po sterom sze onim, ki sze na Popovsztvó
poszvetijo, tak nad isztimszkim Krisztusa Je-
zusa, kak nad dühovnim Telom, stero
z-vörni sztoji, oblászt dáje.

**P. V-kom sztoji Czérkvenoga, ali Po-
povszkoga Réda oblászt?**

O. Czérkvenoga, ali Popovszkoga Réda
oblászt v-tom sztoji,

1. Ka gori poszvecseni Popevje, krüh, ino
Vino na Krisztusa Jezusa Telo, i Krv mo-

rejo obrnoti, i ono Nebeszkomi Ocsi notri szkázati.

2. Ka vörnim morejo grehe odpüsziti.

§ 7. Od Hisnoga Zákona.

P. Ka je Hisnoga Zákona Szvesztvo?

O. Hisnoga Zákona Szvesztvo je nerazlo-cseno vküp szklenjeno Továristvo, po sterom dvej szlobodni Krsztsánszki Personi, mos, i sena, poleg réda sze vküp vzemeta, na stero gledocs njima Bog po etom szvesztvi dá szvéto mioscsó; naj vu hisnom zákoni do szmrti pobosno sivéta, i szvojo deczo pobosno gori hránita.

P. Kakda zové eto Szvesztvo Szvéti Paveo Apostol?

O Szvéti Paveo Apostol zove eto Szvestvo za veliko szkrovno Szvesztvo vu Kri-sztusi, i Szvétoj Materi Czérkvi; ár Krisztusovo z-Szvétoz Mater Czérkeviov dúhovno vjedinánje znamenüje.

P. Za kak zroka volo je nasztávleni hisni Zákon?

O. Hisni Zákon je nasztávleni;

1. Za volo narájanja cslovecsánszkoga národa.

2. Za volo obcsinszke pomocsi hisnikov.

3. Zavolotelovni necsisztocs grehov hábanja.

P. Jeli je potreben hisni Zákon?

O. Hisni Zákon je na narájanje cslovecsánszkoga národa potreben po prejk, ali nej

poszebi vszákomi cslove'ki; ár je ledicsen szta-
lis na szlobodne persone gledocs popolnejši.

P. Ka szprávi hisnoga Zákona Szvesztvo?

O. Hisnoga Zákona Szvesztvo poleg po-
návlanja poszvecsenjá miloscse szprávi his-
nikom naszledüvajokse poszebne miloscse:

1. Naj oniva med szebom do szmrti po-
bosno sivéta.

2. Naj szvojo deczo vo Bogá bojazoszti
gori hránita.

P. Ka selej od oniva Sz. Mati Czerkev, steriva sze scséta vküp vzéti?

O. Sz. Mati Czerkev od oniva, steriva
sze scséta vküp vzéti, to selej:

1. Naj nikakse zádave med njima ne bode.

2. Naj vszamo za oni zrokov volo, na
stere gledocs je hisni Zákon nasztávleni,
sze vküp vszemeta.

3. Naj z-Bogá bojazosztjov, z-csisztov
düsnov vejsztjov k-etomi Szvesztvi prihájata;
za volo togá naj sze prvle szpovejta, ino
sze naj precsisztita.

P. Ka moreta oniva csiniti, steriva vu hisni Zákon sztopita?

O. Steriva vu hisni Zákon sztopita, oniva
po trétjem vö ozávanji pred szvojim Dü-
hovnim Pasztérom, i dvöma szvedokoma na-
zocsi bodocsima hisnoga Zákona vörnoszt

eden drügomi moreta obeccatj, na to sze blagoszloviti.

P. Kákse dusnoszti máta hisnika med szebom?

O. Hisnika med szebom ete dusnoszti máta:

1. Naj mirovno, i pobosno vküp zshivéta.

2. Naj mos szvojo seno kakti lasztivno szvoje tejlo lübi, hráni ino bráni; zsena pa szvojemi mosi vu vszej dosztojni dugovánjaj pokorna bode.

3. Naj eden drügoga v-nikaksoj nevoli ne osztávi, nego do szmrti vörno vküp osztáneta.

P. Kákso duzsnoszt máta hisnika na szvojo deczo gledocs?

O. Hisnika máta to duzsnoszt na szvojo deczo gledocs; náj njo pobosno gori hránita, i kak na szveczki, tak i na vekivecsni haszek njihov naj szkrb noszita.

V. Glávni Táo.

Od Krsztsánszke Pravicze.

P. Ka je Krsztsánszka Pravicza?

O. Krsztsánszka Pravicza je, naj sze hüdoga ogiblemo, i dokro csinimo.

**Krsztsánszke Pravicze prvi Táo:
Ogibli sze Hüdoga.**

P. Steri je Krsztsánszke Pravicze prvi Táo?

O. Krsztsánszke Pravicze prvi Táo je ete: Ogibli sze Hüdoga.

P. Ka je hūdo?

O. Isztinszko, i szamo edno Hūdo je greh.

P. Ka je greh po prejk?

O. Greh je po prejk dobro volno presztopenjé Bose Právde.

P. Keliko féle je greh?

O. Greh je dvoje féle: 1. Je Poprijétja.
2. Je djánja grejh.

P. Ka je Poprijétjá greh?

O. Poprijétjá greh je on greh, steroga je Ádam v-Paradisomi, i mi szmoga vu Ádami vcsinili, steri je i od njega kakti örocsina na nász szeo.

P. Ka je djánja greh?

O. Djánja greh je Bose zapovidi presztopenjé, steroga szám grejsnik szlobodne szvoje vole vcsini.

P. Kakda sze vcsini djánja greh?

O. Djánja greh sze vcsini zmislejnjem, gucsom, i csinenjem, ali csi ono, stero je sto je dusen vcsiniti, tá nihá

P. Kakda sze locsijo djánja grehi?

O. Djánja grehi sze etak locsijo: ka szo niki veliki, i szmrtni grehi, drügi szo pa máli grehi.

P. Ka je szmrtni greh?

O. Szmrtni greh je Bose Právde vu velikom dugovánji prelomlenjé.

P. Ka za kvára vcsini szmrtni greh?

O. Po szmrtnom grehi sze düsa z-dühov-noga sitka, to je: z-Bose poszvecsenjá mi-loscse szlecse; Bosi protivnik posztane cslo-vik, i vreden vekivecsne szmrtni.

P. Ka imenüjemo za máli greh?

O. Za máli greh imenüjemo Bose Právde vu málom dugovánji drelomlenjé.

P. Steri szo djánja grehi?

O. Djánja grehi szo eti:

1. Szedméri glávni grehi.
2. Proti Szvétomi Dühi sesztéri grehi.
3. Vu Nébo kricsécsi csetvéri grehi.
4. Devéteri lüczki grehi.

P. Steri szo szedméri glávni grehi?

O. Szedméri glávni grehi szo eti:

I. Gizdoszt II. Szkoposzt. III. Hotlivoszt. IV. Nevoscscenoszt. V. Lakota. VI. Szrdi-toszt. VII. Vtrágloszt na dobro delo.

P. Steri szo proti Sz. Dühi sesztéri grehi?

O. Proti Sz. Dühi sesztéri grehi szo eti:

1. Vu Bosoj milosztivnoszti, szlejpo vüpanje.
2. Vu Bosoj milosci zdvojenjé.
3. Szpoznanój praviczí proti borenjé.
4. Proti bratinszkój lübavi nevoscscenoszt.
5. Proti dobromi opominanji vu grehi od-trdjenje.

6. Szkrádnja nepokornoszt. Eti grehi, kak na etom, tak na drügom szvejtí, ali sze nikak, ali tesko odpüsztijó.

P. Steri szo vu Nébo kricsécsi csetvéri grehi?

O. Vu Nébo kriczécsi csetvéri grehi szo eti:

1. Zvolov vcsinjeno lüdomorsztvo.
2. Proti natúri telovni greh, steroga za Sodomijo zovémo.

3. Sziromákov, Sziroticz, i Dovicz prejsanje.

4. Szlugov, i Delavczov nájima zadrsávanje.

P. Steri szo devéteri lüczki grehi?

O. Devéteri lüczki grehi szo eti:

1. Na grehe rátati.
2. Prepovijdane delo zapovedati.
2. Vu grehi drügomi privoliti.
4. Drügoga na greh nagibati.
5. Drügoga gresno csinenje hválití.
6. Na drügoga greh mucsati.
7. Drügomi greh engedüvati.
8. Vu njih ali po pomáganji, ali po engedüvanji tálnika sze vcsiniti.
9. Drügih grehe zagovárjati.

**Krsztánszke Pravicze drügi Táó:
Csini Dobro.**

P. Ka je to Dobro?

O, To Dobro je ono, stero sze z-Bosov právdov gliha.

P. Ka sze gliha z-Bozov právdov?

O. Z-Bosov právdov sze glihajo Jákoszti, i Dobra Dela.

P. Jeli je vecs féle Jákoszt vu steri sze more Krsztsánszki cslovik ponávlati?

O. Jeszte vecs féle Jákoszt, vu steri sze more Krsztsánszki cslovik ponávlati; jeszo Bosánszke Jákoszti.

P. Ka szo Bosánszke Jákoszti?

O. Bosánszke Jakoszt szo one, sterih je brezi skéri nadigávajocsi zrok szám Bog.

P. Stere szo Bosánszke Jákoszti?

O. Ete tri szo Bosánszke Jákoszti: Vera, Vüpanje, i Lübézen.

P. Jeli sze je dusen cslovik ponávlati vu eti trej Bosánszki Jákosztaj?

O. Dusen sze je cslovik ponávlati vu eti trej Bosánszkih Jákosztaj.

P. Gdà sze je dusen cslovik náj bole ponávlati vu et trej Bosánszki Jákosztaj?

O. Pod szmrtnim grehom sze je dusen cslovik náj bole ponávlati vu eti trej Bosánszki Jákosztaj:

1. Kak k-pámeti pride. 2. Csesztokrát vu vrejmenizsitka. 3. Vuvrejmenizsmetnogaszki-sávanja proti etim jákosztjam. 4. Vu szmrtnoj pogibelnoszt, i na szmrtnoj poszteli.

P. Kakda pobüdi sto vu szebi Vero?

O. Vero etak pobüdi sto vu szebi.

Verjem vu tebi Szvéto Trojsztvo, eden Bog; Ocsa, Szin, i Düh szvéti: Verjem i vadlujem vsze ono, stero szí ti nazvejsto, ka je Jezus Krisztus vcsio, ka szo Apostolje

predgali; ka Rimszka Katolicsánszka Szvéta
Mati Czerkev, ka bi vervali pred nász dáje.
Verjem vsza etai ár szí ti oh Bog moj!
nazvejszto, ki szí vekivecsna pravicza, i mo-
droszt, stera niti nikoga vkaniti, niti sze od
nikoga prekaniti nemore. Oh Bog moj!
poveksaj eto mojo Vero.

P. Kakda more sto pobüditi vu szebi Vüpanje?

O. Vüpanje etak more sto vu szebi po-
büditi:

Vüпам sze i trostam vu tvojoj neszkon-
csanoj dobroti, i milosztivnoszti oh Bog moj!
ka po tvojeга jedinoga Sziná, Krisztusa Je-
zusa vrejdnoszti, vu etom sitki moje grehe
meni dopüsztis szpoznati, ino posalüvati, i
nje odpüsztis; po etom sitki mi pa darüjes sitek
vekivecsni; naj te od licza do licza vidim,
lübim, i brezi koncza sze sztebom veszelim.
Vüпам sze navküpe, ka za dobim vsza eta
po tvojoj szvétoj milosci. Záto sze pa vü-
пам vsza eta, ár szí ti obecsao, ki szí vszamo-
gocsi, vören, neskoncsane, miloscse; i milsz-o
tivnoszti. Oh Bog moj! potrdi mené vu
etom Vüpanji

P. Kakda more sto vu szebi pobüditi Lübénoszt?

O. Lübénoszt etak more sto vu szebi
pobüditi:

Oh moj Bog! lübirn tebé z-czejloga szr-
czá ober vszega; ár szí náj visisá dobruta,
neszkoncsana popolnoszt, i vsze lübéznoszt
vzejden; lübirn te i záto, ár szí k-meni, k-
vszákoj sztvorjenoj sztvári prevecs dober; sáo
mi je ka szam pregrejso, i tebe vszamogo-
csega Goszpoda, i náj bogsega Ocsó zban-
tüvao. Oblübirn mocsno, ka vszejh grehov
zevszejmi lagojimi prilikami navküpe bodem
sze ogibao, i nigdár nikaj ne bom csinio
proti tvojoj szvétoj voli Dáj mi tvojo milo,
scso, naj oblubo mojo morem szpuniti.

P. Ka szo glávne jákosztí?

O. Glávne jákosztí szo one, po steri Krszt-
sánszkoga csloveka dela, naj Bogi vugodna
bodo, sze ravnajo.

P. Stere szo med glávnimi jákosztmi, v-steri sze Krsztsánszki cslovik more ponávlati, náj prestimanejse jákosztí?

O. Med glávnimi jákosztmi, v-steri sze
Krsztsánszki cslovik more ponávlati, szo
csetvére náj prestimanejse jákosztí, májmre :

I. Szpametnoszt. II. Mertücslivoszt. III.
Pravicza. IV. Dühovna Krepkoszt.

P. Stere jákosztí sze dejvajo proti szedmérím glávnim grehom?

O. Poniznoszt sze dejva proti Giszdosztí.
2. Darovitoszt proti Szkoposztí. 3. Csiszto-
csa proti Hotlivoszt. 4. Lübav proti Nevos-

csenosztí. 5. Mertücsívoszt proti Lakoti. 6. Mírovna Trplívoszt proti Szrdítosztí 7. Vu dobrom Vrejloszt proti Vtráglosztí na dobro.

P. Ka escse szlisi k-Krsztsánszkoj Praviczi?

O. K-Krsztsánszkoj Praviczi escse szlisíjo one dusnosztí, stere je Krisztus Jezus vu poszébnoj zapovídi osztavo.

P. Stere sze one dusnosztí, stere je Krisztus Jezus v posebnoj zapovídi osztavo?

O. One dusnosztí, stere je Krisztus Jezus vu poszebnoj zapovídi osztavo. szo ete:

1. Naj náj prvle Bose Králesztvo, i nje-govo Praviczo iscsemo.

2. Naj nász zatajimo. 3. Naj Krise nase noszimo. 4. Naj Krisztusa naszledüjemo. 5. Naj krotki, i poníznoga szrczá bodemo. 6. Naj protivnike nase lübito ; z-onimi dobro csinimo, ki nász odürjávjajo ; za one sze molimo, ki nász zbantüjejo, i pregánjajo.

P. Ka szlisi escse k-Krsztánszkoj Praviczi?

O. K-Krsztsánszkoj Praviczi szlisíjo i one plemenite oszmére jákosztí, stere je Goszpon Krisztus na brejgi vcsio, i za volo steri je lidi za blasene imenüvao, ino szo ete naszledüvajocse :

I. Blaseni szo v-dühi nevolni; ár je njihovo Nebeszko Králesztvo.

II. Blasenikrotki, ár oni zemlo vládali bodo.

III. Blaseni, ki sze jocsejo, i trpijo; ár sze oni potrostajo.

IV. Blázseni, ki gladüjejo, i zsėjajo pravico; ár sze naszitijo.

V. Blázseni milosztivni; ár oni miloscsodobijo.

VI. Blázseni csisztoga szrczá; ár oni bodo Bogá vidili.

VII. Blázseni mirovni; ár sze szinovje Bozsi bodo zváli.

VIII. Blázseni, ki pregánjanje trpijo za volo pravice; ár je njihovo Nebeszko Králesztvo.

**P. Ka szo Krsztsánskoga csloveka
dobra dela?**

O. Krsztsánszkoga csloveka dobra dela szo táksa csinejnja, stera szo Bogi prijétna, i po steri Krsztsánszki cslovik, ki sze vu njih ponávla, vrejdnoszt má pred Bogom.

P. Stera szo glávna dobra dela?

O. Glávna dobra dela szo eta: Molitev, Poszt, i Álmosztvo.

**P. Stera szo telovne milosztivnoszti
dela?**

O. Telovne milosztivnoszti dela szo eta:

1. Lacsne nahrániti. 2. Zsédne napojiti.
3. Náge oblácsati. 4. Potnike na sztàn prijéti. 5. Voznike oszlobájati. 6. Betezsnike pohoditi. 7. Mrtve pokápati.

P. Stera szo milosztivnoszti dühovna dela?

O. Milosztivnoszti dühovna dela szo eta szedméra:

1. Grejsnike kárati. 2. Neznajocse vcsiti.
3. Dvojécsim dober tanács dávati. 4. Zsaloosztne trostati. 5. Kriviczo mirovno trpeti.
6. Nasim protivnikom odpüsztiti. 7. Za zsive, i mrtve Bogá moliti.

P. Stera szo Evangeliomszki tanácsi?

O. Evangeliomszki tanácsi szo eti.

1. Poleg szlobodne vole dobro volno szíromasztvo. 2. Sztálna csisztocsa. 3. Popolna Pokornoszt pod ednim dühovnim Poglavárom.

Pridavek.

Od Csetvéra szlednji Del.

P. Stera' szo csetvéra szlednja Dela?

O. Csetvéra szlednja Dela szo eta: Szmrt, Szodba, Pekeo, i Nebeszko Králesztvo.

P. Ka je Szmrt?

O. Szmrt je düsé od tejla razlocsenje.

P. Jeli more vszáki cslovik mrejti?

O. Vszáki cslovik more mrejti.

P. Odkod szhája to, ka vszáki cslovik more mrejti?

O. Ka vszáki cslovik more mrejti szhája z-onoga greha, steroga je Ádam v-Paradizsomi vcsino. Da bi Ádam ne pregrejso, i na nasa tejla gledocs bi z-Bozse miloscsobili nemrtelni. Szmrt je greha nájem.

P. Ka moremo od szodbe znati?

O. Od szodbe moremo znati, ka Jezus vszákoga csloveká düse taki po szmrti poszebi; na konczi Szvejta pa vsze lüszstvo z-düsom, i sz-tejлом po prejk szodo bode.

P. Kama sze oszodi düsa vu poszebnój szodbi?

O. Düsa sze vu poszebnój szodbi ali v-Purgatorium, ali v-Pekeo oszodi; ali sze v-Nebeszko Králesztvo gori vzeme.

P. Ka je Purgatorium?

O. Purgaorium je ono meszto, v-sterom düse vrejmenitne kastige za szvoje grehe trpijo; za stere szo vu zsitki zadoszta ne vcsinile.

P. Stere düse sze oszodijo vu Purgatorium?

O. Onih düse sze oszodijo vu Purgatorium steri szo csi gli vu Bozsoj miloscs

z-etoga szvejta preminoli; dönok szo vu szvojem zsitki za szvoje vcsínjeme grehe Bozsoj praviczí za doszta ne vcsinili.

P. Ka je Pekeo?

O. Pekeo je ono meszto, v-sterom sze szkvárjeni na veke mantrájo.

P. Steri sze vrzsejo v-Pekeo?

O. V-Pekeo sze oni vrzsejo, ki vu káksem szmrtnom grehi merjéjo.

P. Ka je Nebeszko Králesztvo?

O. Nebeszko Králesztvo je náj blázsenejse prebivanja meszto szvéczov, gde sze Bog od licza do licza kázse szvojim vörnim szlugom, sterim je jáko veliki nájem on szám.

P. Steri ido vu Nebeszko Králesztvo?

O. Vu Nebeszko Králesztvo ido oni, steri vu Bozsoj miloscsi merjéjo, i oni, ki szo ali vu etom zsitki za szvoje grehe zadoszta vcsinili, ali na drügom szvejti szo za njé zadoszta trpeli.

Sztolni Blagoszlov.

Vszejh sztvárik ocsi Goszpodne vu tebi sze vüpajo, i ti njim dávas hráno v-potrejbnom vrejmeni; odpéias ti roké tvoje, i napunis vszáko sztvar sztojom, blagoszlovom. Dika bojdi Bogi Ocsi, i Szini i Szvétomi Dühi kak je bilo vu zacsétki, tak zdaj, i vszigdár, i na veki veke. Amen.

Ocsa nas etc.

Blagoszlovi nász Goszpodne, i ete tvoje dári, stere od tvoje dobrote bomo jemáli. Po nasem Goszpodni Jezusi Krisztusi. Amen.

Hválo dávanje po Jejsztvini.

Hválte Goszpodna vesi národje, hváli njega vsze lüszto; ár je potrdjena nad námi njegova milosztivnoszt, i pravicza Goszpodnova osztáne na veke.

Dika bojdi Bogi Ocsi, i Szini, i Sz. Dühi kak je bilo vu zacsétki, tak zdaj i vszigdár, i na veki veke.

Ocsa nas etc.

Hválo tébi dájemo vszamogocsi Bose za vsze tvoje dari. Ki sivés, i kralüjes na vsze veke. Amen.

Dika bojdi Ocsi Bogi.

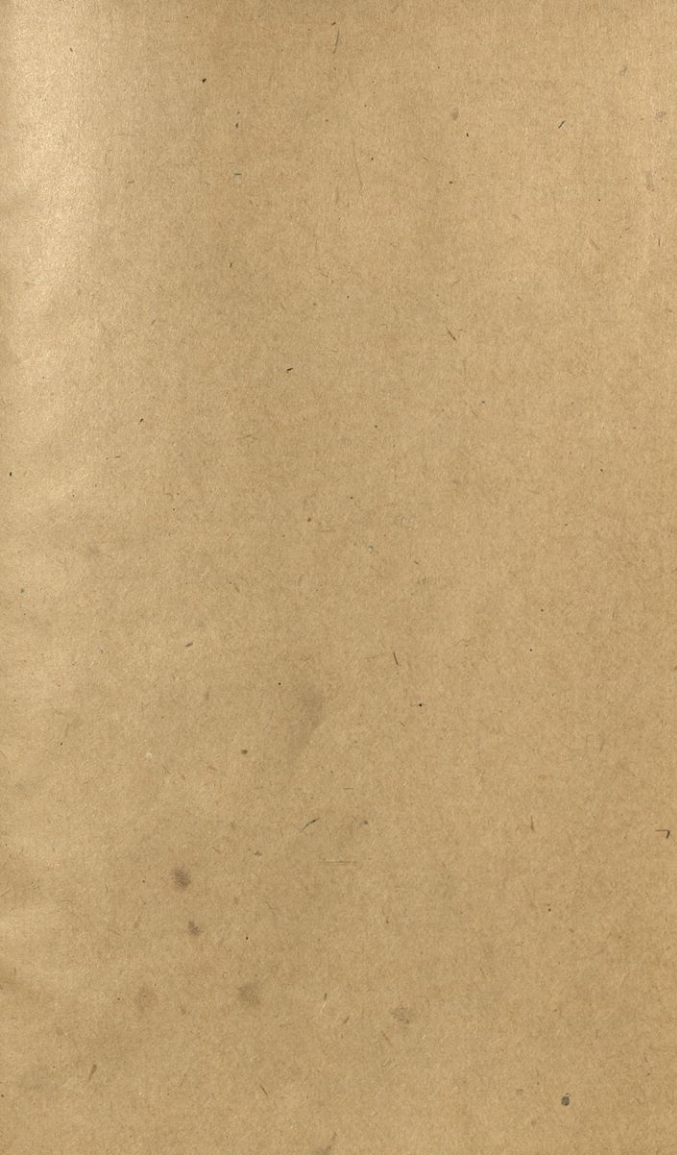
Dika Szini njegovomi,

Tak i Dühi preszvétomi,

Dika bojdi tü, i v-Nébi.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIILNICA

00000489183

